

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2018**

Vegyésszmérnöki és Biomérnöki Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Központi Tanulmányi Hivatalának Oklevél Csoportja gondozásában 120 példányban.

A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat használtuk fel, amelyek a karokhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.

A kéziratot zártuk: 2018. április 10-én

Összeállította: Dömötör-Bakos Szilvia, Fedeles Éva Viktória

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar – 7

Varga József Alapítvány – 140

Pro Progressio Alapítvány – 142

Kiadványok – 144

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Már évek óta kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt, vas-, rubin- és platina-oklevelek mellett egy az olvasó kezében lévő könyvhöz hasonló kis kötetet is átnyújtunk volt hallgatóinknak.

A 2017. évben is szívesen követjük ezt a hagyományt, és az egykori hallgatók által beadott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65, 70 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott könyvet. A könyvet hivatásuk szolgálatában eltöltött sokéves, eredményes munkájuk, életművük elismeréseként kívánjuk átadni. A kötet lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, újra találkozhatnak a régi évfolyamtársakkal, és életre kelnek a közös emlékek is.

Az Egyetem Szenátusa 2017-ben 1 Rubin, 11 Vas, 29 Gyémánt, 105 Arany vegyészmérnöki díszoklevél adományozásáról döntött. A kötetben a kitüntetettek szakmai életrajzait oklevél-fajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2017. évben 146 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek és a Vegyészmérnöki Karnak, mindannyian örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, tanáraikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben talákoztunk oly sorokkal, amelyek a régi egyetemi emlékeket idézik fel, a hála és szeretet érzését fejezik ki egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították emberi lényüket.

Egyetemünk története 235 évvel ezelőtt, 1782. augusztus 30-án indult azzal a II. József által aláírt alapító levéllel, amelynek alapján létrejött az Institutum Geometrico-Hydrotechnikum, az első polgári mérnökképző intézet Európában. A több mint két és egynegyed évszázad alatt az egyetem hosszú utat járt be, s ezen belül jelentős útszakaszt tettek meg 2017-ben jubiláló diplomázóink is. Az egyetem neve, szervezete a 235 év alatt többször változott, de a cél ugyanaz maradt: a képzésben ötvözni a magas szintű elméleti megalapozottságot

és a gyakorlati ismeretek oktatását, hogy intézményünk nemzetközi szinten jelentős műszaki, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központ legyen. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy a változások az értékek megtartását és továbbfejlesztését, legjobb hagyományaink megőrzését szolgálják.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor az élet számos területén, legyen az a vegyipar, a gyógyszeripar, a könnyűipar vagy éppen az élelmiszergyártás, számtalan dolog jubileumi diplomázóink keze nyomát dicséri. Ezen felül a megjelent cikkek, szakkönyvek, a megtartott előadások, a megrendezett kiállítások és számos új módszer kidolgozása mind sikeres, eredményes munkásságuk, hivatásszeretetük bizonyítéka, amelyre büszkék vagyunk.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez.

Az Egyetem Szenátusa, valamint a Vegyészmérnöki és Biomérnöki Kar nevében tisztelettel köszönti Önöket

Budapest, 2017. május 24.

Dr. Faigl Ferenc

dékán

Vegyésmérmőki és Biomérmőki Kar

2018-ban jubilálók betűrendben

Vegyésmérnöki és Biomérnöki Kar

Rubindiploma

11 Dr. Haidegger Ernő

Vasdiploma

12 Dr. Annus Sándor

13 Dr. Becker Katalin

Dr. Pálóssy Lászlóné

14 Dr. Brandt Edit Dr. Petrik Olivérné

15 Horváth Jolán Dr. Bak Józsefné

16 Kézdy Árpád

17 Dr. Nagy Józsefné Dr. Kártyás Mária

18 Rácz Zsuzsanna Jármái Lászlóné

Gyémántdiploma

19 Cseh Tibor

20 Erdei Erzsébet Ugrai Lászlóné

21 Gasperek Veronika Jolán

Dr. Kozári Ferencné

22 Haraszi György

23 Herter Erzsébet Dr. Hidvégi Imréné

24 Imre Judit Dr. Szántay Csabáné

26 Jeges Éva Szentirmay Árkádné

27 Kajor Margit Dr. Folkmayer Tiborné

28 Dr. habil Kiss István Ferenc

30 Kiss Béla

31 Dr. Kolonits Pál

32 Kőmíves Edit Husz Róbertné

33 Dr. László Elemér

34 Léránt Rozália Hunyadi Zoltánné

35 Dr. Nagy Tibor

37 Oláh Julianna Dr. Kozma Jánosné

38 Dr. Orsós Piroska

39 Palásti Mária Takács Lászlóné

41 Pap Zsolt

42 Dr. Papp Júlia

45 Pellei Róbert

46 Dr. Petró Imre

47 Rohonczy Etelka Dr. Tólas Andrásné

48	Dr. Simon Jolán Csizmadia Zoltánné	81	Fürcht Lipót
49	Steczek Katalin Matura Mihályné	82	Dr. Gachályi András Béla
50	Szánthó Vilma Pélosi Endréné	85	Hadik Beáta Dr. Gallai Sándorné
51	Dr. Szita István	86	Héja Gergely
52	Varga Etelka	87	Hevér Anikó Szentpéteri Ádámné
53	Zsoldos Benő	88	Hillier Judit Gianone Lászlóné
	Aranydiploma	89	Horváth Enikő Polgár Ferencné
55	Ámon Éva Dr. Rokonay Józsefné	90	Horváth Papp Ilona
57	Antal Éva Dr. Hargitai Ferencné	91	Dr. Horváthné Hátsági Sarolta
58	Dr. Antus Sándor	93	Issekutz Anna Ligeti Imréné
60	Árvayné Bernáth Mária	94	Jankovicsné Fritz Erika
61	Dr. Bakcsy György	95	Dr. Jánoshegyi Mária
63	Dr. Bartalits Liliana		Prépostffy Ernőné
	Dr. Margitics Imréné	96	Jedlovszky Magdolna
64	Dr. Bezur László		Bleuer Miklósné
65	Dr. Bezurné Lakos Olga	97	Dr. Kelen Tamás Ferenc
67	Bolderheij Szabó Ilona	98	Kemény Judit Simon Andrásné
68	Borókay Margit Svastits Antalné	99	Dr. Kerényi Zoltán Gábor
69	Büchler Julianna Kóhalmi Károlyné	100	Dr. Keresztényi Jolán Páll Andrásné
70	Csekő István	101	Klim István
71	Domnanovits Mária Szabó Péterné	102	Kovács Géza
72	Doncsev Anton Ivanov	103	Dr. Lakszner Katalin
73	Döme Mária Perom Gyuláné	104	Márkus Gyula
74	Dr. Ercsényi Ágnes	105	Molnárné Dr. Jobbágy Mária
	Dr. Antus Sándorné	108	Nádor Béla György
75	Érssek Katalin Novák Tamásné	110	Nagy Éva Pál-Szabó Istvánné
76	Exterde Sándor	111	Oros Ágnes
77	Dr. Farkasvölgyi Julianna	112	Peterdi Viktória
78	Fazekas János	114	Pulay Ágnes
79	Ferenci István András	115	Ráth Gertrúd Földházi Pálné
80	Fogasy Mária Flachner Ferencné	117	Réthy Xénia
		118	Dr. Rezessyné Dr. Szabó Judit

- 119 Róka Mihály
- 120 Schmidt Pál
- 121 Schreckné Pintér Magdolna
- 122 Dr. Seder Julianna
- 123 Simon András
- 124 Simon Mária Dr. Sütő Gyuláné
- 125 Dr. Simonidesz Vilmos
- 126 Somfalviné Jámbor Emese
- 127 Dr. Szentiványi Zsolt
- 128 Szentpéteri Ádám
- 129 Sztojanovics Mária
- 130 Dr. Tardyné Lengyel Márta
- 131 Tasi Magdolna Dr. Kardos Györgyné
- 132 Tóth Miklós
- 133 Törley József
- 134 Dr. Török Zoltán
- 135 Vadnai Szabolcs Attila
- 136 Valyon László
- 137 Vass Attila
- 138 Vigh László Endre

Dr. Haidegger Ernő

*1926-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 486*

1998-ban aranydiplomát, 2008-ban gyémántdiplomát, 2013-ban vasdiplomát kapott.

1948 és 1951 között a csepeli Rákosi Mátyás Acél- és Fémművekben dolgozott üzem-mérnöként, majd üzemvezetőként. 1951-től Vegyészmérnöki Karunk Kémiai Technológiai Tanszékén volt tanársegéd. 1957-ben a Nagynyomású Kísérleti Intézetben helyezkedett el mint osztályvezető. 1961-től a Nehézipari Minisztériumban dolgozott ugyancsak osztályvezetői beosztásban. 1966-ban a Vegyipari Fejlesztési Egyesülés tanácsadó mérnöke lett. 1971-től Münchenben él, önálló tanácsadó mérnök, többek között az Escher Wyss, APV Mitchel, Niro cégeknél. Számos vegyipari technológia kidolgozásában és ipari megvalósításában vett részt hazai nagyvállalatoknál (Borsodi Vegyi Kombinát, Péti Nitrogénművek, Észak-magyarországi Vegyi Művek), valamint külföldön (szorbit üzemek Indonéziában, Kínában, Jugoszláviában). 1966-ban műszaki doktori címet szerzett. Hazai és külföldi folyóiratokban 52 szacikke jelent meg.

Munkássága elismeréseként 1963-ban Wartha Vincze emlékéremmel tüntették ki. 1996-ban Egyetemünk a Vegyészmérnöki Kar Kari Tanácsa tiszteletbeli tagjává választotta, 2003-ban Varga József érmet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Annus Sándor

címzetes egyetemi docens, címzetes főiskolai tanár

*1930-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 72/1952-53*

2003-ban aranydiplomát, 2013-ban gyémántdiplomát kapott.

A Papíripari Kutatóintézetben helyezkedett el, tudományos munkatársi, majd osztályvezetői beosztásban. 1968-tól a moszkvai KGST titkárság cellulóz-papíripari szakértője, majd 1972-73-ban a Papíripari Vállalat fejlesztési igazgatója volt. 1974-77 között ellátta a Könnyűipari Minisztérium Iparpolitikai Főosztályának vezetői tisztét. 1978-tól a Papíripari Vállalat vezérigazgató-helyettese, egyidejűleg a Kutatóintézet igazgatója lett. 1990-ben vonult nyugállományba. A Budapesti Műszaki Egyetem címzetes docense, és a Könnyűipari Műszaki Főiskola címzetes főiskolai tanára. 1976 óta az MTA Szál- és Rosttechnológiai Bizottságának tagja, 1980-tól a Magyar Gazdasági Kamara Szellemi Termék tagozatának társelnöke, 1990-től a Magyar Innovációs Kamara, illetve Szövetség tanácsadója volt 1998-ig. A Papír és Nyomdaipari Műszaki Egyesület VB tagjaként számos nemzetközi és hazai konferencia szervezésében vett részt 1974-98 között. 1984-94 között az Európai Cellulóz és Papír Szövetség elnökségi tagja, 1986-92 között pedig FAO bizottsági tag volt. Hat szakmai könyv társszerzője, társszerkesztője, 70 szakmai publikáció szerzője, illetve társszerzője. 1996 óta az MTA köztestületi tagja.

Munkásságát 1986-ban MTESZ-díjjal ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Becker Katalin Dr. Pálóssy Lászlóné

címzetes egyetemi docens

*1930-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 62/1952-53*

2003-ban aranydiplomát, 2013-ban gyémántdiplomát kapott.

Először az Egyesült Vegyiműveknél helyezkedett el fejlesztő mérnökként. Munkája a gyár üzemi technológiájának korszerűsítését, illetve új termékek kidolgozását célozta. 1957-ben került a Budapesti Műszaki Egyetem Szervetlen Kémia tanszékére. Részt vett az 1. éves vegyésszmérnök hallgatók elméleti és gyakorlati képzésében, de tartott előadást felsőbb éveseknek Elemorganikus Kémia címen, illetve mérnököknek, továbbképzésen, a szilikonok alkalmazástechnológiájával kapcsolatban. Kutatási területe a szerves szilícium vegyületek előállítása, fizikai-kémiai, valamint alkalmazástechnológiai vizsgálata volt. E témakörökben 1965-ben műszaki doktori címet szerzett. Részt vett a tanszék szilikonok problémáival foglalkozó, valamint felhasználásukat célzó kutatásaiban is. Eredményeit hazai és külföldi konferenciákon tartott 33 előadásában, illetve 30 publikációjában tette közzé. Nevéhez kötődik három szabadalom, melyek közül kettőt a gyakorlatban is alkalmaznak. 1990-ben vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Brandt Edit Dr. Petrik Olivérné **nyugalmazott egyetemi adjunktus**

1929-ben született Szegeden
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 59/1952-53

2003-ban aranydiplomát, 2013-ban gyémántdiplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után a Honvédelmi Minisztériumban helyezkedett el, az anyagátviteli osztályon és az analitikai laboratóriumban tevékenykedett, mint mérnök főhadnagy. 1957-61-ig a Metallokémia alkalmazta az anyagvizsgáló laboratóriumában, kezdetben analitikusként, majd laborvezető helyettesként. Feladata a gyártás és minőség ellenőrzése volt. 1962-től nyugdíjazásáig, 1983-ig, a BME Vegyésszmérnöki Kar, Szervetlen Kémia Tanszékén, először, mint tanársegéd, majd amikor megszerezte a műszaki doktori címet, mint adjunktus oktatta az első éves vegyésszmérnök hallgatókat. Részt vett jegyzetek írásában és előadások előkészítésben. Kutató munkáját a klasszikus és műszeres analitika területén végezte. A zónás olvasztásról folytatott kísérletei nyomán született meg a műszaki doktori értekezése. Végül, mint az analitika elkötelezettje a termikus analízis terén végzett kutatómunkát. Eredményesen oldott meg számos ipari megbízást. Kutatásai nyomán szakfolyóiratokban megjelent 21 tudományos cikke. Részt vett szakmai konferenciákon, mint előadó, illetve társszerző.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Jolán Dr. Bak Józsefné

*1926-ban született Kapuváron.
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 96/1953-54*

2003-ban aranydiplomát, 2013-ban gyémántdiplomát kapott.

1953 nyarán a Magyar Néphadsereg anyagvizsgáló laboratóriumában helyezkedett el hadnagyi rendfokozattal. Feladata a hadsereg számára gyártott textilanyagok minőségi és technológiai ellenőrzése volt. 1954-ben előléptették főhadnaggyá, majd 1955-ben saját kérésére leszerelt, és polgári alkalmazottként töltötte be ugyanezt a munkakört. 1957-től a Kistarcsai Fésűsfonó Gyár gyapjú-mosodájának üzemmérnöke volt, ahol a napi feladatok mellett technológiai fejlesztési kutatásokat is végzett. 1959-től 1981-ig, nyugdíjazásáig, a Távközlési Kutató Intézet tudományos munkatársa, majd főmunkatársa volt. Feladata a hangfrekvenciás ferritek kutatása-fejlesztése volt, illetve ezek sikeres bevezetése után a mikrohullámú ferritek kutatását vezette. E munka eredményeiről a kétévenként megtartott mikrohullámú ferrit konferenciákon, a TKI-közleményekben, valamint a Híradástechnikai Tudományos Közleményekben számolt be. 1981-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kézdy Árpád

1930-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 1/1952-53

2003-ban aranydiplomát, 2013-ban gyémántdiplomát kapott.

1953-ban a Textilfestőgyárban helyezkedett el vegyész-koloristaként. Különböző beosztások után, 1970 és 1975 között főmérnökként dolgozott textilkémiai-, színezékkémiai szakterületen. 1975-ben a Textilipari Kutatóintézethez került, mint önálló munkatárs és osztályvezető. Átfogó tanulmányt készített a Könnyűipari Minisztériumnak a textilkikészítő ipar helyzetéről és fejlesztési lehetőségeiről. 1976-ban kinevezték az Anilinfesték és Vegyi anyagforgalmi Vállalat igazgatóhelyettes-főmérnökévé. Ezt az állást nyugdíjazásáig, 1990. december 31-ig, töltötte be. Pályája során számos könyve és cikke jelent meg, melyekben szűkebb szakterületeivel, a textilkémia, a színezékkémia, a textilkészítés kémiai technológiája, és a vegyi segédanyagok kémiájának problémáival foglalkozott. Több évtizeden keresztül részt vett az alapfokú, a középfokú szakmai oktatásban, és az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda külső munkatársaként szakfordítói és lektori tevékenységet is folytatott. Szakértőként részt vett több OMFB tanulmány elkészítésében is. Mindezek mellett tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek, melyen belül a Textilvegyész és Kolorista Szakosztály elnöke volt 8 éven keresztül. Elnöksége idejére esik a Textilvegyész és Kolorista Egyesületek Nemzetközi Szövetségének (IFATCC) 1981-es kongresszusa is, melyet hazánkban rendeztek meg, több száz külföldi és hazai résztvevővel.

Számos ágazati elismerés mellett megkapta a „Textilipar Fejlesztéséért” emlékérmet és az „Anilin” díjat.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy Józsefné Dr. Kártyás Mária

*1928-ban született Egyházhollóson.
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 25/1952-53*

2003-ban aranydiplomát, 2013-ban gyémántdiplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után különböző helyeken, elsősorban a műanyagalapú termékek vizsgálatával és minősítésével foglalkozott. Így a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézetnél (KERMI) a kereskedelmi forgalomba kerülő műanyag termékeket vizsgálta, majd az Építéstudományi Intézetnél (ÉTI) az építőiparban alkalmazásra kerülő műanyagtermékek, első sorban a PVC alapúak öregedése terén végzett kutatómunkát. Itt készítette el a műszaki doktori disszertációját, amit 1966-ban védett meg. Tárnya: A PVC bomlásának kinetikája levegő jelenlétében. 1969-től a Chemolimpex Külkereskedelmi Vállalatnál, mint gazdasági tanácsadó dolgozott, innen ment nyugdíjba 1984-ben, de 1989-ig tovább dolgozott a Pest Megyei Műanyagipari Vállalatnál (PEMŰ). Az ÉTI-nél végzett kutató munkájáról számos szakmai cikkben számolt be.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

RÁC Zsuzsanna Jármái Lászlóné

*1930-ban született Budapesten
Vegyszerészmérnöki oklevelének száma: 86/1952-53*

2003-ban aranydiplomát, 2013-ban gyémántdiplomát kapott.

Mérnöki pályafutását a Budapesti Gyümölcs- és Főzelékkonzervgyár MEO laboratóriumában kezdte. 1954-ben laborvezetői kinevezést kapott. 1955-ben a Magyar Tudományos Akadémia kutató mérnöke lett, munkahelye a BME Élelmiszerkémia Tanszéke volt. 1958-tól az Élelmezésügyi Minisztérium Édesipari Kutatóintézetének szabványosítási munkájában és anyagnormák kidolgozásában vett részt. 1960-ban az édesipari osztályra került főmérnöki beosztásba, a magyarországi édesipari gyárak termelésének minőségéért tartozott felelősséggel. Az 1962-ben bekövetkezett ipari átszervezés kapcsán kinevezték az iparág főtechnológusává. E munkája alapján kapott oktatói meghívást a felsőfokú Élelmiszeripari Technikumba. 1964-ben követte férjét Ghanába, ahol a Ghana Academy of Sciences kutatója, majd vezető kutatója lett. 1966-ban egy olyan ENSZ program ghanai társigazgatóságát kapta, amely program a korábbi élelmiszeranyag kutatásait folytatta. 1968-ban családjával Kanadába költözött. 1979-ben Bangkókba került, és bekapcsolódott több, a bevándorláshoz kapcsolódó élelmiszer és egészségügyi problémákkal foglalkozó nemzetközi programba. 1983-tól környezetmegóvási technológiákkal foglalkozott. Jelenleg nyugdíjban van.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cseh Tibor

*1934-ben született Balassagyarmaton
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 60/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

A diploma megszerzése után a Magyar gumiiparban(Pálma Gumigyár) dolgozott. Munkatevékenységét mint üzemmérnök kezdte, majd üzemvezető, üzemsoportvezető és 1964-től a Palma Gumigyár főtechnológus volt.1987-ig. 1988 és 1990 között a Taurus Gumiipari Vállalat fejlesztési igazgatósága főosztályvezetője, főmérnöke volt nyugdíjazásáig. Több a gumiipar számára fontos fejlesztésben vett részt. A teljesség igénye nélkül néhányat kiemelünk: természetes és latex alapú termékek, felfújható camping termékek, speciális célra készült nagy pontosságú tömítő elemek fejlesztése. Gumiipari tevékenysége mellett egyéb műanyagipari fejlesztésekben is tevékenykedett. Szakmai tevékenységével összefüggő fejlesztési eredmények publikációi a Gép, valamint a Műanyag és Gumi szakfolyóiratokban jelentek meg, illetve a VII. Nemzetközi Tömítéstechnikai Konferencia alkalmával kerültek ismertetésre. A gumiipari technológiákról az MTESZ konferencián, NIM Továbbképző Intézetben, a Budapesti Műszaki Egyetem szakmérnök képzésén tartott előadásokat, ez utóbbi anyaga Latex technológia címmel, mint egyetemi jegyzet kiadásra került 1984-ben. Nyugdíjba vonulása után, mint műszaki szakértő tevékenykedik műanyaggyártási, illetve gumiipari témákban.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdei Erzsébet Ugrai Lászlóné

1934-ben született Makón

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 42/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után az Ikarusz Karosszéria és Járműgyár Anyagvizsgáló Laboratóriumának vegyi részlegében helyezkedett el. Itt analitikai munkát, festék és festékbevonat valamint korróziós vizsgálatokat végzett. Ezekben a témákban a technológiai megoldások kidolgozásában is részt vett. Később a laboratórium vezető helyettesítésével is megbízták. 1989-ben innen vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gasperek Veronika Jolán Dr. Kozári Ferencné

*1934-ben született Mihályiban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 43/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után a Simontornyai Bőrgyár laboratóriumában kezdte pályafutását. Családi okok miatt többször váltott lakhelyet és munkahelyet. Többek között a regölyi általános iskolában tanított kémiát és matematikát. Eközben a Pécsi Tanárképző Főiskolán matematika-kémia szakos tanári oklevelet szerzett. 1968-ban Gyönkre költözött. Ettől fogva a gyönki Tolnai Lajos Német Nemzetiségi és Kéttannyelvű Gimnáziumban tanított kémiát, egészen 1993-as nyugdíjazásáig. Szakmai pályafutását csaknem egészen a fiatalok oktatása és nevelése tette ki, amelyet nagy örömmel végzett.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Haraszi György

1935-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 54/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után a Nagytétényi Gumigyárba került, mint üzemmérnök. Ekkor már előtérbe kerültek a termoplasztikus műanyagfeldolgozó technikák, szemben a gumi feldolgozással. A vállalat nevét Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalatra, majd Pannonplast Műanyagipari Vállalatra változtatták. 1963-tól 14 éven keresztül főtechnológusi beosztásban dolgozott. Közben 1966-ban a Budapest Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán műanyagfeldolgozó szakmérnöki oklevelet szerzett. 1977-ben kinevezték a budapesti gyár műszaki vezetőjének. Ebben a beosztásban 7 éven át dolgozott. Ez idő alatt a gyáregység hat alkalommal nyerte el a „Kiváló Gyáregység” címet. Miután gyerekkori megbetegedése miatt munkáját egyre nehezebben tudta elvégezni két évig még témavezető főmérnöki beosztásban alkalmazták, majd 1986-ban rokkant nyugdíjba ment. 1993-ig még részben a Pannonplastnál, részben a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban műanyagfeldolgozó technológiát tanított.

Feltaláló társként „Kiváló feltaláló” kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Herter Erzsébet Dr. Hidvégi Imréné

1935-ben született Gyomán
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 45/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után gyakornoki munkakörbe felvették a budapesti Gyapjúmosó és Finomposztó Gyárba. Fél évvel később a kikészítő üzemrészben alkalmazták műszakvezető mérnöki beosztásban. 1960-ban áthelyezését kérte a Békéscsabai Kötöttárugyár festődéjébe. 1962-ben jelentkezett a Megyei Minőségvizsgáló Intézetben megüresedett mérnöki állásra. Ugyanezen évben kinevezték intézményvezetőnek. Feladata az élelmiszeripari üzemek technológiájának és késztermékeinek minőségi ellenőrzése és annak megszervezése volt. 1968-ban radiológiai laboratórium létesítésében vett részt a MÉM szakmai támogatásával. Élelmiszervizsgáló Közleményekben három alkalommal jelent meg társszerzőként cikke. A Szabványügyi Hivatal megbízásából részt vett a száraztészta-ipari és baromfi-ipari termékek szabványosításában. Ez utóbbinál a bizottság elnökévé is kinevezték. 1965 és 1980 között a Magyar Élelmiszer Tudományi Egyesületének(MÉTE) megyei titkára volt. Ez idő alatt a szakmai továbbképzések szervezésében, technológiai tervek pályázati kiírásában tevékenykedett. ki. 1983-ban összevonták az intézetet az Állategészségügyi Állomással. Itt dolgozott igazgató helyettes főmérnökként 1990-beli nyugdíjazásáig. Aktív és eredményes szakmai tevékenységét mutatja, hogy korszerű laborok tervezését végezte, például érzékszervi vizsgáló labort alakított ki vagy a vizsgáló laborok csoportosítását és racionalizálását oldotta meg.. Nyugdíjazása után többször utazott külföldre, ahol szakmai tanácsadóként tevékenykedett egy takarmány kiegészítőket előállító üzemben.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Imre Judit Dr. Szántay Csabáné

1932-ben született Budapesten. Vegyészmérnöki oklevelének száma: 50/1958

2008-ban arany diplomát kapott. 1950-53-ig laboránsként dolgozott a Műanyagipari Kutató Intézetben. 1958-ban szerves mikro analitikusként diplomázott. 1959-ben a Gyógyszeripari Kutató Intézet analitikusa. 1960-64 között az újpesti Kanizsai Dorottya Gimnázium kémia tanára. 1964-1994-ig József Attila Gimnázium kémia tanára, /hat-szoros osztályfőnök/, kémia munkaközösség vezető, kémia szertárőr. 1965/66 között doktorandaként dolgozik Buffalóban az Egyetemen. 2 évet végez Szakosító Filozófia szakon, majd két év Fejlődéelmélet, Neveléslélektan tantárgyakból tesz vizsgát. Középfokú angol nyelvvizsgával rendelkezik. 1967/68 években, igazgatói engedéllyel átalakíttatja a lépcsőzetes kémia előadót „Tanulói kísérletezés” céljára. 1976-ban tanítványaival szerepel a Stud-Expón, elnyeri „Oktatásügy Kiváló Dolgozója” címet. 1988-ban forradalmi újjításként bevezeti a „Csempén végzett cseppreakció kísérleteket”. A tanulók által végzett kísérletek új utat nyitnak az oktatásban. Nyugdíjba menetele után, fiatal kollégája a több év anyagát dobozba rendszerezve, „Legyél Te is Felfedező” címmel, saját neve alatt forgalmazza a mai napig. 2002-ben elkészül az első taneszköz, mértékegység átváltó, mely GÖRGETŐ néven van forgalomban. Társszerzőként feltüntetett Gina tanulmányai adták az ötletet újabb és újabb eszközök készítésére: LATIN KÉZZEL/LÁBBAL, Óvd a múltat, hagyj nyomot a jövőnek; Memóca Rendszerező könyve szerves kémiai és általános kémiából; Memócaival az alkímisták nyomában; Izmusok, Logosz, Ráció tematikus szótárak; Puska 1, 11, 111, idegen szavak kultúrtörténeti magyarázata; Memócaival az Olimposzon /görög római hitvilág/; Memócaival az ígéret földjén /ószövetség/. A taneszközök szabadalmaztattak, a Nemzeti Tankönyvkiadó forgalmazta. 2007 óta Csermely Péter meghívására a KUTOSZ tagja. Taneszközeinek szakmai mentorai nevük adásával fejezték ki véleményüket: Bacher Iván, Fábrián Pál, Görgey Gábor, Hudecz Ferenc, Kányádi Sándor, Oláh György, Pálinkás József, Ritoók Zsigmond, Schweitzer József, Víz E. Szilveszter. Kitüntetések: 2002 Gényusz belügyminiszter különdíja; 2003 Nürnberg IENA ezüstérem; 2003 Brüsszel EURÉKA arany és az Okt. miniszter különdíja; 2004 Budapest GÉNIUSZ aranyérem; 2005 Bukarest INVENTIKA ezüstérem; 2006 GÉNIUSZ Szent Jeromos kupa; 2007 Pro Renovanda Cultura Hungarie pénzjutalom; 2008 Szöul aranyérem; 2009 WIPO aranyérem; 2013 IFIA Lovagrend lovagja; 2015 KUTOSZ díj; 2016 IFIA Glory Medal. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jeges Éva Szentirmay Árkádné

1935-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 46/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után 1962-ig az Egyesült Vegyiműveknél dolgozott kutató laboratóriumban. Ezután a Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémia Tanszékén alkalmazták, kezdetben tanársegédként, majd 1976-tól adjunktusként. Az Alkaloidkémia Tanszéki Kutatócsoport tagjaként főként indol- és benzolkinolizidin-vázás vegyületek kémiájával foglalkozott. Műszaki doktori disszertációja is e témakörből készült, melyet 1975-ben védett meg. Egyéb biológiailag aktív vegyületek kutatása mellett elsősorban első-, második, harmadéves vegyésmérnök hallgatók tantermi és laboratóriumi gyakorlatait vezette, esetenként TDK-s hallgatókkal foglalkozott. 1992-ben a címzetes egyetemi docens címmel tüntették ki. Nyugdíjazása után még részmunkaidőben dolgozott a Szerves Kémia Tanszéken 1998-ig.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kajor Margit Dr. Folkmayer Tiborné

1934-ben született Vitkán

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 70/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után a nyíregyházi Dohányfermentáló Vállalatban dolgozott 1977-ig, 1963-ig vállalati laborvezető, majd 1967-ig iparági (Tröszt) laborvezető, 1977-ig pedig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (MÉM) Radiológiai Biológiai Vegyi Hálózat (RBH) laborvezető beosztásban. 1977-ben a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium főmunkatársa lett egészen 1989-es nyugdíjazásáig. Munkássága a különböző laboratóriumoknak megfelelően a rutin feladatokon túl a gyártási technológiák felügyelete és a fejlesztések laboratóriumi támogatása volt. A Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Radiológiai Hálózatának nyíregyházi laboratóriumának létrehozásában döntő szerepe volt, valamint feladata kiterjedt az egész radiológiai hálózat felügyeletére és irányítására. A Paksi Atomerőmű feladata volt a hatósági radiológiai ellenőrzésének szervezése és lebonyolítása. Az 1986-os csernobili atomreaktor baleset után a radiológiai méréseket irányította. Emellett oktatóként a szükséges szakmai képzések szervezése és lebonyolítása is feladatai közé tartozott. Koordinálta a MÉM RBH műszerfejlesztését.

Háromszor tüntették ki Kiváló Dolgozóként, megkapta a Hazaszolgálatáért Érdemérmet, háromszor a Honvédelmi Érdemérmet, valamint az Élelmiszeripar Kiváló Dolgozója díjat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil Kiss István Ferenc

ny. egyetemi tanár, a kémia tudomány doktora

*1934-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 86/1958*

2008-ban arany diplomát kapott. A diploma megszerzése után a Budapesti Keksz- és Ostyagyárban dolgozott mérnöki beosztásban. 1959-től a Konzerv- és Hűtőipari Kutató Intézetben, később annak jogutódjában a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézetben kezdte meg tudományos kutatói pályáját. A tudományos gyakornoktól kezdve különböző tudományos beosztásokban tevékenykedett, és mint tudományos igazgatóhelyettes, illetve tudományos tanácsadó fejezte be szakmai pályafutását az intézetben. Műszaki doktori címét 1965-ben kapta, 1976-ban a kémiai tudomány kandidátusa, majd 1986-ban a Budapesti Műszaki Egyetem c. egyetemi docense lett. 1980 és 1988 között a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség szakértőjeként különböző országokban tevékenykedett. 1992-ben a kémia tudomány doktora címet szerezte, és ugyanebben az évben a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Hűtő- és Állati termék Technológiai Tanszékén helyezkedett el, mint tudományos tanácsadó. 1993-ban a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetemen habilitált, majd 1994-ben kinevezték egyetemi tanárnak. 1992 óta részt vett az ELTE posztgraduális képzésében is. Az egyetemi összehívások után, 2001-ben a Szent István Egyetemről ment nyugdíjba. Ugyanezen évtől folyamatosan szerződéses megbízással vett részt (2001-:-2014) a Budapesti Corvinus Egyetem és az ELTE graduális és posztgraduális oktatásában. Az Állatorvos- tudományi Egyetemen 1997-2000-ben a posztgraduális képzésben volt felkért előadó. Az OM pályázat elnyerése (1989) alapján kidolgozta és megszervezte Magyarországon elsőként az élelmiszer-biztonsági szakmérnök 4 féléves képzést, aminek oktatója és vezetője volt (2000-2011 BCE). Az IAEA nemzetközi tréningjein négy alkalommal volt felkért előadó. Akadémiai Bizottságokban és tudományos egyesületekben különböző funkciókat töltött be. Tudományos-, oktatói és egyesületi munkájáért több kitüntetésben részesült. Publikáció: 542, könyv 14 (fejezetek), könyvszerkesztés 6, szabadalom 3, előadás 364, fele idegen nyelvű. Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss Béla

*1934-ben született Nyírlugoson
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 88/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után felvételt nyert a Kőbányai Sörgyárba, mint technológus. Ezután a Maláta Termelési Osztályra került, mint üzemvezető, később, mint osztályvezető helyettes, majd osztályvezető. Eközben 1962-ben elvégezte a felsőfokú raktározási szaktanfolyamot, majd 1963-ban a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem levelező képzésén megszerezte a közgazdász mérnök oklevelet. A MÉTE Söripari Szakosztálya keretében különböző továbbképzéseket szervezett, melyekről a Söripar c. folyóiratban publikáltak, melynek a szerkesztője is lett. 1967-ben, Szovjetunióban volt kiküldetésen, ahol a folytonos malátagyártást és sörgyártást tanulmányozta, amiről 2 kötetben számolt be. 1977-ben a Növényolaj- és Mosószergyártó Vállalat kutatóintézetébe került, ahol gyárak rekonstrukciójához különféle új gyártási technológiák, új berendezések beüzemelése volt a cél. A 80-as években a Rákospalotai Gyár Termelési osztályán is dolgozott. 1980-ban elkészítette a sörösök bibliájának magyar nyelvű fordítását. 1989-ben a „Növényolaj-ipari és háztartás-vegyipari táblázatok” című szakmai kézikönyvet jelentette meg. Társ szerzőként részt vett egy söripari szakszótár összeállításában, mely 1991-ben jelent meg. 1995-ben ment nyugdíjba. 2001-ben jelent meg a Növényolaj-ipari, háztartás-vegyipari, lipidkémiai és kozmetikai szakszótár. 2005-ben társ szerzője és szerkesztője volt az „Olajnövények és növényolajgyártás” c. szakkönyvnek. Az Olaj Szappan Kozmetika folyóiratot 1992 óta szerkeszti, 1993 óta felelős szerkesztője volt 2014-ig. A Chemical Abstracts 20 éve referálja.

Szerkesztési munkájáért sok elismerést is kapott, többek között San Rat díjat a MÉTE-től és Szerkesztői Nívódíjat a METESZ Szakújságírók Egyesületétől.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kolonits Pál

*1935-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 56/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Egyetemi tanulmányait a BME Vegyésmérnöki Karán végezte. Már másodéves egyetemi hallgató kora óta részt vett Dr. Harsányi Kálmán és Dr. Korbonits Dezső vezetésével a BME Vegyésmérnöki Kar Szerves Kémia Tanszék munkájában. 1958-ban szerezte meg vegyésmérnöki oklevelét. Az oklevél megszerzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Kar Szerves Kémia Tanszékére került, ahol az 1995-ben történt nyugdíjazásáig folyamatosan dolgozott. Az oktatási feladatok mellett részt vett a tanszéki kutatómunkában is, ahol eleinte preparatív vegyészként dolgozott az alkaloidkémiai kutatócsoportban. Részt vett az emetin nevű alkaloid szintézisének kidolgozásában, mely témában 1967-ben műszaki doktori disszertációt készített. Doktori munkájában az infravörös spektroszkópia mellett már alkalmazta az akkor még újdonságnak számító NMR spektroszkópiát is. Így, amikor a Kar 1968-ban beszerzett egy NMR spektrométert, rábízta Szerves Kémia Tanszékre telepített berendezés működtetését. A későbbiekben is folyamatosan részt vett a Kar által beszerzett újabb, és a kari NMR laboratóriumba telepített NMR spektrométerek üzemeltetésében. A Szerves Kémia tárgy oktatása és laboratóriumi gyakorlatok vezetésén kívül évtizedeken át előadója volt „Az NMR spektroszkópia és alkalmazása a Szerves Kémiában” c. tantárgynak BME nappali és PhD, valamint ELTE és SOTE hallgatók számára. Az NMR spektroszkópiai vizsgálatok során 1995-ben α -aminoamidoximokból előállított heterociklusos vegyületek gyűrű-lánc tautomériája témakörből PhD disszertációt készített. Közel száz tudományos közlemény, több egyetemi jegyzet, három szabadalom szerzője és társszerzője. Nyugdíjba vonulása után is rendszeresen részt vett a Szerves Kémia Tanszék munkájában, 2014-ig folyamatosan megtartotta NMR előadásait és részt vett a PhD doktoráns képzésben.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kőmíves Edit Husz Róbertné

*1935-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 47/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után a 1961-ig a REANAL Finomvegyszergyárban, mint analitikus mérnök dolgozott. Innen az építőiparba került, ahol 1970-ig először az Építésügyi Minisztérium Anyagellátási Igazgatóságán, majd az ÉPTEK Vállalatnál helyezkedett el. Ez utóbbi munkahelyén a műanyagok alkalmazás technikája volt a szakterülete. 1970-ben került a Külkereskedelmi Minisztérium Engedélyezési Főosztályára, ahol a vegyipar és a gyógyszeripar tőkés export-import engedélyezése volt a munkaköre. 1989-ben ment nyugdíjba. 1989 és 2005 között nyugdíjasként ellátta a Florin Rt. Szeged budapesti képviselőtét.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. László Elemér

ny. egyetemi tanár, a kémia tudomány doktora

*1933-ban született Gógánfán
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 108/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

A diploma megszerzése után a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott, 1958-1959-ben gyakornokként, 1959 és 1963 között tanársegédként, 1963 és 1971 között adjunktusként, 1971-1984 között docensként, majd 1984-től egyetemi tanárként. Időközben 1963-ban műszaki doktori, 1969-ben kémiai tudományok kandidátusa és 1982-ben a kémiai tudományok doktora címet szerzett. Kutatómunkája a keményítőkémia és enzimológia területére irányult. Eddig 119 tudományos publikációja jelent meg, ebből több mint 70 neves külföldi folyóiratban. Három könyv társszerzője, valamint hat szabadalomban, mint feltaláló szerepel. Közreműködött enzimes, erjesztési technológiák tervezésében, üzemelésében, majd mezőgazdasági és ipari melléktermékek elgázosításával foglalkozott. Oktatási tevékenysége kezdetben laboratóriumi gyakorlatok vezetésére, illetve gyakorlatok kidolgozására irányultak, később több tárgy előadásait tartotta, ill. jelenleg is tartja. Részt vett a Biomérnöki Szak létrehozásában, ezenkívül tagja a Magyar Tudományos Akadémia Élelmiszertudományi Komplex Bizottságának és elnöke a Poliszacharidkémiai Munkabizottságnak. 1996-ban vonult nyugállományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Léránt Rozália Hunyadi Zoltánné

*1933-ban született Csatáron
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 64/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után a Kőbányai Gyógyszerárugyár Kémia V.-ös részlegében dolgozott az üzem sikeres kutatásainak félüzemi és üzemi méretekben való megvalósításával. Ezek után 1962-ben a Budakalászi Textilműveknél helyezkedett el. Az üzem 1963-ban egyesült az országos lenipar Lenfonó és Szövőipari Vállalat néven, itt mint technológus és üzemvezető beosztásban tevékenykedett. 1975-ben a nagyvállalat Csillaghegyi Szövőgyárába került főmérnöki beosztásba, majd annak igazgatója volt 1977-től az 1989-es nyugdíjba meneteléig. A szövőiparon belül textil kikészítéssel foglalkozott. Ezen kívül részt vett sok fejlesztésben és gyár korszerűsítésében. Tudományos tevékenysége a Textilipari Tudományos Egyesület keretein belül volt, munkái a Textilipari Értesítőben jelentek meg. A Gyógyszerárugyárban a munkaszervezés területén megjelent tanulmány társszerzője volt.

Több szakmai és társadalmi kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Nagy Tibor

*1934-ben született Kapolcson
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 101/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után különböző esti egyetemeken tanult tovább politikai gazdaságtant, filozófiát, az ELTE Jogtudományi Karán Felsőfokú Üzemrendészeti Szaktanfolyamot és számtalan más kurzust végzett. 1958-tól 1967-ig az Egyesült Gyógyszer és Tápszergyárban, majd ezután 15 évig a Honvédelmi Minisztériumban állt alkalmazásban, ahol osztályvezető főmérnökként a Polgári Védelem Országos Vegyi-, Radiológiai-, Biológiai Laboratóriumának vezetője volt. Eközben megírta és 1973-ban megvédte az egyetemi doktori értekezését, melynek témája a tőzegek reverzibilis kation megkötőképességének vizsgálata volt. Eredményeit a német és szovjet Tudományos Akadémia is publikálta. 1982 és 1987 között az Ö.V. Acélöntő és Csőgyárban dolgozott. 1987-től 1991-ig az Ipari Minisztérium és a Vegyi- és Radiokémiai Főnökségen (VRF) katasztrófavédelmi szakértői munkacsoportban tevékenykedett, majd innen ment kerkedvezménnyel nyugdíjba. 1989-től 10 éven át a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnöktovábbképző Intézeténél a katasztrófa-megelőzés alapjait tanította. Pályafutása során volt gyógyszerismertető, analitikus, üzemmérnök és üzemvezető, környezetvédelmi megbízott és belső ellenőr is. Nyugdíjasként a globális biztonságstudomány kimunkálását végzi. 1991-ben részt vett a Magyar Biztonságtudományi Társaság megalapításában, amelynek tiszteletbeli tagja volt Teller Ede is. 1996-ban beválasztották a Nemzetközi Informatizációs Akadémia tagjai közé. Munkássága alatt 25 tanulmányt írt, közel 100 szakcikke jelent meg. Számos biztonságtechnikai és más témájú tankönyvet és kéziratot írt.

Megkapta a Kiváló Újító kitüntetés arany fokozatát, valamint háromszor a Kiváló Újító Mérnök díjat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Oláh Julianna Dr. Kozma Jánosné

*1933-ban született Hajdúböszörményben
Vegyésszérméni oklevelének száma: 89/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után a Kőbányai Sörgyárban helyezkedett el, és egészen nyugdíjazásáig ott dolgozott. Eleinte technológus mérnök, gyáregység vezető, sörtermelési osztályvezető, termelési főosztályvezető, majd termelési főmérnök beosztásokban alkalmazták. Életpályája alatt termelés irányításával, különböző gyártási technológiák alkalmazásával, új típusú sörök technológiájának kidolgozásával, a Tuborg sör licencének átvételével és gyártásával foglalkozott. Részt vett a gyár nagyrekonstrukciójának, az új palacktöltő üzem építésének szervezésében is. A KŐSZIG vállalattal együttműködve a hazai perlit alapanyagból szűrési segédanyagok állítottak elő. Társzerző volt a SLIPON nevű szabadalomban, mely hazai alapanyagú palackszállító lánckenő anyag előállításáról és alkalmazásáról szolt. Számos szakmai és ipartörténeti cikke jelent meg a Sörripar c. szaklapban. A három kiadást is megért Magyar Élelmiszeripar Története című kiadványban a sörripar fejezetében is publikált. Termék leírásokat adott meg a „Hagyományok-Ízek-Régiók” című két kötetes kiadványban. Írta és szerkesztette a „Sörről híres Kőbánya” című jubileumi Évkönyvet, amelyet a Dréher sörgyár 150 éves fennállásának évfordulójára adtak ki. Óraadó tanár a Bercsényi Miklós Élelmiszeripari Szakközép és Szakmunkásképzőben, a technikus képzőben, majd éveken át az Állami Vizsgabizottság elnöke. Opponens a Kereskedelmi és Vendéglátó ipari, valamint az Élelmiszeripari főiskolán. A MÉTE társadalmi munkása, a Tudomány és Technikatörténeti Szakosztálynak ma is aktív tagja. Nevéhez fűződik a Sörripari Emléktár létrehozása 1979-ben, majd országos gyűjtéssel gazdagítva az új „Dréher Sörmúzeum és Sörutazás” látogatói program kiállításainak rendezése (2000). Nyugdíjasként 1994 és 2004 között a múzeum vezetője volt. A Pulszky társaság tagja.

Munkássága elismeréseként többször volt Kiváló Dolgozó, kétszer az Élelmiszeripar Kiváló Dolgozója, két alkalommal kapott Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést, és egyszer a Szakma Elismert Dolgozója kitüntetést.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki

tevékenységét.

Dr. Orsós Piroska

1935-ben született Újpesten

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 44/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után a Vegyipari Készletező Vállalat MEO laboratóriumába került, ahol szerves és szervetlen ipari anyagok szabvány szerinti analitikai vizsgálatát végezte. 1963-tól az Eötvös Lóránd Tudományegyetem TTK Általános és Szervetlen Kémia Tanszékén, mint tanársegéd dolgozott. 1966-ban egyetemi doktori címet szerzett. 1969-től adjunktusi beosztásba került. Munkája során aminosavak ill. peptidek fém-komplexeivel, majd ozmium-vegyületek kémiájával foglalkozott. E két témakörben 16 publikációban volt szerző vagy társszerző. A hetvenes években két egyetemi jegyzet társszerzője volt. 1995-beni nyugdíjba vonulásáig az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny (OKTV) szervezésében, mint a versenybizottság tagja, feladatok részbeni szerzője ill. lektora, valamint a Nemzetközi Kémia Diákolimpia előkészítő tanfolyam szervezésében, az olimpián résztvevő diákok felkészítésében és kiválasztásában vett részt.

1991-ben Szent-Györgyi Albert arany emlékéremmel, 1994-ben Pro Universitate Emlékéremmel tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Palásti Mária Takács Lászlóné

*1935-ben született Tápióbicskén
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 105/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után az Unikum Likőrgyárban helyezkedett el két hónapig, majd 1990-ig a Fővárosi Élelmiszerellenőrző és Vegyvizsgáló Intézetben, későbbi nevén a Budapest Fővárosi Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomáson alkalmazták. Az Intézet Sütő- és Édesipari Osztályán főeladóként, majd csoportvezetőként a termékek minőségellenőrzését és a kifogásolt termékek szakvéleményének elkészítését készítette. Ugyanekkor Budapesten és Pest megyében az iparágakhoz tartozó üzemek, valamint vendéglátóipari egységek ellenőrzését is végezte. Munkáját a Műszeres Analitikai Osztályon folytatta. A műszeres vizsgálatok mellett a KÉKI által szervezett körvizsgálatokban is részt vett. A Chinoín Gyógyszergyár megbízásából mesterséges édesítőszer érzékszervi vizsgálatát szervezte. Tartósítószer mennyiségi meghatározására vizsgálati módszer kidolgozásában is részt vett. 1975-től 1977-ig az Intézet személyzeti vezetője volt. Ezután kinevezték a Sör- és Szeszipari Osztály vezetőjének. Feladata az osztály munkájának irányítása, szervezése és ellenőrzése volt. A szabványosítási munkák mellett szakértői munkákat végzett az Országos Pénzügyőri Parancsnokságnak a bor és pálinka hamisításának megállapítására és szakvéleményezésére. MÉM részére éves országos összesítő jelentés készítése is feladatai közé tartozott a különféle szeszipari termékek minőségéről és fejlesztéséről. Kidolgozta a sörök és szeszesitalok vizsgálati módszereinek díjtételeit. 1983-tól osztályvezetőhelyettes főmérnökké, majd egy évvel később osztályvezető főmérnökké nevezték ki. Részt vett vizsgálati módszerek szabványosításában. A csernobili katasztrófa következtében radiológiai vizsgálatokhoz növények mintáit készítették elő. Feladata volt az épülő, új analitikai laboratórium berendezésének és beüzemelésének megszervezése.

Kétszer Kiváló Dolgozó, három alkalommal pedig Miniszteri Dicséretben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pap Zsolt

*1934-ben született Kecskeméten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 33/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

1953-ban a Magyar Ruggyantaárugyárban helyezkedett el, ahol kaucsukkeverékek recepturáinak összeállításában vett részt. Hét évvel később, az Országos Gumiipari Vállalat megalakulása után ezen belül a Gumiipari Kutató Intézetbe került, ahol elsőként a nagy gumigyári tűz (1965) technikai okainak kivizsgálását végezte, melyről szakvéleményt készített. Ezután a Fejlesztési és Kutató Intézet megalakulása (1968), valamint a Taurus Gumiipari Vállalat (1973) létrejötte után 15 éven keresztül 1988-ig, az újonnan épült Szegedi Gumigyár gyártmány- és gyártástechnológiai fejlesztését irányította, mint osztályvezető. Ennek során megvalósult a nagynyomású hidraulika tömlők hazai gyártása, emellett részt vett a szárazföldi és tengeri olajkutatásban és kitermelésében, valamint a szállításban használt nagynyomású, nagyátmérőjű, nagyhosszúságú gumitömlők kifejlesztésében és gyártásának megindításában. Tevékenyen részt vett a Vállalat szervezésében indított szakoktatásban a felnőtt szakmunkásképzőtől a technikus képzésen át a mérnök továbbképzésig mint oktató és mint tankönyvíró. Ennek során 13 könyvet és jegyzetet írt. Részt vett a Gumiipari Kézikönyv I., II. szerkesztésében. 1991-től a fejlesztési szervezet megszűnése miatt korengedményesen nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Papp Júlia

*1934-ben született Berettyóújfaluban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 91/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után a Kőbányai Gyógyszergyár Biokémia I. üzemében dolgozott üzemmérnökként, majd részlegvezetőként. 1961-ben részt vett a gyár egyik fő exportterméke, a heparin új gyártástechnológiájának kidolgozásában, szabadalmaztatásában és bevezetésében. 1963 és 1991 között a Papíripari Kutatóintézetben tudományos munkatársként, főmunkatársként, majd a Papírtechnológia Osztályon osztályvezetőként dolgozott. Munkájának első időszakában a cellulózgyártás kémiai folyamatainak ellenőrzésére alkalmas analitikai módszerek kidolgozásával és ipari bevezetésével foglalkozott. A kidolgozott módszer, ami ionszelektív elektród alkalmazásán alapult, nemzetközi viszonylatban is új volt. 1969-ben a „Cellulózgyári használtlúgok különböző oxidációs fokú kénvegyületeinek meghatározása ion-szelektív elektróddal” tárgyú disszertációval elnyerte a doktori címet. Kutatási tevékenysége később a papírgyártási technológia nedves szakaszán a kémiai folyamatok vizsgálatára és optimalizálására irányult. A vegyi segédanyagok célirányos kiválasztása és ellenőrzött felhasználása témakörben kapott kutatási eredményeket az ipar sikerrel hasznosította. Részt vett egy nagyon speciális igényű, kis négyzetméter tömegű biblianyomó papír gyártástechnológiájának kidolgozásában és sikeres ipari legyártásában, amire a Bibliát, a Magyar Biblia Társulat megrendelésére, szuahéli nyelven nyomtatták afrikai hívők számára. Tudományos tevékenysége kiterjedt még a technológiai paraméterek – a papírfelület és mikroszerkezet – a feldolgozhatóság közötti kapcsolatrendszer kutatására. Ennek során az addigi szokványos vizsgálati módszereken kívül felhasználta a termoanalízist, a spektroszkópiát és az elektronmikroszkópiát is. Hazai és világviszonylatban jegyzett külföldi szakfolyóiratokban 40 cikke jelent meg, a konferenciákon tartott előadásai száma 30. Nemzetközi visszhangot váltottak ki az ionszelektív elektródák alkalmazási technikáinak kifejlesztésével foglalkozó publikációi.

Munkássága elismeréseként 1989-ben Eötvös Lóránd-díjat kapott.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki

tevékenységét.

Pelczer Julianna Lakatos Ervinné

*1934-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 37/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után az Egyesült Izzó vállalatnál helyezkedett el, mint üzemmérnök, ahol szálgyártással foglalkozott. Ezután 1960 és 1963 között a Hazai Pamutszövőgyárban technológusként dolgozott majd főtechnológussá nevezték ki. 1963-tól 1967-ig a Könnyűipari Minisztérium Iparfejlesztési Főosztályon alkalmazták, mint főeladót. 1967 és 1996 között a Sandoz cég Színezék és Vegyianyag Részlegének volt vezérképviselője Magyarországon. Szakmai pályáján mindvégig színezékekkel, kolorizálással és a könnyűipar technológiájának fejlesztésével valamint az ezekhez tartozó beruházásokkal foglalkozott. A Sandoz cég szakembereinek rendszeres látogatásai és annak laboratóriumaiban végzett kísérletek alapján elsőként ismerte meg a legújabb technológiákat. Ezeket az ismereteket tovább adta a textil-, bőr-, papír-, alumínium-, lakk- és műanyagiparban dolgozó hazai szakembereknek, ezzel segítette magyar iparágak fejlődését. 1966-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Textilvegyész szakán szakmérnöki diplomát szerzett, melynek témája a reaktív színezékek infravörös remissziója volt.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pellei Róbert

1935-ben született Szegeden
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 85/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után 1963-ig a váci Forte Fotokémiai Ipar kutatólaboratóriumában dolgozott kutatómérnökként. 1963 és 1974 között a Tungfram Rt. Váci gyárában a televíziócsövek lumineszkáló rétegének anyagát előállító üzemet vezette. Ez idő alatt kapta meg a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karáról a vegyipari gazdasági mérnöki oklevelet. 1974-től 1978-ig a váci Híradástechnikai Anyagok Gyára gépi adatfeldolgozási részlegét szervezte és vezette, mivel időközben rendszerszervezői oklevelet szerzett a KSH Nemzetközi SZÁMOK-nál. 1978 és 1987 között a Struktúra Szervezési Vállalat osztályvezetőjeként számos budapesti és vidéki iparvállalat információrendszerének korszerűsítésében vett részt. 1987-től 1998-ig az Autótechnika Kereskedelmi Vállalat szervezési-számítástechnikai, majd közgazdasági osztályvezetőjeként állt alkalmazásban, 1995-től nyugdíjasként. Mind e mellett 1965-től több mint 40 éven át élelmiszerkémiát és élelmezési ismereteket oktatott kereskedelmi és vendéglátóipari vezetőképés keretében Vácott, Aszódon és Hatvanban.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Petró Imre

1935-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 99/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után 1969-ig a Kőbányai Sörgyárban a Műszaki Főosztályon, mint üzemmérnök dolgozott. Ezalatt az idő alatt 1966-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen. a szakmérnöki oktatásban vett részt, amelyet sikeresen befejezett. 1968-ban a műszaki doktori oklevelet kapott az anyai intézménytől. Ezután 1978-ig a Nagykanizsai Sörgyárhoz került főmérnöki beosztásba. 1978-ban újra a Kőbányai Sörgyárban dolgozott. 1987-ig a malátatermelési osztályvezetőjeként, majd 1994-ig a gyártás-gyártmányfejlesztési osztályvezetőjeként tevékenykedett. 1994 és 1997 között a műszaki szaktanácsadója volt a Sörgyárnak. Műszaki- technológiai cikkei a Söripar c. szakmai folyóiratban jelentek meg, kutatási tevékenységének eredményeit munkaköri feladatai ellátásánál használta fel. A csak belső publikációjú témái a különböző évjáratú sörárpafajták összehasonlítása, az árpacsíráztatás stimulálása, alkoholszegény sör gyártástechnológiája voltak, valamint részt vett a különböző sörök gyártástechnológiai eljárásainak egységes rendszerezésében. Emellett foglalkozott a műszaki fejlesztést szolgáló beruházások előkészítésével, üzembe helyezésével, a technológia eljárások kidolgozásával.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rohonczi Etelka Dr. Tálás Andrásné

1935-ben született Kőszegen

Vegyésszérmérnöki oklevelének száma: 32/1958

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után 1958-tól 1962-ig a Nyomdafestékgyárban, a mai Budakolor Festékgyárban dolgozott üzemvezetői beosztásban. 1962-ben áthelyezéssel a Budalakk Festék- és Műgyantagyár Kutató Laboratóriumába vették fel kutató mérnöki beosztásba. Eközben 1967-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen Műszeres Analitikai szakmérnöki diplomát szerzett. 1989-ben lezajlott privatizáció során alakult Festékipari Kutató Fejlesztő Kft-be került ugyanezen beosztásba. 1992-ben nyugdíjazását követően szakértői megbízás alapján tovább dolgozott 2004-ig ugyanennél a Kft-nél, folytatva a kutatómérnökként végzett témaköröket, szakértői tevékenységét. Ezt követően önálló szakértőként dolgozott 2007-ig. Kutató mérnökként a munkaterülete a műszeres vizsgálatok, elsősorban a termoanalitika lakkipari alkalmazása, a festékek és festékipari nyersanyagok elektronmikroszópos vizsgálata, valamint a festékbevonatok lakktechnikai vizsgálata volt. Közös kutatási munkát végzett a Magdeburg-i Lakk- és Festékipari Kutatóval és a Grázban levő Vianova Kutató Intézettel. A kutatási eredményekről hazai és külföldi konferenciákon 20 előadásban számolt be és 30 publikációja jelent meg számos hazai és külföldi szakfolyóiratokban. 1969 óta részt vesz a Magyar Szabványügyi Testület (MSZT) „Festékanyagok és festékbevonatok vizsgálata”-val foglalkozó szakbizottság munkájában, e szakterületen az ISO nemzetközi szabványok hazai bevezetésével, két alkalommal ismerték el MSZT Emléklappal. Tagja a MTA Termoanalitikai Munkabizottságnak, a Magyar Kémikusok Egyesülete Festék Szakosztályának, a GTE Korróziós Szakosztályának és az 1992-ben alakult Hunkorr Korróziós Szövetségnek.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Simon Jolán Csizmadia Zoltánné

*1934-ben született Vitnyéden
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 18/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az egyetem elvégzése után a csepeli Cserzőanyaggyárba helyezték. Néhány hónap múltán a Vegyipari Készletező Vállalatnál helyezkedett el. Mindkét munkahelyen analitikusként dolgozott. 1961-ben a Műanyagipari Kutató Intézetbe került, ahol nyomdaipari célokra használható fényérzékeny poliamidokat állított elő. 1964-ben családjával Budapestről Veszprémbe költözött. A Veszprémi Vegyipari Egyetem Szerves Kémia Tanszékén 1965 és 1977 között adjunktusként oktatással, műszeres analitikával és fémorganikus vegyületek előállításával foglalkozott. 1974-ben védte meg a „Telítetlen dikarbonsavak hidrogénezése tetrakarbonil-kobalt-hidriddel” című doktori disszertációját. 1977-től nyugdíjazásáig a Budapesti Műszaki Egyetem Műanyag és Gumiipari Tanszékén oktatóként és kutatóként tevékenykedett, ahol műszeres analitikával (IR, TG, MS, Gáz-, folyadék-, (réteg-) kromatográfia stb.) szerkezet és összetétel meghatározást végzett. Diplomadolgozatok és több ipari kutató-fejlesztő munka témavezetője volt. Angol, német és orosz nyelven beszél. Több publikációja jelent meg hazai és angol nyelvű folyóiratokban, valamint előadásokat tartott itthoni és nemzetközi konferenciákon. Nyugdíjazása után 1991-től még 10 éven át a Budapesti Műszaki Egyetem Építőanyag Tanszékén OTKA által támogatott témákban: betonokban előforduló klorid-ionok megkötésével kapcsolatos kutatásokban vett részt. 3 - a férjével közösen írt - könyve jelent meg. A BME „'56-os Alapítványa” intéző bizottságának tagja. Az 1956-os emléklap és a nemzetőrjelvény tiszteletbeli tulajdonosa.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Steczek Katalin Matura Mihályné

*1934-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 57/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Pályáját 1958-ban a Gyógyszeripari Kutató Intézet Biológiai Szakosztályán kezdte, ahol antibiotikum kutatással foglalkozott. 1960-tól a Semmelweis Orvostudományi Egyetem – akkor Budapesti Orvostudományi Egyetem – I. számú Belgyógyászati Klinikáján dolgozott, az Endokrinológiai Laboratóriumban. A laboratórium fő feladata a hormonok kimutatása és meghatározása volt különböző testnedvekből. A későbbiekben az osteoporosis kutatás kiegészítéseként a kalcium anyagcsere vizsgálatában vett részt. 1976-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán műszeres analitikai szakmérnöki oklevelet szerzett. Több mint 100 közlemény társszerzője. 1993-ban ment nyugdíjba tudományos főmunkatársi beosztásból. 1999-ig a Klinikán nyugdíj mellett rész munkaidőben korábbi szakterületén dolgozott. Több mint 100 közlemény társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szánthó Vilma Pélosi Endréné

*1935-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 59/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után a Chinoin egyik szerves kémiai kutató laboratóriumában helyezkedett el, ahol mikroanalitikai méréseket végzett szerves kémiai és farmakológiai kutatók részére. 1964 és 1966 között műszeres analitikai szakmérnöki diplomát szerzett. 1966-ban a doktori disszertációja megvédése után műszaki doktorrá avatták. Disszertációjának témája a Szerves vegyületek F és P tartalmának meghatározása oszcillometriás módszerrel, melyből egy előadást is tartott, e mellett 5 közlemény jelent meg angol és magyar nyelven és egy szabadalomban is szerepel. 1968 és 1975 között a gyár Farmakológiai kutató laboratóriumában állati nedvekből és szövetekből gyógyszer kimutatásokat végzett rétegkromatográfiás módszerrel. Ezekből a kísérletekből 2 angol nyelvű közlemény és négy előadás született. 1975-től 1981-ig a Központi Élelmiszer Kutató Intézetben dolgozott kutató mérnökként, különböző élelmiszerek alkotóit és adalékanyagait vizsgálta kromatográfiás és enzimológiai módszerekkel, mely munkából 10 előadás és 5 közlemény született. 1982 és 1993 között a Chinoin Klinikai Biokémiai Laboratóriumában kutatóként és megbízott osztályvezetőként foglalkoztatták. Állati és humán vérből gyógyszer felszívódási vizsgálatokat végzett nagyhatékonyságú folyadékkromatográfiával, melyekből 14 előadás és 3 közlemény jelent meg.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szita István

*1933-ban született Varsányban
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 34/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után a Budapesti Kalapgyárban helyezkedett el. 1960-ban áthelyezéssel az Észak-Magyarországi Vegyiművekhez, ahol üzemmérnöki besorolásban a gyógyszer és egyéb intermediereket, speciális termékeket gyártó üzembe irányították, melynek később vezetőjévé nevezték ki. Kezdetben az alkalmazott technológiák felülvizsgálata, fejlesztése, majd melléktermékek hasznosításának lehetőségei és megoldása, később gyár-részlegvezetői beosztásban új technológiák kidolgozása, üzemeltetése volt a feladata. Részt vett a foszgén üzem korszerűsítésében, új, foszgénbázisú termékcsalád kifejlesztésében, valamint ezek üzemszerű megvalósításában. 1970-ben gyógyszer-technológus szakmérnöki diplomát szerzett, majd 1973-ban doktorált. 1981-től 1992-es nyugdíjazásáig a Borsod Vegyi Kombinátnál dolgozott főmérnöki, technológiai-vezetői és gyárvezetői munkakörökben. Eredményes szakmai kapcsolatot és együttműködést alakított ki a Vegyipari Műveletek és Szerves Kémiai Technológiai Tanszék dolgozóival. 24 szabadalom társszerzője. Nyugdíjazása óta igazságügyi szakértőként dolgozik a környezetvédelem területén.

1966-ban Kiváló Ifjú Mérnök; ötször volt Kiváló Dolgozó; 1974-ben Nehézipar Kiváló Dolgozója; 1977-ben Kiváló Feltaláló arany fokozat kitüntetésekkel. A Magyar Kémikusok Egyesületében végzett munkájáért 1986-ban Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel, míg 1988-ban Megyei MTESZ-díjjal, ill. 1994-ben Preisich Miklós-díjjal jutalmazták.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Etelka

*1933-ban született Tapsonyban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 82/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

Az oklevél megszerzése után 1961-ig a Győri Szeszgyárban helyezkedett el, mint laborvezető. Az alapanyag, gyártásközi és késztermékek ellenőrzését végezte. Ezután 1967-ig a Graboplasztban (Győr) vállalt munkát, mint analitikai laborvezető. Feladata a gyártáshoz felhasznált nyersanyagok vizsgálata volt. Emellett foglalkozott labor-előkísérletekkel új termékek előállításához, valamint új vizsgálati módszerek kifejlesztésével és bevezetésével. 1967 és 1989 között a kaposvári Vegyvizsgáló Intézetben dolgozott, mint a radiológiai labor vezetője, majd az élelmiszervizsgáló laboratórium osztályvezető helyettese volt. Részt vett az élelmiszerek radioaktív, toxikológiai szennyezettségének ellenőrzésében. Emellett a Mezőgazdasági Főiskolának állatkísérletek anyagcsere-folyamatának vizsgálatához szükséges izotópos méréseket végzett. Publikációja a Balatoni halak radiológiai vizsgálatának tapasztalatairól az ÉVIK-ben jelent meg 1975-ben. Továbbá társszerző volt több publikációban is. Szakmai szervezeti tagja volt 1958 és 1967 között az Magyar Kémikusok Egyesületének, 1967 és 1992 között a TIT-nek.

Kiváló dolgozó kitüntetést 1966-ban, törzsgárdatagság kitüntetést 1966-ban, Élelmiszeripar kiváló dolgozója kitüntetést 1976-ban, 20 éves törzsgárdatagságot 1987-ban, valamint 10, 15, 20 éves hűségjutalmat kapott a Honvédelmi Minisztériumtól. 1989-ben ment nyugdíjba a Somogy megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomástól.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsoldos Benő

*1935-ben született Budapesten
Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 21/1958*

2008-ban arany diplomát kapott.

A diploma megszerzése után, 1958-tól 1976-ig a Papíripari Kutató Intézetben dolgozott tudományos osztályvezetökén, majd tudományos igazgatóhelyettesként. 1976-tól 15 hazai papírgyár Központi Minőségellenörző Felügyeletének, és a Fa-, Papír-, és Nyomdaipari Minőségellenörző Intézet papíripari osztályának vezetője. Vendégkutató a Finn Papíripari Kutatóintézetben. 1982 és 1991 között a Könyvkötőipari Szövetkezet elnöke, majd 1996-ig, nyugdíjazásáig, a Dunapak Rt. kereskedelmi igazgatója és kutatás-fejlesztési osztályának vezetője volt. Kutatási területei a cellulózok mikrobiológiai károsodásának gátlása, papírok felületi energiáinak tanulmányozása, papíripari mázanyagok reológiája, vállalati ISO minőségbiztosítási és minőséginformációs rendszerének kidolgozása. Matematikai statisztika alkalmazása a termékek minősítésére, papírok fizikai és fizikai-kémiai tulajdonságainak mérése, új vizsgálati módszerek és új termékek, mint például a gyümölcsök továbbérését (World Star díj Paris), valamint a nagy értékű történeti dokumentumok károsodását gátló csomagolószerek kidolgozása. 110 hazai, 14 külföldi tudományos közlemény jelzi szakmai tevékenységét. Három szakkönyv társ szerzője. Papíripari igazságügyi szakértőként a „Papíripar” szakfolyóirat szerkesztőbizottságának tagja, a Papíripari Szabványosítási Bizottság elnöke és az ISO papíripari szakágazatának magyarországi szakértője. Több éven át a BME Állami Vizsgáztató Bizottság tagja. 1978-tól 1981ig az MTA Kémiai Albizottságának tagja volt.

Munkássága elismeréseként Az Európai Minőségügyi Szervezet minőségügyi pályázatának I. díját, a Szakmai kultúra fejlesztése MTESz díj I. fokozatát, kutatási témákban írt szócikkekért 1972-ben, 1996-ban és 1998-ban a MTESz irodalmi díjakat kapott. A Vezetéstudományi Társaság Értékelemzési pályázata I. díj Bronz, majd Ezüst toll oklevél kapta a K+F népszerűsítésért. A „Kiemelkedő szabványosításért” emlékérem birtokosa.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ámon Éva Dr. Rokonay Józsefné

*1944-ben született Győrben
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 4/1968*

1962-ben érettségizett a Veres Pálné gimnáziumban. Érettségi után egy évig a Metalloglobus Vállalat színesfém vizsgálati laboratóriumában dolgozott. Innen egyenes út vezetett a BME Vegyészmérnöki Karára. 1968-ban diplomázott szerves szintetikus szakon. Az államvizsgát követően azonnal munkába állt Sajóbáonyban az Észak-magyarországi Vegyiműveknél. Néhány hónapos gyakornoki idő, majd egy év szülési szabadság után a kutató laboratórium analitikai részlegén kezdte el a mérnöki munkát. Fő feladata a fejlesztés alatt álló gyógyszer intermedierek és növényvédő szerek kromatográfiás (vékonyréteg és gázkromatográf) vizsgálati módszereinek kidolgozása és gyakorlati alkalmazásának bevezetése volt. Szakmai munkája elősegítése érdekében a BME-n műszeres analitikai szakmérnöki szakra iratkozott be. 1974-ben kitüntetéses minősítéssel szerzett szakmérnöki diplomát. 1980-ban munkahelyet változtatott, a Borsodi Sörgyárban helyezkedett el. A gyártási folyamatok megismerése után a MEO analitikai részlegéhez került laboratórium vezetőként. Fő feladata a kémiai laboratóriumban folyó munkák irányítása, szervezése, a vizsgálati eredmények ellenőrzése, a napi jelentések felülvizsgálata. Feladata volt továbbá a folyamatosan bővülő és korszerűsödő műszerpark (automata söranalizátor, GC, HPLC) felügyelete, az új műszerek beüzemelése, kezelési és kalibrálási utasítások elkészítése, a folyamatos oktatások szervezése, rendszeres ellenőrzése. MEO helyettes vezetői megbízása után feladatköre tovább bővült a biológiai laboratórium irányításával. Aktívan részt vett a söriparban elsőként bevezetett ISO minőségbiztosítási rendszer kidolgozásában és bevezetésében. Mindkét munkahelyén számos újítás és szabadalom kidolgozásában vett részt. Az FMKT szervezésében meghirdetett országos pályázaton második díjat nyert. 1999-ben a Borsodi Sörgyárból ment nyugdíjba, de 2002-ig megbízási szerződéssel dolgozott tovább az analitikai laboratóriumban.

Munkája elismeréseként Kiváló Újító és Kiváló Feltaláló címet kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Antal Éva Dr. Hargitai Ferencné

*1943-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 89/1968*

1962 augusztustól előfelvettként 1 évet a Csepeli Papírgyár MEO laboratóriumában dolgozott. A diploma megszerzése után a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Központi Növényvédelmi Laboratóriumában (későbbi nevén Növényvédelmi és Agrokémiai Központ Szermaradék Analitikai Laboratórium) helyezkedett el. Elsősorban növényvédőszer maradékok vékonyrétegkromatográfiás és részben gázkromatográfiás vizsgálatát végezte. Részt vett a megyei növényvédőszer maradék analitikai laboratóriumok hálózatának szervezésében, a laboratóriumok munkatársai szakmai munkájának irányításában, továbbképzésükben, az egységes vizsgálati módszertani könyv elkészítésében és szerkesztésében. Később a laboratóriumok vizsgálati eredményeinek számítógépes feldolgozását, a vizsgálati eredmények értékelését, a számítógépes program felhasználói fejlesztését végezte. Az EU csatlakozásra készülve, majd a csatlakozás után feladatköre bővült a növényvédőszer maradék előírások jogharmonizációs munkájában való részvétellel, a vonatkozó EU határozatok és előírások feldolgozásával. 2002-és 2003-ban a növényvédőszer engedélyezése és szermaradékok témában az angol-görög-magyar EU-s „Twinning” jogharmonizációs programban a szermaradék munkacsoport magyar koordinátora. A fenti témákkal kapcsolatban hazai és külföldi konferenciákon (kromatográfiás vándorgyűlések, környezetvédelmi konferenciák, IUPAC növényvédőszer kémiai kongresszus Zürichben és Washingtonban), mint szerző, ill. társszerző előadásokat és poszterelőadásokat tartott, valamint hosszabb tanulmányúton volt növényvédelmi szakintézetekben Münchenben, Rómában és Yorkban. Publikációi magyar és angol nyelven jelentek meg. Több országos talajvizsgálati szabvány előkészítésében vett részt. 2004-től nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Antus Sándor

1944-ben született Szegeden. Vegyész-mérnöki oklevelének száma: 66/1968

A Kar gyógyszerkémia szakán szerezte diplomáját 1968-ban. Ez a szakirány tudományos munkássága meghatározójává vált, mivel a későbbiekben főként a természetes eredetű – mindenekelőtt oxigén heterociklusos vegyületek szintézisére, térszerkezetének felderítésére és esetenként gyógyszer-hatástani vizsgálataira irányult. Doktori munkájában is a potenciálisan farmakológiailag aktív természetes eredetű vegyületek kémiájával foglalkozott, és később hasonló kémiai kutatások összefoglalója volt kandidátusi disszertációja (1977). Az 1992-ben elnyert MTA doktori címhez is széleskörű kísérletes és térszerkezet-elméleti munkásság kötődött. Szakmai helyszínei voltak a BME Szerves Kémia Tanszéke, majd a debreceni KLTE Szerves Kémiai Tanszéke. A műegyetemi tanszéken kezdetben külső tud. munkatársként, majd az MTA Alkaloidkémiai Kutató Csoportjának tud. főmunkatársaként oktató-kutató volt 1992-ig. Több külföldi szerves kémiai kutató központban volt ösztöndíjasként, így a Bécsi-, a Zürichi Egyetem Szerves Kémia Tanszékén, és a Münchener Egyetem Gyógyszerkémiai és Biológiai Tanszékén. Humboldt ösztöndíjasként a Ruhr-Egyetem Szerkezetkémiai Intézetében, Bochumban az optikailag aktív vegyületek térszerkezet-vizsgálatának nélkülözhetetlen módszereit sajátíthatta el és ezt követően a kiroptikai spektroszkópia vált tudományos érdeklődése súlypontjává. 1992-ben a KLTE Szerves Kémiai Tanszékének vezetője lett, majd 1993-ban tanszékvezető egyetemi tanárrá nevezték ki, amely tisztséget 2009-ig töltötte be. 2004-2012 között az MTA-DE Szénhidrátkémiai Kutató Csoport vezetőjeként irányította a debreceni szénhidrátkémiai kutatásokat. Sok éven át tartott főkollokviumot vegyész- és gyógyszerészhallgatóknak, sok hallgatót igyekezett TDK munkába bevonni, és többen kaptak PhD fokozatot témavezetése mellett. Tudományszervezési munkát végzett többek között az OTKA Kémiai II. zsűri tagjaként és Posztdoktori Bizottsági tagként, az MTA Szerves- és Bioorganikus Bizottság-, valamint a DE Promóciós Bizottság elnökeként és a KLTE TTK tudományos dékán helyetteseként. Munkatársaival elért eredményeiket közel négyszáz hazai és nemzetközi folyóiratban, három önálló szakkönyvben, valamint több könyvfejezetben és jó néhány szabadalomban közzétették. Díjai: Széchenyi-Díj (2000), Paderborni Egyetem Emlékérme (2008), Professor Emeritus-cím (2014), MTA levelező tag (2004), MTA rendes tag (2010). Az Egyetem

Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Árvayné Bernáth Mária

*1943-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 71/1968*

A diploma megszerzését követően 1968 szeptemberétől az EGYT-ben /ma EGIS Gyógyszergyár/ kezdett dolgozni részlegvezető helyettesként a gyár egyik hatóanyaggyártó üzemében. 1974-től lett önálló részlegvezető. 1978-ban egy új hatóanyaggyártó csarnok létesítésének műszaki előkészítésével bízták meg. A beruházás megkezdését követően létesítmény felelősként irányította a munkákat az új gyártócsarnok sikeres próbaüzemének lezárásáig. 1982-ben nevezték ki a műszaki fejlesztési főosztály üzemfejlesztési osztályának vezetőjévé. Munkaköréhez tartozott a hatóanyaggyártás minőségbiztosítási, környezetvédelmi, ill. a termelési igényekhez igazodó kapacitásbővítő beruházásainak műszaki előkészítése, világbanki pályázatok előkészítése, a beszerzett import gépek beüzemelésének irányítása. A rendszerváltást követően a gyár privatizációjakor lényeges szempont volt a környezetvédelmi kockázati tényezők feltárása és a fennálló környezeti ártalmak /pl. talajszennyezés/ felszámolása. Az általa irányított osztály feladata volt a kármentesítés műszaki előkészítése, a megvalósítás ütemezése. A tulajdonosi szerkezet változásával az EGIS Gyógyszergyár kiemelt fejlesztési célkitűzései módosultak. Ezzel összefüggésben feladatköre is változott. Mint gyárfejlesztés tervezési osztályvezető a hatóanyaggyártás mellett a készítménygyártás, és az infrastruktúra területének fejlesztési folyamataiba is bekapcsolódott. A stratégiai célkitűzésekkel összhangban hároméves műszaki-fejlesztési programokat állított össze, majd ezek jóváhagyását követően a pénzügyi lehetőségek ismeretében terjesztette elő évente az aktuális beruházási tervet. A jelentősebb beruházások pénzügyi fedezetének kibővítése érdekében együttműködött több sikeres pályázat előkészítésében. 1999-től, mint nyugdíjas szerződéses munkaviszonyban, de teljes munkaidőben, dolgozott főmunkatársként a korábbi feladatkörben 2009 márciusáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bakcsy György

1944-ben született Nagyváradon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 31/1968

A diploma megszerzése után, mint az Intézet társadalmi ösztöndíjasa a Híradástechnikai Ipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni. Diplomamunkája egyetemi konzultánsának javaslatára, munkahelye támogatásával, mint már Dr. Liptay György docens Úr doktorandusza dolgozhatott tovább diplomatémáján. Az elvégzett munka eredményeként több publikáció látott napvilágot. Az Intézeti munka mellett egy ideig az Alkalmazott Kémia tanszéken is dolgozott félállású tanársegédként. 1972-ben avatták Műszaki Doktorrá cum laude minősítéssel. Megélhetési okok miatt még 1971-ben elhagyta a kutatói pályát és a gyors fejlődésnek induló építőanyag-iparban helyezkedett el, mint alkalmazástechnikai laboratóriumvezető. 1973-ban féléves ösztöndíjat kapott a Trondhemi Műszaki Egyetemen, műanyagok építőipari alkalmazási lehetőségei témakörben. 1978-80 között a BME Vegyésmérnöki Kar esti tagozatán folytatta vegyipari gazdasági mérnök szakon tanulmányait. A Kemikál Építőanyagipari vállalatnál részt vett több külföldi technológia honosításában, munkatársával közösen több, az ipari gyakorlatban is bevezetett szabadalmat dolgoztak ki, így kapta meg 1979-ben a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatát. 1985-ben –Dr. Liptay György ajánlására- megkereste Sartorius cég, képviselői állást kínálva, így lett a Sartorius bécsi leányvállalatának munkatársa. A rendszerváltozás új lehetőségeket kínált, így minimális induló tőkével 1989-ben megalapította első vállalkozását, majd az S-Membran Kft-t. Fő tevékenységük az elektronikus precíziós tömegmérés és a membrán szűrés technika ipari alkalmazása volt. A vállalkozás kereskedelmi tevékenysége mellett jelentős részben folytatott engeneering tevékenységet. Kapcsolata az Egyetemmel az évek során mindig megmaradt. Gál Sándor Professzor Úr munkatársaival együttműködve elsőként mutattak be a magyar piacon sorozatméréseket végző robotvezérlésű analitikai mérleget. Elismert beszállítói lettek a gyógyszeripari vállalatoknak, de tevékenységünk kiterjedt más iparágakra is, mint pl. az élelmiszeripar. Az 5 fővel induló kis vállalkozás az évek során dinamikusan fejlődött, egyre több külföldi partnere lett és 10 év elteltével már milliárdos árbevétel ért el, több német és olasz céggel is kooperálva. A felfejlődött cégre felfigyelt a Sartorius AG és 2008-ban olyan vételi ajánlatot adott, hogy cége eladása mellett döntött, ezzel befejezve aktív pályafutását is. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el

értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bartalits Liliana Dr. Margitics Imréné

*1943-ban született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 69/1968*

A diploma megszerzését követően 1968-72-ig a Gyógyszerkutató Intézet tudományos munkatársa, ahol ösztöndíjas volt az egyetemi évek alatt. 1972.-ben pályázat útján lesz a Főv.Péterfy S.u.Kórház-Rendelőintézet munkatársa,majd 1980-1992 a Központi Laboratórium osztályvezetője. Ez idő alatt szakértőként is dolgozott a Főv.Egészségügyi Főosztály számítógépes egészségügyi programfejlesztésében. Munkájáért az Egészségügy Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetést kap. 1976-ban egyetemi doktori címet szerzett a BME Szerves Kémia Tanszékén egyes citosztatikumok előállítása témában. A témába még a Gyógyszerkutató Intézetnél kapcsolódott be. 1979/80. Belföldi aspirantúrára nyert felvételt, témavezetője prof.Dr. Pungor Ernő volt. "Biológiai folyadékok enzimaktivitásának mérése" tézisével 1982-ben a MTA kémiai tudományok kandidátusa lett. 1980-85 között megszakításokkal a Ferrarai Egyetem Analitika Tanszékén dolgozott a magyar-olasz államközi ösztöndíjas program keretén belül. Közel 100 tudományos jellegű közleményt írt, hazai és nemzetközi szakfolyóiratok részére. 1992-2008.Gyógyszer-és diagnosztika -kereskedelmi céget alapított és vezetett, klinikai laboratóriumot üzemeltetett. 2008-tól szakértőként, szaktanácsadóként szerződéses munkákat végzett a magánegészségügy részére. Jelenleg a laborszolgáltatást végző Synlab Hungary Kft nyugdíjas munkatársa.

1983-ban a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa Kiváló Munkáért kitüntető jelvényt adományozott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bezur László

kémia tudomány kandidátusa

*1944-ben született Dunakeszin
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 91/1968*

Diplomája megszerzése óta a BME Általános és Analitikai Kémia Tanszék, illetve a tanszéki összevonásokat követően a Szervetlen és Analitikai Kémia Tanszéken dolgozott tanársegédként, adjunktusként, majd docensként, 1997-től 2007-ig tanszékvezető helyettes. 2008-tól nyugdíjas, azóta megbízási és önkéntes szerződéssel dolgozik az egyetemen a korábbi oktatási és kutatási területén. Műszaki doktori címét és a kémia tudomány kandidátusa címét atomspektroszkópiai analitikai témában szerezte. 1978 és 1980 között a University of Strathclyde, Department of Pure and Applied Chemistry, Glasgow alkalmazásában végzett sikeres analitikai műszerfejlesztést. Oktató munkát a BSc, MSc, PhD és szakirányú szakképzés (szakmérnöki képzés) területén végzett és végez. Főbb oktatott tárgyai: Elemanalízis, Atomspektroszkópia, Minőségirányítás, Módszerek validálása, Hulladékok elemzése, Mintaelőkészítés és mintavétel, Víz és talajszennyezők meghatározása. Számos analitikai kémia tárgyú, tanszéki jegyzet társszerzője. 1998-tól szervezi és irányítja a tanszék szakmérnöki kurzusait: Műszeres analitikai kémia, Minőségirányító analitikus, Környezetvédelmi analitika szakokon. A Magyar Kémikusok Egyesület, a Gépipari Tudományos Egyesület, az MKE Spektrokémiai Társaság munkájában tevékenykedett. 1994 és 2006 között a Nemzeti Akkreditációs Testület szakmai bizottságának tagja. 1986 és 1998 között a Journal of Analytical Atomic Spectroscopy folyóirat szerkesztő bizottságának tagja. Tudományos kutató munkát a műszeres analitika területén végzett: az analitikai műszerfejlesztés, atomspektroszkópiai kutatások, atomspektroszkópia módszerek kidolgozása területen. Kutató munkáját 40 tudományos közleményben és 90 tudományos előadásban publikálta. Tevékenységébe tartozóan fontos szakértői és ipari megbízási munkában vett és vesz rész a mai napig. Munkásságáért 1978, 1982 és 1998-ban Rektori Dicséretben részesült, 2004-ben kari munkájáért Csűrös Zoltán díjat kapott, 2008-ban Magyar Felsőoktatásért Emlékplakettet adományozott neki az oktatási miniszter.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bezurné Lakos Olga

1944-ben született Zomboron

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 21/1968

1968-ban diplomázott a BME Szerves Kémiai Technológia Tanszéken. 1973-tól 1976-ig elvégezte a BME Vegyésmérnöki Kar Műanyagfeldolgozó szakmérnöki képzését. 1968-ban a nagytétényi Bányagyutacsgyárban helyezkedett el, ahol a Munkavédelmi Osztály munkájába kapcsolódott be. 1969-ben a solymári PEMÜ Pest megyei Műanyagfeldolgozó Vállalathoz került, ahol laborvezetőként, technológusként, majd üzemvezetőként dolgozott. A PEMÜ-ben többféle alapanyagból: polisztirol, PVC, gumi, PTFE és változatos technológiával, fröccsöntés, extrudálás, kalanderezés, kenés készítették termékeket. 1971-ben Nagytétény határában jutottak lakáshoz, így kénytelen volt munkahelyet váltani. A lakásukhoz közel a Hungária Műanyagfeldolgozó Vállalatnál helyezkedett el. Fejlesztő mérnökként új termék kidolgozása volt az elsődleges feladata. A Központi Laboratóriumban és a Kísérleti Üzemben végzett kísérleti munkákat. A HVM-ben is többféle alapanyagból készültek termékek: habosított polisztirol, extrudált üreges termékek, kalanderezett PVC termékek. A fő profil a kalanderezett PVC lágy és kemény fóliák, lemezek előállítás volt, laminált és négy szín nyomott változatban is. Nagy mennyiségben és változatos mintázattal készültek a PVC burkoló anyagok hazai és export felhasználásra. 1988-ban a vállalatot átszervezték és Pannonplast néven folytatta működését. A budapesti gyáregység a PVC-fóliák, PVC-padlók, PVC-szigetelő fóliák, kemény PVC-fóliák gyártására szakosodott. 1993-ban a Pannonplast és a dél-koreai Lucky cég vegyes vállalattá alakult és Pannon-Lucky néven folytatta tevékenységét. Az átszervezés eredményeként az összes fejlesztőmérnök egy osztályba került a vezetése alatt. A közvetlen főnökük egy koreai szakember lett. Munkája során szoros együttműködésben dolgozott az EMI, az OKJ, a MÜKI, a SZEVIKI és a MEEI szakemberivel. Részt vett új gyártási eljárások és szabadalmak kidolgozásában. 1999-ben a cég ismét átalakult, a Lucky kivonult és FOLMONT Műanyagipari Rt. néven folytatta tevékenységét. 2000-ben vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bolderheij Szabó Ilona

*1943-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 120/1968*

Vegyéssz mérnöki diplomáját 1968-ban szerezte. Tanulmányainak befejezése után a Chemolimpex Vegyiáru Külkereskedelmi Vállalatnál mérnök üzletkötőként kezdte el pályafutását. Nyugat és kelet-európában volt felelős az epoxygyanta alapú lakkok, festékek és ragasztóanyagok forgalmazásáért. 1972-ben felsőfokú külkereskedelmi szakvizsgát tett le, valamint felsőfokú német és orosz nyelvvizsgát. 1975 -ben házasságkötése miatt Németországba települt át. 1975 -1979 között a hamburgi Karl. O. Helm Vegyi Külkereskedelmi Vállalat osztályvezetőjeként dolgozott. 1979 -ben a szintén hamburgi Lumoprint fénymásológépgyártó cég kutató laboratóriumának vezetését vette át. A cég átszervezésének következményeként megváltozott a munkaköre. Kezdetben Észak-németország eladási igazgatója, majd az egész cég marketing igazgatója lett. 1986-ban Frankfurtba költözött és informatikai diplomát szerzett. 1987- től egy amerikai-német kooperációs vállalatnál – Colorbus GmbH –mint marketing és pénzügyi igazgató folytatta munkásságát. A cég a digitális színes fénymásolást és nyomtatást lehetővé tevő Raster Image Processor gyártásával és forgalmazásával foglalkozott. 1994-ben management-by-out folyamattal a cég tulajdonosa lett és 2008-ban bekövetkezett nyugdíjba meneteléig vezette a Color and Document Systems Bolderheij GmbH-t. Azóta is szoros kapcsolatban maradt a természet- és nyelvtudományi ágakkal, mivel unokáit és azok barátait segíti ezen tantárgyak elsajátításában.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borókay Margit Svastits Antalné

1943-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 70/1968

A diploma megszerzését követően 1968-1973 között laboratóriumi mérnökként dolgozott a Gyógyszeralapanyag Készletező Vállalatnál. Feladata volt a beérkező gyógyszerek, gyógyszeralapanyagok a gyártó ország gyógyszerkönyve szerinti minőségellenőrzése. 1973-1983-ig szintén laboratóriumi mérnök, illetve laborvezető helyettes lett a Közegészségügyi és Járványügyi Állomás, Vízkémiai Laboratóriumában. Feladata volt Budapest ivóvízhálózatnak rendszeres ellenőrzése, a budapesti gyárak szennyvízkibocsátásának ellenőrzése, környezetre gyakorolt hatásának vizsgálata a környező felszíni vizeknél. Feladatai közé tartozott még a Dunába ömlő egyesített szennyvízbeömlők ellenőrzése. 1977-ben oklevelés környezetvédelmi szakmérnöki képesítést szerzett a BME-n. 1983-1997 között Laboratóriumi mérnök az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatnál (volt KÖJÁL), a Levegőkémiai Laboratóriumában, majd 1992-től laborvezető lett. Feladatai közé tartozott a Regionális Imisszió-vizsgáló állomások (RIV) hálózatának üzemeltetése Budapest 32 pontján. Mintavétel a környezeti levegő-gáz- és szilárd halmazállapotú szennyezőanyagok kémiai vizsgálata. A mért adatok feldolgozása, kiértékelése. A Meteorológiai Intézet, a Fővárosi Önkormányzat és a lakosság tájékoztatása. Feladatai közé tartozott még a lakossági panaszok kivizsgálása, illetve az üzemtelepítéshez környezeti hatásvizsgálat készítése.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Büchler Julianna Kóhalmi Károlyné

*1944-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 8/1968*

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csekő István

*1945-ben született Sopronban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 92/1968*

1968-ban, a vegyésmérnöki diploma megszerzése után, a CAOLA vállalatnál, illetve annak jogelődjénél kezdett dolgozni. A vállalatnál termelésirányító üzemvezető, kutató-és fejlesztőmérnök volt, nyugdíjazásáig a CAOLA Vállalatnál dolgozott. Jelentősebb szakmai eredményei: illóolajos-és gyógynövények kutatása, nemesítése, illatkompozíciók és aroma-kompozíciók előállítás, illóolajok kémiai összetevőinek vizsgálata, új szintetikus illat-és aromaanyagok kidolgozása, üzemesítése, új felületaktív anyagok kidolgozása és üzemesítése. 1973-ban vegyipari gazdasági mérnöki diplomát szerzett. Nyolc szabadalom kidolgozásában és két államilag elismert, új illóolajos növényfajta kifejlesztésében vett részt. Őt tudományos publikáció részese volt, köztük az egyik egy rangos külföldi folyóiratban jelent meg. Pályája során bírált szakdolgozatokat, és több diplomamunkát készítő egyetemi hallgatónak volt témavezetője. Rövid ideig vezetőségi tag volt a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségén belül működő Kozmetikai és Háztartásvegyipari Társaságnak. A Magyar Kémikusok Egyesületének mai napig tagja. Jelenleg nyugdíjasként egy kis illatkompozíciókat előállító cég tulajdonosa, és itt dolgozik jelenleg is.

Munkáját a következő díjakkal ismerték el: Kiváló Dolgozó, Kiváló Újjító bronz és arany fozozat, Alkotó Munka Elismerése oklevél (Ipari és Kereskedelmi Miniszter).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Domnanovits Mária Szabó Péterné

1944-ben született Lövőn

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 11/1968

A diploma megszerzésétől -1968 - tol a Balatonfűzfői NITROKÉMIA Ipartelepeken, mint üzemmérnök, majd laborvezetőként dolgozott az Intermediereket, később a növény védegszereket gyártó egyik üzemben. Az üzemben egészségre ártalmas vegyi anyagokkal, dolgozott és a gyártói munkafolyamatok fejlesztését valamint a minőség ellenőrzését végezte. 1974-től a Papkeszi intermediert gyártó gyáregységénél gazdasági osztályvezető, 1991-től telepvezető főmérnök volt. 1994-től került vissza Fűzfőre és szeptembertől a kontrolling főosztály vezetője lett. 1997-től vezető koordinátor, illetve elnöki tanácsadó lett 2002-ig nyugdíjazásáig. Ezt követően a Fűzfői Szolgáltató –Logisztikai Kft ügyvezetője volt. Tanfolyamok és képzések: MKK (Magyar Kereskedelmi és Iparkamara) külkereskedelmi továbbképzés; 1974-75: vállalati vezetőképzés; 1978: BME Vegyipari Gazdasági Mérnök képzés kitüntetéssel majd 1994: Kontrollerképzés (IFUA Kontrolling Akadémia keretében). Szakmai életútja során a munkakör változások egy-egy új szervezet munkájának kialakítását, megszervezését adták feladatul, amelyet nagyon szeretett. A Kontrolling szervezetet a hazai vegyipari vállalatoknál – szinte elsőként alakította ki és működtette. A szervezet kialakításáról és annak eredményeiről a VII. Országos Kontrolling Fórumon bemutató előadást tartott. Az évek során két újításban és egy szabadalom létrehozásában vett részt. Szakmai munkája mellett több egyesületnek, szakmai bizottságnak volt tagja. Fűzfőn megszervezte és működtette a Fial Mérnök és közgazdász klubot. Két gyermeke van. Fia informatikai mérnök, lánya közgazdász, férje a NIRTOKÉMIA nyugdíjas gépészmérnöke. Négy unokája van.

Kiváló dolgozó kitüntetésekét kapott több alkalommal.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Doncsev Anton Ivanov

*1942-ben született Sztara Zagoran
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 68/1968*

Diplomája megszerzése után 1979-ig az EGYT Gyógyszervegyészeti gyárban mérnök részlegvezetőként dolgozott gyógyszer hatóanyagok és intermedierek gyártása területén. Munkaköre a technológiák ellenőrzése, finomítása, új technológiák bevezetése, és nem utolsósorban a beosztott dolgozók folyamatos oktatása volt. Az oktatások témája kiterjedt a technológiák, anyagismeret, munka és biztonságtechnika tárgykörökre. 1979-1991 között a bolgár gyógyszeripari egyesület (Pharmachim) és a bolgár vegyipari külkereskedelmi vállalatot (Chimimport) képviselte Magyarországon. Tevékenysége új bolgár humán és állatgyógyászati termékek magyarországi bevezetése, a kétoldali gyógyszeripari és vegyipari forgalom ellenőrzése és folyamatos kapcsolattartás a partner cégekkel és intézményekkel (pl. OGYI, Medimpex, Chemolimpex, minisztériumok, gyárak) volt. 1991-1997 között a gödöllői Humán Intézetben dolgozott, feladatköre az infúziós oldatok technológiájának finomítása, az aminosav infúzióknál tapasztalható pirogenitás megszüntetése, valamint a vérplazma pótló zselatin infúziók know-how alapján történő gyártásának megszervezése volt. 1997-2004 között az EGIS gyógyszergyárban technológusi beosztásban a csomagolási folyamatok validálását végezte. 2004-ben nyugdíjba vonult.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Döme Mária Perom Gyuláné

*1943-ban született Batykon
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 94/1968*

1968-ban szerzett diplomát a vegyésmérnöki kar biológia ágazatán. Ezt követően a Zala Megyei Sütő és Édesipari Vállalat Központjában helyezkedett el technológus beosztásban, hozzá tartozott a cég zalaegerszegi és nagykanizsai laboratóriuma is. Ebben az időben épültek ki a nagy sütőipari üzemek a megyében (10 üzem) és egy édesipari üzem Nagykanizsán. Feladata volt az üzemek technológiájának kidolgozása és részvétel az új üzemek beindításában. 1977-ben a Magyar Hűtőipar Zalaegerszegi Házába ment dolgozni. A gyár zöldmezős beruházásként épült, az ipar legújabb, legmodernebb gyára volt. (Az épületet és a hűtéstechnikai berendezéseket a Termomeccanica Italiana S.p.a. nevű olasz cég, a gépsorokat a svájci Mator cég gyártotta és szerelte össze.) Kezdetben mikrobiológiai csoportvezető és higiénikus volt. Mikrobiológiai labor vezetése és a gyárban a higiéniai rend biztosítása volt a feladata a magyar és EGK előírásai szerint. 1991-től minőségellenőrzési osztályvezető lett. Feladatköre a termelés minőségi rendjének megszervezése, fenntartása, gyártásközi, késztermék minőségi ellenőrzésének biztosítása, analitikai és mikrobiológiai vizsgálatok végzése, belföldi és külföldi vevők igényeinek megfelelően. Részt vett új termékek kialakításában és gyártmányfejlesztésben. Kiépítették a gyártás HCCP és SPC rendszerét valamint a cég ISO 9002 szabvány szerinti minőség biztosítását. 2002-ben minőségbiztosítási vezetőnek nevezték ki. Munkája során rendszeresen részt vett szakmai továbbképzéseken. 1975-77 tanévben a BME Vegyésmérnöki Kar vegyipari gazdasági mérnök szakon is diplomát szerzett. Diplomamunka témája: Korszerű minőségbiztosítási rendszer kialakítása adott élelmiszeripari vállalat példáján. 2007 évben vonult nyugdíjba.

1977 és 1983 Kiváló Dolgozó, 1992-ben MÉTE Társadalmi Munkáért Emlékplakettet, 2004-ben MTESZ Központi Minőségügyi Bizottságának köszönetét kapta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ercsényi Ágnes Dr. Antus Sándorné

1943-ban született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 74/1968

Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán végezte 1963 és 1968 között. Gyógyszer szakos hallgatóként diplomázott. 1968-tól közel tizenkét éven át a Budapesti Műszaki Egyetem egyik tanszékének, nevezetesen a Szerves Kémiai Technológia tanszéknek oktató-kutatója volt. Ez idő alatt PhD tudományos fokozatot szerzett. 1980-ban megvált korábbi munkahelyétől, valamint az oktató-kutató pályától is és új területen hasznosította szakirányú ismereteit, nevezetesen a Magyar Tudományos Akadémia könyvkiadójánál, az Akadémiai Kiadónál. A könyvkiadónál eltöltött évek során számos kémiai és a kémiával rokon tárgyú kézikönyv, szakkönyv, egyetemi-főiskolai tankönyv, akadémiai kiadvány, nagy monográfia, életmű kiadvány gondozója volt. Színes és sokoldalú tevékenység volt, kiváltképp azért, mert idővel könyvtémái a kémián túl más tudományterületekhez is kapcsolódtak, és a tudományos ismeretterjesztés számos területét is művelhette. Beosztását tekintve főszerkesztőként ment nyugdíjba az Akadémiai Kiadótól. Férje, Antus Sándor szintén vegyésmérnök végzettségű. Társszerzővel közösen írt háromkötetes szerves kémia tárgyú egyetemi tankönyvének alkotó szerkesztője volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Érssek Katalin Novák Tamásné

*1944-ben született Felsőgödön
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 44/1968*

A műanyagszakos vegyésmérnöki diploma 1968-as kézhezvétele után hőre lágyuló műanyag alkatrészek gyártásával /fröccsöntéssel, vákuumhúzással/ kezdett foglalkozni, az élelmiszeripar részére. 1970-től a hőre keményedő műanyagok területére váltott, az akkor Villamoszigetelő és Műanyaggyár néven ismert vállalat fejlesztési osztályán. Feladatuk a papír, ill. textil alapú rétegelt elektromos szigetelő anyagok továbbfejlesztése volt laboratóriumi, kísérleti üzemi, majd üzemi szinten. Céljuk volt importanyagok kiváltása, önköltségcsökkentés, új anyagok kipróbálása, stb. Később kiegészült tevékenységük öntapadó szigetelőszalagok kifejlesztésével, majd epoxi gyanta alapú támszigetelők gyártásával is. Időközben elvégezte a gazdasági mérnöki szakot is, szintén a BME-n. Ekkor néhány évig beruházási hitelkérelmek készítésével foglalkozott. Az utolsó években azbesztmentes fékbetétek fejlesztésében vett részt. 1990-től azonban saját vállalkozásba kezdtek, először kereskedelem, majd vendéglátás terén, ekkor a gazdasági-mérnöki ismereteit hasznosította, kb. 10 évig. Cégük növekedése végül egy üdülőfalú létrehozásában fejeződött ki, ahol már más szakterületekre kellett váltania; pl. parképítés, ill. a falu történelmi és néprajzi hagyományainkkal való díszítése. Azóta is ezzel foglalkozik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Exterde Sándor

*1944-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 95/1968*

A Toldy Ferenc gimnáziumban érettségizett, majd egy évig a Budapesti Élesztőgyárban dolgozott, mint betanított munkás. Az egyetem elvégzése után a Magyar Likőripari Vállalathoz került, mint kutató-mérnök, ahol feladata a minőségellenőrzési rendszer fejlesztése volt. 1971-ben a Szeszipari Vállalatok Trösztjénél előbb, mint technológus, majd vegyipari gazdasági mérnöki oklevél megszerzése (1973) után műszaki fejlesztési előadó lett. Nagy szerepet játszott az 1981-ben megvalósult és akkor Európában egyedülálló Szabadegyházai Izocukor- és Szesz-gyár (ma Hungrana) építésének előkészítésében és megvalósításában. E munkájának elismeréseként miniszteri kitüntetésben részesült. 1984-ben a Tröszt megszűnésekor lett a Budapesti Szeszipari Vállalat műszaki fejlesztési osztályvezetője. Vezetése alatt sok új termékkel (Queen üdítőital- és a Chef ízesített ecet-család, Royal szeszesitalok) bővült a cég termékkálája, e mellett részt vett a budafoki energiatakarékos szeszgyártás és az élesztőgyári rekonstrukciós beruházás lebonyolításában. 1992-ben a Buszesz Rt megalakulásakor tervezési és kontrolling igazgatóhelyettesi megbízást kapott. 1994-től üzemgazdasági osztályvezetőként a cég éves és hosszú távú terveinek felelőse lett, és egyúttal a Royal kft ügyvezető igazgatói feladatainak ellátására is megbízást kapott. 1996-ban az ecet üzletág igazgatójaként irányította az óbudai ecet üzem nagyrekonstrukcióját, melynek eredményeként korszerű, világszínvonalú ecetgyár létesült. 1999-ben a Buszesz Rt műszaki-termelési igazgatójának nevezték ki.

A szesziparban és a MÉTE Szeszipari Szakosztályában végzett kiemelkedő szakmai tevékenységét a Magyar Élelmezéstudományi Társaság Osztrtróvszky Antal díjjal ismerte el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Farkasvölgyi Julianna

*1944-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 45/1968*

A diploma megszerzése után a Villamosszigetelő- és Műanyaggyárban helyezkedett el a Hanglemezüzemben technológusként. 1972-től a Mátraplast Műanyagfeldolgozó Kft.-nél a steril gyógyászati segédeszközök, egyszer használatos fecskendők gyártásával foglalkozott. Ekkor végezte el 1978-ban az egészségügyi gázmesteri tanfolyamot. 1980-tól a Human Oltóanyagtermelő- és Kutató Intézetnél dolgozott, először az Antigen laborot, majd az IRIX-Naksol üzemet vezette. 1983-ban Műszaki Doktori oklevelet szerzett „Biológiai iparok művelete” tárgyban. A Human Intézetnél a Gyógyszergyártó Főosztályon belül a Liofilizáló Osztály osztályvezetője lett. Az osztály munkájához tartozott a folyékony gyógyszerek liofilizálása, Vakcina-gyártás, természetes oldatok gyártása és ezen termékek csomagolása. 1993-ban az EGIS Gyógyszergyár szilárd gyógyszerforma csomagolóüzemében lett a csomagolóüzem vezetője, ahol validálással is foglalkozott, valamint részt vett a Bökényföldi úti új, korszerű számítógép vezérlésű (SAP rendszer) csomagolóüzem beruházásában és beüzemelésében. 1998-ban elnyerte a svájci FEANI Euromérnöki Diplomáját. 2000-től TEVA Gyógyszergyár tulajdonában levő Humanpharma Gyógyszergyártó Kft. logisztikai vezetője lett, ahol szilárd gyógyszerformák gyártásával, csomagolásával és a Gyógyszer Nagykereskedelmi Vállalatnak történő átadással foglalkozott. 2004-ben vonult nyugdíjba.

Kitüntetések: 1976. Kiváló Dolgozó, 1985. Egészségügyi Minisztériumi Dicséret

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fazekas János

*1945-ben született Pócsmegyeren
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 98/1968*

Diplomája megszerzésétől kezdve nyugdíjazásig a Borsodi Vegyi Kombinát illetve jogutódja a BORSODCHEM Rt. alkalmazottja volt. A vegyésmérnöki diploma mellett szakmérnöki oklevelet szerzett Kémiai Technológiai Kibernetika szakon 1975 -ben, illetve mérnök közgazdász tanulmányokat folytatott a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen. Fontos beosztásokat töltött be a nagyvállalat termelő gyárainál illetve annak vezetésében. Gyárigazgató, termelési igazgató, illetve vezérigazgató-helyettesi megbízatásai mellett részt vett a Magyar Vegyipari Szövetség, és a Magyar Műanyagipari Szövetség munkájában, mint elnökhelyettes. Tevékenységével és szabadalmaival hozzájárult a magyar műanyagipar fejlődéséhez, alapvető érdemei vannak abban, hogy a Borsodchem ma is egy nemzetközileg elismert vegyipari nagyvállalat. Nyugdíjasként 2003-2004 években, Bukarestben, a Zalakerámia ZRt, Cesarom vállalatának kereskedelmi igazgatójaként a kerámiaipari gyár privatizációját készítette elő. Mérnöki tevékenysége mellett, 2000-től társadalmi tevékenységet is végez, lakóhelyén, Pócsmegyeren önkormányzati képviselő, a Településfejlesztési Bizottság vezetője.

Munkájához kapcsolódóan „Kiváló dolgozó”, illetve a „Nehézipar Kiváló dolgozója” címmel is kitüntették.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ferenci István András

*1944-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 46/1968*

1968-ban kapta meg vegyésmérnöki diplomáját, melyet a Műanyag Tanszéken készített diplomamunkája alapján adtak át. Szakmai munkásságát műanyag – és gumifeldolgozási területen kezdte meg a Szövetkezeti iparban, ahol 10 éven keresztül főmérnöki beosztásban dolgozott. Szakmai fejlődése érdekében tanulmányokat folytatott a BME Vegyésmérnöki Karán és 1973-ban Műanyagfeldolgozó Szakmérnöki Oklevelet szerzett. Legsikeresebb szakmai eredménye, egy szakmai teammel, az egyszer használatos, műanyag, orvosi steril fecskendők hazai, nagy sorozatú gyártásának megvalósítása 1980-as években, mely témából Vegyipari Gazdaságmérnöki Szakdolgozatot készített. A Vegyipari Gazdaságmérnöki diplomát 1981-ben kapta meg a fenti téma alapján. 1989-ben az akkor megalapított új osztrák céghez hívták, ahol a nagy sorozatú, teherméretű gumiabroncsok úgynevezett hidegjeljárású, felújítását valósították meg, mely olyan, akkori vezető cégek részére, mint BKV ZRT., Hungarocamion és a Volán Vállalatok, jelentős megtakarításokat jelentettek. Ezen a szakmai területen dolgozott 2010-ig, nyugdíjba vonulásáig.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fogasy Mária Flachner Ferencné

*1942-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma:34/1968*

1960-ban érettségizett Nagykőrösön az Arany János Gimnáziumban kitűnő eredménnyel. A BME Vegyésszmérnöki Karára csak 1963-ban nyert felvételt. 1960-1963 között Kecskeméten konzervgyári segéd munkásként, majd laboránsként, valamint Budapesten a Távközlési Kutatóintézetben laboráns, majd csoportvezető beosztásban dolgozott. 1967-ben ment férjhez. 1968-ban a Könnyűipari ágazaton diplomázott, majd nyugdíjba vonulásig a Magyar Selyemipari Vállalatnál dolgozott. Három évig a Kikészítőgyár festődéjében részlegvezető volt, majd áthelyezték a Központi laboratóriumba csoportvezetőnek. 1980-ban műszeres analitikai szakmérnöki diplomát szerzett, ezt követően az MSV Kutatási osztályát vezette. Az 1990-es évek elején elkezdődött a nagyvállalat szétesése, majd felszámolása. A termelés folyamatosan csökkent, a dolgozókat fokozatosan elbocsátották. 1995-ben vonult nyugdíjba. Két leánya született: Beáta (1971) biológusmérnök PhD., Szilvia (1974) építészmérnök. Öt unokája van, a legidősebb 22 éves orvos, a legkisebb 8 éves.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fürcht Lipót

*1943-ban született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 13/1968*

Középiskoláját 1963-ban fejezte be a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban. Két évet vegyésztechnikusként dolgozott a Híradástechnikai Ipari Kutató Laboratóriumban. 1963-ban felvételt nyert a BME Vegyésmérnöki karára, ahol 1966-ban a „Szerves Szintetikus” ágazatra szakosodott. Diplomamunkáját a „Normál szénhidrogének előállítása” témában a BME Kémiai Technológiai Tanszéken dolgozta ki, majd jeles minősítéssel védte meg 1968-ban. Vegyésmérnökként az olajiparban, az Olaj és Gázipari Laboratóriumban helyezkedett el. Munkásságának kezdeti éveire esett Magyarország legnagyobb szénhidrogén előfordulásának, az algyői telepeknek felfedezése és feltárása. Feladata volt ezen termelvények PVT jellemzése, amely a készletbecsléshez, műveléstervezéshez és a különféle telepek összefüggésének tisztázásához adott alapadatokat. A nemzetközi viszonylatban is jelentős szén-dioxidos földgázvagyon hasznosításához végzett kutatásai hozzájárultak ezen gázok alkalmazásához, a fejlett olajtermelési eljárások (EOR, Enhanced Oil Recovery) bevezetéséhez. Miközben különféle középvezetői pozíciókat töltött be, egész pályafutása alatt megmaradt a nagy nyomáson és magas hőmérsékleten végzett fázisegyensúlyi kutatások területén. Erről szoltak cikkei, előadásai, valamint szerzőtársakkal írt, kétszer kiadott egyetemi jegyzete és ide kapcsolódott két elfogadott szabadalma is. Évtizedek óta tagja az Országos Magyar Bányászati Egyesületnek és a Society of Petroleum Engineers-nek.

A MOL Életmű Díjával kitüntetve, 2013-ban vonult nyugdíjba.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gachályi András Béla

*1938-ban született Kaposváron
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 101/1968*

1956-tól a debreceni Hajdusági Gyógyszergyár Analitikai Osztályán laboránsként dolgozott. 1958-ban sorkatonaként felvették az Egyesített Tiszti Iskolába, ahol 1961-ben hivatásos honvédtiszté avatták. 1968-ban vegyésszmérnöki diplomát kapott, majd oklevelés vegyésszmérnök-tanári oklevelet is szerzett. 1970-ben a BME-n kitüntetéses Magkémia Szakmérnöki oklevelet, majd 1975-ben műszaki doktori címet kapott. A honvédségnél 1968-tól különböző szakmai beosztásokban teljesített szolgálatot. 1969-ben került a Vegyívédelmi Anyagellátó Központ Vegyi Radiológiai osztályvezető (főmérnök) beosztásba, felelős volt a vegyívédelmi szolgálat K+F feladatainak kidolgozásáért, a kutatási folyamatok ellenőrzéséért. 1976-ban áthelyezték a Magyar Honvédség Egészségügyi Szolgálat Katonaorvosi Kutató Központ Toxikológiai Kutató Osztályára kutatói beosztásba, majd később az osztály vezetője lett. Fő kutatási területe a szervezetbe különböző utakon bekerült radioizotópok és toxikus fémek hatásmechanizmusának vizsgálata, kiürítésük fokozására és felszívódásuk csökkentésére alkalmas gyógyszerek kiválasztása, terápiás eljárások kidolgozása volt. Kutatási eredményeként rendszeresítették a honvédségnél a „Személyi Radiotoxikológiai Egységkészlet”, amely készlet tartalmazza a hatékony terápia eljárásokhoz szükséges gyógyszereket. Kutatási területéhez tartozott még a mérgező vegyiharcanyagok és az ipari toxikus vegyületek élettani hatásának és gyógykezelési lehetőségeinek vizsgálata. Vezetésével kidolgoztak és az országban elsőként akkreditáltattak egy, a kábítószeres kimutatására alkalmas vizsgáló laboratóriumot. 1996-ban ezredesi rendfokozattal nyugállományba helyezték, feladatait a továbbiakban polgári alkalmazottként folytatta. 2007-ben az intézet megbízott vezetője lett, majd 2012-ben végleg nyugdíjba vonult. A hazai és nemzetközi szakmai folyóiratokban mintegy 100 cikket jelentetett meg, valamint előadásainak száma is 30 fölött van. Több szolgálati szabadalomnak volt szerzője vagy társszerzője. Jelenleg is tagja a Magyar Biofizikai Társaságnak, a Magyar Katona és Katasztrófaorvostani Társaságnak, a Magyar Hadtudományi Társaságnak és a Magyar Szakértői Kamarának. Szakmai munkássága elismeréseként több állami elismerést és díjat is kapott, köztük a Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt kitüntetését. Az Egyetem

Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gkesos Pavlos

*1945-ben született Aetomilicaban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 30/1968*

1945-ben Görögországban született, majd 3 évesen elhagyva Görögországot /a polgárháború miatt/, Csehszlovákiába került. 1954-ben Magyarország lett a második HAZÁJA. A Vegyésmérnöki Kart 1963-1968 között végezte. Az egyetem elvégzése után nem annyira a kutató munkával foglalkozott, inkább gazdasági vonalon tevékenykedett. Ebből kifolyólag időközben elvégezte a 2 éves gazdasági mérnöki képzést, szintén a BME-en. 1977-ig a textiliparban tevékenykedett, a Fonalkikészítőgyárban/FOKI/ szervezőként. 1977-ben repatriáltam Görögországba, és azóta is itt él. Folytatta a tevékenységét a textiliparban, a kézimunkafonalgyártó MOLOKOTOS cégnél, vegyésmérnök-termelési igazgatóként. E téren a legjobb cég lettek. Megváltoztatta a festési technológiákat és kiváló minőségű fonalakat festettek! Egyedülállóak voltak, uralták az egész görög piacot! Több országba exportálták kiváló termékeiket, még Magyarországra is. Sajnos az Európa-szerte textilipari krízis elérte Görögországot is, gyakorlatilag megszűnt. 5 évig magánvállalkozóként, export-importtal foglalkozott, főleg Magyarországgal, sikeresen. Büszkén mondhatja, élete során mindig ott volt, és van a „magyar bélyeg” minden területen, ott van a szó **MAGYARORSZÁG!!**

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hadik Beáta Dr. Gallai Sándorné

*1944-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 76/1968*

Diplomáinak megszerzését követően a CHINOIN Gyógyszergyárban kutatómérnökként dolgozott és az oda kihelyezett esti szakmunkás képzőben kémiát oktatott. 1975-től a Gyógyszeripari Kutató Intézet munkatársaként a Szabadalmak újdonság vizsgálata volt a feladata. 1980-tól a székesfehérvári-szárzréti ÁFOR üzem MEO laborjának vezetőjeként dolgozott. Ez a labor foglalkozott egész Dunántúl benzin és gázolaj minőségi problémáival. 1983-tól mérnök-tanárként helyezkedett el Székesfehérváron, majd Budapesten. A Kvassay Jenő Műszaki Szakközépiskolában tizenkilenc éves oktató-nevelő tevékenysége során több továbbképzésen fejlesztette ismereteit főleg a környezetvédelem területén. Mérnök-tanárként szilárd alapokat biztosított diákjainak a szaktantárgyak elsajátításához és motiválta őket a továbbtanulásra. Ennek eredményességét bizonyítja, hogy tanítványai közül többen felvételt nyertek főiskolákra és a Budapesti Műszaki Egyetemre.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Héja Gergely

1944-ben született Budapesten

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 78/1968

Diplomája megszerzése után 1968 szeptemberétől 2007 szeptemberi nyugdíjba vonulásáig a CHINOIN Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyárában dolgozott. Eleinte a Kutatás egyik szerves preparatív laboratóriumában biológiailag aktív új molekulák szintézisével foglalkozott, illetve ismert hatóanyagok új, szabadalomképes előállításának kidolgozásában vett részt. Később a CHINOIN francia (Sanofi) 1991 –es privatizációja után rövid ideig még a gyógyszerkutatásban dolgozott, majd a megalakuló egyik fejlesztő laboratórium – melynek feladata méretnövelhető eljárások kidolgozása volt - vezetője lett. 2003-tól a Kémiai Fejlesztés vezetője, majd 2006-os átszervezés után, nyugdíjazásáig a Kémia Fejlesztés helyettes vezetője volt. Műszaki doktori címét 1978-ban szerezte a Műegyetemen. 1972-ben hat hónapot a Münchener Egyetem Gyógyszer és Élelmiszerkémiai Intézetében dolgozott ösztöndíjasként. 1982-83-ban az Egyesült Államok Nemzeti Egészségügyi Intézetének Öregedéskutató részlegénél (Baltimore, MD) kutatott. 4 tudományos közlemény, 33 szabadalmi bejelentés társszerzője.

2005-ben Wartha Vince emlékéremmel tüntette ki a Magyar Kémikusok Egyesülete.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hevér Anikó Szentpéteri Ádámné

*1944-ben született Székesfehérváron
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 77/1968*

Diplomája megszerzését követően az Országos Gyógyszerkutató Intézet Szerves Kémiai Szintézis osztályán dolgozott kutatóként, melynek során szabadalmi bejelentés társszerzője is volt. 1978-ban lépett ki az Intézetből, mely után magánzóként, elsősorban szabadalmi leírások fordításával foglalkozott. 2006 óta nyugdíjas.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hillier Judit Gianone Lászlóné

*1944-ben született Szombathelyen
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 103/1968*

1968 – 1971 között a Minőségi Cipőgyárban dolgozott, mint kemizálási fejlesztési előadó volt. 1971 – 1976 között a BME Biokémia és Élelmiszertechnológia Tanszékén dolgozott, mint tanszéki mérnök. Részt vett a tanszék kutatási munkáiban, elsősorban Dr. Törley Dezső docens úr irányítása mellett. 1976 -2013 között a „Pesti Barnabás” Élelmiszeripari Szakközépiskolában mérnök - tanárként dolgozott. Itt szaktárgyakat tanított, pl.élelmiszer -analitika, élelmiszeripari műveletek - és folyamatok, mérési adatok feldolgozása. Rendszeresen vezetett laboratóriumi gyakorlatokat. Tanított a szakiskolában, a szakközépiskolában és a technikus képzésben. Érettségien és technikus vizsgán vizsgáztató tanár volt. A középiskolások számára írt Élelmiszer - analitika példatár egyik társszerzője.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Enikő Polgár Ferencné

*1944-ben született Szombathelyen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 104/1968*

Diplomája megszerzésétől a Nagykőrösi Konzervgyárban dolgozott 1970-ig a minőségellenőrzési laborban, mint minőségellenőr. Ezt követően a Ceglédi Toldy Ferenc Kórház és Rendelőintézet Központi Laboratóriumának vegyésmérnöke volt egészen 2006-ig. Kiemelkedő szerepe volt a klinikai kémiai vizsgálatok automata analitikai rendszerekkel történő elvégzésének bevezetésében. 2006-tól nyugdíjas.

Munkássága elismeréseként 2000-ben minisztériumi kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Papp Ilona

*1944-ben született Egerben
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 36/1968*

1968-ban végzett a Vegyéssz mérnöki Kar Könnyűvegyipar szakon. Végzés után Egerben a Közútépítő Vállalat laboratóriumában dolgozott laborvezetőként. Az útépítésben felhasznált anyagok minőség ellenőrzése volt a feladata. 1970 –ben a Heves megyei Finommechanikai Vállalathoz ment át az induló galvanizáló üzem munkálataiban vett részt. 1971 októberétől a z Észak-magyarországi Vízügyi és Közműépítő Vállalat Labor csoportvezetőjeként dolgozott. Döntően vízminőség vizsgálatokat végzett. 1975-ben a Heves megyei Tanácsi Építőipari Vállalat Műszaki Fejlesztési osztályára ment dolgozni. Feladata az akkor induló műanyag nyílászáró gyártás, ill a hőszigetelő üveg gyártás műszaki dokumentációjának elkészítése, és a gyártás beindítása volt . A termékek műszaki alkalmassági vizsgálatának előkészítése és végig vitele szintén a feladatához tartozott. 1973-1976 között a BME Vegyéssz mérnöki Kar Műanyag alkalmazástechnika szakmérnöki karán tanult, majd államvizsgázott. Kereskedelmi vezetőként dolgozott 1982-től 1992-ig. Ekkor kilépett munkahelyéről és saját vállalkozást indított. Kezdetben síküveg kereskedelemmel foglalkozott. Később bővítette tevékenységét üveg feldolgozással, valamint öntapadó ólom csík és színes fólia forgalmazásával. Ezen anyagok felhasználásával díszített üvegeket készített és forgalmazott. Később egyéb építőiparban használt anyagokat is árult, melyek az üvegezéshez kapcsolódtak. Két gyermeke van: 1968-ban született Attila és 1977-ben Gábor. 2011-ben vállalkozását megszüntette és nyugdíjba ment.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Horváthné Hátsági Sarolta

*1942-ben született Felsőmocsoládon
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 15/1968*

Pályája nem „hagyományos” vegyészmérnöki pálya, de második munkahelyén, a Videoton Vállalatnál különböző munkakörökben eltöltött 40 év minden percéért, vezetőitől, munkatársaitól kapott bizalomért és elismerésekért hálás a Sorsnak. Diplomája megszerzése után Székesfehérváron az Ikarusz Gyárban a gyártástechnológia osztályon helyezkedett el, majd 1969- 2010 között a Videoton Elektronikai Gyárban, jelenlegi nevén Videoton Holding ZRT-ben dolgozott különböző területeken és beosztásokban. 1969-1973-ig a Vállalat Vegyi Gyáregységében dolgozott laborvezető mérnöki beosztásban, majd 1973-tól 1978-ig a Videotonban meghonosított nyomtatott áramkör gyártás nagyüzemi bevezetését végző Alkatrész Technológia osztályon volt csoportvezető. 1978-1981 között a Kereskedelmi Műszaki csoport vezetőjeként volt felelős az egyoldalú, furatfémmezett és többrétegű nyomtatott áramkörök exportjának nyugat-európai és kanadai piacokra történő beindításáért, az amerikai UL VO minősítés megszerzéséért, kereskedelmi kapcsolatok létesítéséért és felügyeletéért, műszaki, minőségi kérdésekben tárgyalások folytatásáért. 1981-1990 között a Vegyi Gyáregység kereskedelmi osztályvezetője, a Gyáregység nyomtatott áramkör és műanyag alkatrész exportja mellett a Videoton Vállalat TV-, Számítástechnika- és Rádió gyáranak nyák, műanyag, fém és felületkezelt alkatrész igényét legyártó Vegyi gyáregység anyaggyártó, anyagbeszerzése és raktárgazdálkodása is feladata. 1990-1992-ig a 150.000m² kapacitású, a Videoton Vállalat saját felhasználására (TV gyár, Számítástechnika gyár, Rádió gyár) és nyugat-európai (francia, spanyol, angol, német, osztrák, olasz) valamint kanadai exportra, egyoldalú, furatfémmezett és többrétegű áramkörök gyártására létrehozott Alkatrészgyártó RT műszaki és kereskedelmi igazgatója. 1993-94-ben a Videoton Holding RT tagvállalata, a hazai hangdoboz gyártás mellett az AKAI és Philips nagyszériás hangdobozait és a német, angol exportra gyártott középkategóriás és luxus kategóriás hangdobozokat gyártó az Audio Vállalat kereskedelmi igazgatója. 1994-1998-ig az Audió Vállalat igazgatója. 1998-2010-ig a Vidoton Holding ZRT központjában Belföldi Értékesítési és Központi Beszerzési igazgató. 2006-tól a Vidoton Dolgozókért Alapítvány kuratóriumának elnöke. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Issekutz Anna Ligeti Imréné

*1944-ben született Kolozsváron
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 105/1968*

1969-ben a Textilipari Kutató Intézetben kezdett dolgozni, mint tudományos gyakor-nok, majd tudományos munkatárs. Kutatási területe a higiénikus kikészítés megvaló-sítása ruházati késztermékeken (pl. gombaellenes kikészítés). 1972-től a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézet (KERMI) textilosztályának kémiai laborvezetőjeként dolgozott. Munkaterülete a kereskedelmi forgalomba kerülő textíliák (belföldi gyártású és import textiláru) magyar szabványnak megfelelő minőségének ellenőrzése (nyersanyagtartalom, szintartósság, kikészítőanyag-tartalom, méretváltozás stb.). A minőség-ellenőrzés mellett feladatuk volt a kereskedelembe kerülő áruk vásárlói reklamációinak elbírálása, megvizsgálva, hogy a meghibásodás visszavezethető-e gyártási eredetű hibára. Ezen a területen dolgozott a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézet megszűnéséig (1996).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jankovicsné Fritz Erika

*1945-ben született Zagyvarékason
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 99/1968*

1968-ban végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karán és ezzel párhuzamosan mérnök-tanári végzettséget is szerzett. 1968 és 1980 között a Csepel Művek Fémművében dolgozott. Az Analitikai Laboratórium kutatómérnökeként új analitikai módszereket alkalmazott és dolgozott ki különböző színesfém termékekre. 1980-1999 között a Fodor József Országos Közegészségügyi Központ Csepeli rendelőintézetében dolgozott. Itt a Munkaegészségi Laboratórium kémiai részlegének kialakítását, felszerelését és a szükséges mintavételi és analitikai módszerek átvételét irányította és vezette. Feladatuk volt a Csepel Művek területén lévő vállalatok munka-egészségügyi ellenőrzése, a dolgozókat érő munkahelyi ártalmak felmérése és mérése. 1999-ben a Csepel Művek felbomlása és számos vállalat megszűnése miatt munkahelye megszűnt. Szakmai munkája támogatásához 1974-ben műszeres analitikai szakmérnöki képesítést, 1983-ban pedig környezetvédelmi szakmérnöki képesítést szerzett. 1999-ben az Eötvös Lóránd Szakközépiskolában környezetvédelmi szakmérnököt kerestek az újonnan beinduló környezetvédelmi tárgyak oktatásához, illetve tanulói környezetvédelmi laboratóriumok kialakításához. Itt folytatta szakmai tevékenységét a környezetvédelmi technikusok képzésében, emellett vizsgálóként részt vett más középiskolák érettségi vizsgáin, illetve a technikus vizsgák lebonyolításában. A középiskolából 2015-ben ment nyugdíjba.

Oktatási tevékenységét Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel ismerték el.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Jánoshegyi Mária Prépostffy Ernőné

*1945-ben született Romhányban
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 106/1968*

A diploma megszerzésétől kezdve 1968-1983 a Növényolaj- és Mosószergyártó Vállalat Kutató Intézetében tudományos munkatárs. Mosószer- és háztartás vegyipari kutatásokkal, növényolajipari technológiákkal, elsősorban műszeres analitikával (gázkromatográfia, IR spektroszkópia, DSC) foglalkozott. Kutatómunkája eredményeit konferenciákon, magyar és angol nyelvű szakfolyóiratokban ismertette. Több műszeres zsíranalitikai módszert adaptált, amelyek ma már nélkülözhetetlenek az ipari gyakorlatban. Részt vett az IUPAC Zsírok és Olajok Munkabizottsága körtesztjeiben, a martfői Növényolajgyár laboratóriumának tervezésében. Műszaki doktori oklevél: 1977-ben, témája: analitikai módszerek alkalmazása növényi olajok hidrogénezésének nyomon követésére. 1983-1990 között a Műv. Min. Tudományszervezési- és Informatikai Intézetében a Kutatásszervezési Főosztály egyik vezető munkatársa. Feladatai: az egyetemeken folyó természettudományi kutatások koordinálása, kapcsolattartás az OTKA ezen programjainak irodáival, a Műv. Min. Műszerbizottságában szakértői feladatok ellátása. 1990-2000 között a BM Központi Kórház laboratóriumi osztályán dolgozik. Folyadék kromatográfiával, ezt követően a vérszérum komponenseinek kémiai nagy-automatákkal történő gyors, pontos, gazdaságos meghatározásával foglalkozik. 2000-2007 nyugdíjasként osztályvezető helyettes. Tagja volt az MTA Vegyi- és Környezetvédelmi Munkabizottságának, a Magyar Biokémikusok Egyesületének.

Kiváló Dolgozó 1974-ben és 1976-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jedlovsky Magdolna Bleuer Miklósné

1944-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 16/1968

A diploma megszerzése után a Taurus Campingárugyárban kezdett dolgozni fejlesztő mérnöki ill. 1977-től kiemelt mérnöki beosztásban. Feladata precíziós prés cikkek és tömítőelemek fejlesztése volt. 1982-től a Tauruson belül a vállalat Információs és Dokumentációs Osztályán dolgozott tovább. Nemzetközi előadóként a külföldi szocialista gumiipari vállalatokkal és a nyugati alapanyag gyártó cégekkel folytatott műszaki-tudományos együttműködés szervezését és bonyolítását végezte valamint információs és dokumentációs alapfeladatokat látott el. 1991-től átvette a központi könyvtár szakmai irányítását. Mellékfoglalkozásként német és angol gumiipari szakfordítást, szakirodalom feldolgozást végzett. A Taurusnál eltöltött évek alatt (1968-1993) először német és angol nyelvből nehézipari szakmai anyaggal bővített középfokú, majd mindkét nyelvből általános felsőfokú nyelvvizsgát tett. 1982-ben a BME-en lakk- festék- és gumiipari szakmérnöki végzettséget szerzett. 1993-tól a németországi autóipari beszállító cég, a WOCO Franz Josef Wolf & Co. tulajdonában lévő Gumitech Kft-nél kezdetben a német vállalatvezető műszaki titkári és tolmácsolási feladatokat látott el majd 1995-től az anyavállalatnál kapott kiképzés után minőségügyi vezető lett. Feladata volt a járműipari rezgéscsillapító elemek fejlesztésével foglalkozó magyarországi leányvállalat minőségügyi rendszerének kiépítése, folyamatos fenntartása és aktualizálása a vevők igényei és a nemzetközi szabványok előírásai szerint. 1997-ben a BME Mérnöktoábbképző Intézetében a minőségügyi mérnökök felsőfokú szaktanfolyamán minőségügyi mérnöki végzettséget szerzett. 1999-től a WOCO cég másik magyarországi leányvállalatánál, a WOCO Iparteknika Magyarország Kft-ben dolgozott tovább, szintén minőségügyi vezetőként. 2006 óta és jelenleg is ugyanennél a cégnél rész munkaidős nyugdíjas minőségügyi munkatárs.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kelen Tamás Ferenc

*1944-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 109/1968*

A diploma megszerzése után a Magyar Vegyipari Egyesülés Mérnöki Irodájában (MAVEMI) kezdett el dolgozni ahol a komputeres vegyiparban történő alkalmazásával (CAD) foglalkozott. Folyamatfejlesztés, irányítás és optimalizálás voltak a fő pontok. 1969-ben elnyerte a Trinity College (University of Cambridge) egyik vezető ösztöndíját. Ez egy PhD -hez vezetett, amelyben az ipari folyamat fejlesztési technikáján túl gazdaságossági optimalizációt is tartalmazott. Ezt a rendszert az akkori Angol Ipari Minisztérium átvette ipari hasznosításra. Ezt követően a City of London-ban dolgozott nyugdíjba vonulásáig befektetési bankoknál, ill. alapoknál ahol is gazdasági elemzéssel és azok továbbfejlesztésével foglalkozott. Számos ezzel kapcsolatos publikációja van és két szakkönyv társszerzője. Londonban él, rendszeresen evez a Temzén és a City of London Szabadpolgára.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kemény Judit Simon Andrásné

1944-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 50/1968

A BME Vegyésmérnöki karán 1973-ban szerzett korróziós szakmérnöki oklevelet. 1968-tól 1991-ig az Óbudai Hajóépítő Rt.-nél, 1991-től 1994 végéig a Ganz Danubius Hajó- és Gépgyár Rt.-nél dolgozott, mindkettőnél megszűnésükig. Gyártástervezőként feladata volt a folyami és folyam-tengerjáró hajók, úszódaruk korrózióvédelmének tervezése, valamint a technológiai utasítások elkészítése, beleértve ezek biztonsági rendszabályait és környezetvédelmi előírásait is. Mindkét hajógyárban munkaköre része volt a környezetvédelmi felelős feladatainak ellátása is. 1974-től tagja volt a GTE Korróziós Szakosztály Festékek és Egyéb Szerves bevonatok Szakbizottságának, melynek keretében részt vett korróziós szabványok előkészítésében illetve véleményezésében, a GTE korróziós tanfolyamai keretében pedig gyakorlati továbbképzést tartott hajógyári festők részére. 1991 és 1996 között az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium műszaki szakértői engedélye alapján „Felületkikészítés, korrózióvédelem K/15” szakterületen végzett különböző cégek részére szakértői munkát. 1994 novemberétől 2011 decemberéig (nyugdíjba vonulásáig) a Ganz Engineering és Energetikai Gépgyártó Kft. és jogelődje felületvédelmi gyártástervezője volt, ahol atomerőműi fűtőanyag átrakógépek és az átrakási technológiához kapcsolódó egyedi berendezések, valamint kis, közepes és nagyméretű szivattyúk, turbinák, vízfékek és egyéb berendezések felületvédelmi engedélyezési terveit és kiviteli műszaki előírásait készítette. Atomerőműi gépészeti berendezéseinket a paksi, valamint ukrán, bolgár, cseh, szlovák atomerőművek rekonstrukciójához, vízgépeiket a világ minden tájára szállították.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kerényi Zoltán Gábor

*1944-ben született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 110/1968*

A BME Vegyésszmérnöki Karán való végzés után, 1968-1971-ig, a BME Mezőgazdasági Kémiai Technológiai Tanszéken tudományos segédmunkatárs. 1971-ben a Szőlészeti és Borászati Kutató Intézet Borkémiai Osztályán tudományos munkatárs, a borok stabilizálása szakterületen. Később a tokaji borok finomösszetételének, aromaképének vizsgálata volt a szakterülete, melynek kutatását 1974-75-ben, a Münchener Műszaki Egyetem Élelmiszertechnológiai Tanszékén folytatta. 1979-től vezetője lett az SZBKI borkémiai osztályának. 1984-ben a Kertészeti Egyetem SZBKI tudományos főosztályvezetője, ezen kívül számos tudományos műszaki egyesület tagja és szakbizottsági tisztségviselője. (MKE, MAE, MÉTE). 1990-1994-ig a KÉE SZBKI-nál tudományos igazgatóhelyettes, 2010-2013 között, nyugállományba vonulásáig, a Kecskeméti Kutatóállomás igazgatója. Kandidátusi értekezését 1990-ben védte meg, és a „Mezőgazdasági tudomány kandidátusa” címet megkapta. 1991-ben a KÉE-n egyetemi doktornak fogadták és kinevezték címzetes egyetemi docenssé. 1986-tól oktatási feladatokat is ellátott a KÉE-n, a GATE Főiskolai Karán, Gyöngyösön, a KÉE Kecskeméti Főiskolai Karán, Kecskeméten, bortechnológia, borkémia, bor mikrobiológia tantárgyakban. Oktatói tevékenységének elismeréseként 2008-ban a Kecskeméti Főiskola címzetes főiskolai tanári, 2015-ben a Károly Róbert Főiskola címzetes egyetemi címet adományozott számára. 2009 óta az Igazságügyi Szakértői Kamara tagja, borászattal és élelmiszerbiztonsággal kapcsolatos ügyekben igazságügyi szakértői feladatokat lát el. Több mint 50 szakmai publikációja jelent meg külföldi és hazai szaklapokban. A Magyar Borakadémia, az Országos Borszakértő Bizottság és a Mathiász János Borrend tagja.

Kimagasló szakmai tevékenységéért több kitüntetést is kapott: Bács-Kiskun Megye Tudományos Díja (2000), Kocsis Pál-díj (2005), Mathiász János-díj (2009).

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Keresztényi Jolán Páll Andrásné

1944-ben született Désen

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 17/1968

A diploma megszerzése után az Írószer Szövetkezetnél helyezkedett el, a Felületkezelő Részleg üzemmérnökeként. Öt évig dolgozott ott, és ez alatt részt vett a BME Vegyésmérnöki Kar Korróziós szakmérnöki képzésén. Második diplomáját 1973-ban szerezte meg. 1973-ban létrehozott egy komplett üzemet egy TSZ melléküzemág keretében, mely fémtárgyak felületkezelésével, elektrosztatikus eljárással, és hagyományos festésével foglalkozott. Innen hívták meg műszaki igazgatónak a Kerámia Iparművész Szövetkezetbe, ahol 1978-tól 1984-ig dolgozott. Tudományos munkával 1974-től kezdett el foglalkozni a BME Szervetlen Kémia Tanszékén, Dr. Nagy József professzor szakmai irányításával. Itt készítette el doktori disszertációját is, melyet 1978-ban védett meg. 1983-ban férjével, Páll Andrással saját vállalkozásba kezdtek. Saját cégüket, a Pallux Iparművész Kft.-t, mely lámpák és lámpaernyők készítésével foglalkozik, 1991-ben alapították. 2014-ben eladták a céget, azóta nyugdíjasként élnek.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Klim István

*1945-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 52/1968*

A diploma megszerzése után a Kőbányai Porcelángyár Fejlesztési Osztályán rövid 1 évig műanyagkötésű kerámiatestekkel foglalkozott. Ezután 3 évig a Műanyag és Gumiipari Tanszéken dolgozott tudományos segédmunkatársként epoxi-alapú szórható gázkéménybélelés kidolgozásán. Igen jó kapcsolata alakult ki a Tanszék többi munkatársával is, ami még hosszú évekig tartott. 1972-ben elcsábult az Építőipari Minisztériumba főelőadónak, ezzel „közvetlen vegyészeti tevékenysége” meg is szűnt. Az itt eltöltött 10 év alatt a Műszaki Fejlesztési Főosztályon alapvetően a „műanyagok az építőiparban” volt a témája, az egész területtel foglalkozott, köztük a Kemikál Építőanyagipari Vállalatnál új termékek bevezetésével, s kiemelten a hazai műanyagablak gyártás előkészítésével és szervezésével. Már ez idő alatt is sok műszaki fordítást készített az Építőipari Tájékoztatási Központnak, a Műszaki Könyvkiadónak két könyvet is fordított (ablak ill./üveg) szabad idejében. 1982-ben meghívták a Pest Megyei Vegyi és Műanyagipari Vállalat vezérigazgató-helyettesi tiszteire, minden bizonnyal azért (is), mert a Vállalat többi gyáregysége (bördíszmű, konfekció és írószer) mellett fa- és PVC-ablakgyártással, Vegyi Gyáregységében pedig műgyanták előállításával és porbevonással foglalkozott. Itt a vállalat műszaki fejlesztési és beruházási tevékenységének irányítását végezte egészen 1991-ig, amikor - többek közt a keleti piacok elvesztése miatt – a fejlesztési tevékenység és a beruházási lehetőségek beszűkültek, ezért kilépett a vállalattól, nem kívánt részt venni felbomlásában. Közben 1972-ben angol felsőfokú, 1983-ban német felsőfokú nyelvvizsgát tett és elvégezte a Közgazdasági Egyetemen a mérnök-közgazdász képzést. E szakmai tapasztalatok alapján belevágott a szabadúszó szakfordítói tevékenységbe, melyet mindmáig már 28 éve űz sok témában (elsősorban vegyipar/gyógyszeripar, környezetvédelem, autógyártás és gépipar, vállalatirányítás területeken), az utóbbi 13 évben nyugdíjasként.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Géza

1942-ben született Felsőgallán
Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 111/1968

A diploma megszerzését követően az Akkumulátor és Szárazelem Gyár-ban kezdett dolgozni a kutató laboratóriumban fejlesztő mérnökként, a savas akkumulátor területen. Eleinte analitikai munkát végzett, majd másfél év után önálló munkakörbe került, ahol kristálytannal foglalkozott. A labor jól felszerelt volt és volt pénz a fejlesztésre, de fiatal lévén, kellett volna mögé egy szenior. Ezért váltott, és egy mikro vállalkozást alapított, belefogott egy fényező üzem kifejlesztésébe. Ez komoly kihívás volt és bevált, mert megtanulta, hogy csak a hibátlan elfogadható. Mivel az akkori magyar festékipar nem tudta kiszolgálni a fényező ipart, ez tág teret adott a kreatitásnak. Folyamatos kapcsolatban állt a Budalakk fejlesztőivel, első kézből kapta meg az új eredményeket, vagy maga kreált új festékeket, technikákat. Ez volt legjobb időszak a szakmai életében. A nyolcvanas évek elején váltott, és belépett a Kandeláber ZRT-be. 1984-ben még csak egy GMK volt csupán, ahol a tagok egyben tulajdonosok is voltak. Később egy közép-vállalattá fejlődött, a termékeik bejárták az egész világot, Japántól Kanadáig, Kínától Németországig. A fő profil kandeláberek, utcai falikarok, lámpák, utcai bútorok, beltéri csillárok, lámpák gyártása, antik lámpák felújítása volt. A feladata egy európai szintű festőüzem kialakítása és vezetése volt. Közben a Műegyetemen Korrózió szakirányú képzést hallgatott. 1991-re megromlott a viszonya vezérigazgatóval, és ott hagyta a céget, eladva a részvényit is. Ezt követően 1991-ben külkereskedő lett egy Kft-ben, ami autóalkatrészek és autó szélvédők importálásával és nagykereskedelmével foglalkozott. Pár év múlva cégvezető lett, de mindig maradt nosztalgiaja a mérnöki pálya iránt. A cég profilja változott két év múlva és elsősorban csak szélvédőkkel foglalkoztak. Az ezt követő négy-öt évben Járgány Kft pályája felfelé ívelt, majd a rendszerváltás után elkezdett gyengélkedni, így kénytelenek voltak feladni a céget. Kisvállalkozóként továbbra is ezzel foglalkozott, a 2002-es nyugdíjazásáig. Evezős sportban is dolgozott edzőként, szakosztály vezetőként. A Testnevelési Egyetemen 1978-ban diplomát szerzett. A fényképezést gyermekkorától űzi, volt több fotó tárlata is az évek folyamán. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Lakszner Katalin

1945-ben született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 112/1968

Vegyéssz mérnöki diplomájának megszerzésével egyidejűleg másoddiplomaként a BME Mérnök Tanári szakán mérnök-tanári oklevelet szerzett. Első munkahelye a Richter Gedeon Gyógyszervegyészeti Gyár (akkor Kósbányai Gyógyszergyár) Kémiai Technológia Főosztályának Technológiai Kísérleti Osztály I. volt. Először preparatív mérnöki feladatokat végzett, majd miután 1974-ben kitüntetéses műszeres analitikus szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen az osztály analitikai feladatainak megoldásával bízták meg. Ebben a minőségében több szabadalom társtulajdonosa. 1973-ban az Istituto di Ricerche Mario Negri kutatóintézet ösztöndíjasaként gyógyszer analitikai kutatásokat végzett a milánói intézetben. 1978-ban egyetemi doktori fokozatot szerzett. 1980-tól a BME Kémiai Technológia Tanszékén dolgozott, mint kutatómérnök. Elsősorban környezet-analitikai feladatokkal bízták meg. Emellett társadalmi munkában a MKE Analitikai szakosztályának Kromatográfias Szakcsoportjának volt a titkára, amely munkáért miniszteri kitüntetésben részesült. Nyugdíjba vonulásáig a tanszék munkatársa maradt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Márkus Gyula

1944-ben született Tamásiban

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 82/1968

Az egyetem elvégzése után az EGYT Gyógyszervegyészeti Gyár (jelenleg EGIS Gyógyszergyár Zrt.) Kísérleti üzemben fejlesztő mérnök volt 1976-ig. Részt vett a Chlorocid, Enteroseptol hatóanyagok Pindolol bázis intermedier folyamatos gyártó eljárásának kidolgozásában. A klinikai vizsgálatokhoz szükséges mennyiségű Sanegy, Pirrangy hatóanyagok és fázis-termékei szakaszos üzemű gyártásánál jelentős technológiai fejlesztéseket kellett végezniük. 1976-tól a Technológiai Főosztály Hatóanyag technológiai osztályán technológusi, osztályvezetőhelyettes, főtanácsadó munkakörökben dolgozott. Részt vett a Dopegyt gyártás volumenének felfutását biztosító ciános anyalúgok méregtelenítési technológiájának kidolgozásában. 1977-ben a BME Vegyész-mérnöki Karon Vegyipari műveletek szakmérnök diplomát szerzett. 1987-ben „ A fejlett gyógyszergyártás legfontosabb intermedierjeinek biztosítása” c. tanulmány készítésében vett részt az Ipari Minisztérium számára. A gyógyszerhatóanyagok USA relációban való értékesítése szükségessé tette a hatóanyaggyártások GMP követelményeinek való megfeleltetését, melyet az FDA-hoz I Food and Drug Administration I benyújtott un. Master File előiratokban kellett dokumentálni. Részt vett a követelmények meghatározásában, kialakításában, 9 db Master File előiratot készített, melyek alapján az FDA a helyszíni gyártásellenőrzéseket végezte. 1991-től 2001-ig Vegyipari technológiai tervezés és Környezetvédelem szakterületen szakértői tevékenységet is végzett. Ennek keretében végzett munkája során a szulfidtartalmú abszorber-folyadékok levegőoxidációs méregtelenítésével 44 t/év fenotiazin származék intermedier gyártása vált lehetővé. 6 db szabadalomnak és 5 db újításnak társszerzője. 2007-től nyugdíjas.

1980-ban és 1983-ban „ Kiváló Dolgozó „ kitüntetést kapott vállalati szinten.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Molnárné Dr. Jobbágy Mária

1944-ben született Kassán

Vegyésszéchnöki oklevelének száma: 49/1968

Diplomája megszerzésétől az MTA Automatizálási Kutató Intézetének, a későbbi MTA SZTAKI-nak volt munkatársa 1988-ig. Itt az első magyarországi számítógépes folyamatirányítási projektben, a Péti Nitrogénművek ammónia termelésének optimalizálása volt a feladata, majd az országos földgázhálózat számítógépes irányítórendszerének elkészítésében vett részt. 1970-ben ösztöndíjasként a Dán Műszaki Egyetemen dolgozott. Műszaki doktori oklevelét a BME Vegyipari Műveletek Tanszékén desztilláció termodinamikai modellezése témában 1985-ben szerezte meg. 1985-1988 között a Dortmundi Egyetem Technische Chemie tanszékén szerves vegyületek elválasztására készített gőz/folyadék egyensúlyi adatbankjának továbbfejlesztésén dolgozott, továbbá kutatási munkákat vezetett a német DFG, a DSM, holland cég és a Dán Műszaki Egyetem megbízásából. 1988-1989 között a berlini DEGAS kémiai biztonságtechnikai cégnél az IBM céggel egy telephelyek rangsorolására kifejlesztett szakértői rendszer kidolgozásában, valamint egy gyógyszergyár tűzveszélyes folyadékok tárolásának üzembiztonsági analizisének kidolgozásában vett részt. 1989-2009 között a berlini „Bundesanstalt für Materialforschung und –prüfung” szövetségi intézet kémiai biztonságtechnikai osztályának munkatársa, majd csoportvezetője volt. A CHEMSAFE adatbank gázok és porok robbanási jellemzőinek felelőse volt, és a tűzveszélyes anyagok ezen jellemzőinek számítógépes modellezésével foglalkozott. Nemzetközi együttműködések kezdeményezője: USA, UK, Románia és a BME kutatóival. Szemináriumokat tartott pl. a japán Mitsubishi Chemical Co. üzemvezetői számára, valamint több japán egyetemen. Öt évig oktatott a Beuth Hochschule für Technikben. A Wuppertal-i Műszaki Akadémia és a frankfurti DECHEMA felkérésére továbbképzési tanfolyamokat szervezett és előadásokat tartott 2004-2009 között. 2009-től nyugdíjas, azóta a Texas A&M egyetem MKOPSC vegyipari üzembiztonsági központjának kutatómunkatársa, valamint 2009-2011 között a kairói Környezetvédelmi Intézet támogatását célzó német-egyiptomi projekt szakértője. 2012 óta a kínai „Beijing Institute of Technology” ISSST biztonságtechnikai konferenciáinak meghívott előadója és szakértője. Társzerzőivel két könyvet írt a CHEMSAFE adatbank feldolgozásából. Publikációinak száma meghaladja

a százat. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nádasi Ilona Gyimóthy Béláné

*1942-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 136/1968*

Érettségi után, 1960-ban, a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézetnél (KERMI) helyezkedett el, mint laboráns. Közben beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyésmérnöki Karára. Diplomáját 1968-ban szerezte meg, így ettől kezdve vegyésmérnöki státuszban dolgozott tovább. 1969-től a Finommechanikai vállalatnál (FMV) dolgozott, mint vegyész technológus. Feladata a mikro áramkörök gyártási technológiájának kidolgozása és fejlesztése. 1971-ben a Fővárosi vízműveknél helyezkedett el vegyésmérnökként. Itt vízminőség ellenőrzéssel kapcsolatos vizsgálatokat végzett az úgynevezett kifelési vízmű kísérleti laboratóriumában. 1976-tól a Magyar Kábelműveknél dolgozott a Kutatás-fejlesztési Osztályon, mint kutatómérnök. Feladata a nagyfeszültségű erősáramú kábelek gyártási technológiájának fejlesztése volt. Ennek kapcsán számítógépes vizsgálatokat végzett a polietilén érszigetelés hűtési viszonyainak elemzésére és optimalizálására. 1983-ban az Építéstudományi Intézetnél (ÉTI) helyezkedett el, mint tudományos munkatárs. Feladata a poliuretán hab szigetelésű úgynevezett szendvics panelek termikus és mechanikus tulajdonságainak vizsgálata. 1986-tól az Általános Géptervező Irodánál (ÁGTI) dolgozott. Itt különböző festékek és bevonatok időjárás állóságát vizsgálta, illetve szabványosítási tevékenységet folytatott. Innen ment nyugdíjba 1994-ben. Egyetem elvégzése utáni képzések, tanulmányok: Műanyagfeldolgozó és Alkalmazástechnikai szakmérnöki oklevél (6062/1980) Budapesti Műszaki Egyetem.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nádor Béla György

*1944-ben született Pilisvörösváron
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 39/1968*

A vegyésmérnöki diploma átvételének évében vette át a vegyésmérnök-tanári oklevelet a BME Vegyésmérnöki Karának Mérnök-tanári Szakon. A diploma átvételét követően, mint a Magyar Selyemipar Vállalat ösztöndíjasa a vállalat Kikészítőgyárában, a Festöde részlegben helyezkedett el, kezdetben három műszakos munkarendben dolgozott. Rövid idő után a Festöde helyettes vezetőjének nevezték ki. 1973-ban a nyugdíjba készülő gyártásvezető egyik lehetséges utódjaként dolgozott, de 1974-ben meghívást kapott a Könnyűipari Minisztérium Iparpolitikai Főosztályára. Főelőadóként dolgozott a szakminisztériumok összevonásáig, majd az Ipari Minisztérium Fejlesztéspolitikai Főosztályának Beruházási Osztályán a Könnyűipari Vállalatok Beruházásainak engedélyezéséért, irányításáért, koordinálásáért felelős főmunkatársként kapott megbízást. Az államigazgatásból saját kezdeményezéssel 1988-ban egy külföldi-magyar, majd 1989-ben egy magyar-magyar vegyesvállalathoz került ügyvezetőként. Rövid idő alatt láthatóvá vált, hogy a vállalkozásokat nem hosszútávú sikeres működésre hozták létre. 1990-től a Magyar Hitel Bank Üzletpolitikai Főosztályán helyezkedett el, ahol a vállalkozások hitelezését végző hálózati egységek instruálásában, tevékenységük szabályozásában volt feladata. 1993-ban meghívással került a kisvállalkozások hitelezésének segítése céljából létrehozott, döntően állami tulajdonú Hitelgarancia Részvénytársasághoz. Az Üzletpolitikai Főosztály vezetőjeként a vezérigazgató közvetlen munkatársa volt. A vezérigazgató váltást követően 1998 végén közös megegyezéssel vált meg munkahelyétől.

Az állami irányításban végzett munkáját 1978-ban a Könnyűipari, 1983-ban az Ipari Miniszter Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerte el. A Szolnoki Papírgyár állami nagyberuházás irányításában, koordinálásában végzett szakfelügyeleti tevékenységéért a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Munka Érdemrend bronz fokozatát adományozta.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Éva Pál-Szabó Istvánné

*1945-ben született Rákóczi falván
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 37/1968*

Az egyetem elvégzése után a Tisza Cipőgyár központjában, Martfűn helyezkedett el. A gyakornoki idő letöltését követően technológusi munkakörben dolgozott. 1971-től megbízást kapott a kémiai és fizikai laboratórium vezetésére. 1977-ben nevezték ki minőségellenőrzési főosztály vezetőnek, ezt a munkakört a gyár privatizációjáig látta el. A privatizációt követően a Tiszacipőgyártó KFT-ben dolgozott tovább, amely az anyavállalat korábbi tevékenységét folytatta. 1999-ben a KFT vezetése elhatározta az ISO 1901 minőségbiztosítási rendszer bevezetését. A rendszer kidolgozásával és irányításával bízták meg, amit 2008-ban történő nyugdíjba vonulásáig látott el.

Munkájáért 1985-ben a vállalat Kiváló Dolgozója valamint 1981-ben és 1988-ban az Ipari Minisztériumtól Kiváló Munkáért kitüntetést kapott.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Oros Ágnes

1933-ban született Kiszpesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 186/1968

A diploma átvétele után a Habselyem Kötöttárugyárban dolgozott üzemvezetőként tizenöt évig. Korábbiakban a magyar atlétaválogatott tagjaként több országos csúcs és egy világcsúcs részese volt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Peterdi Viktória

1944-ben született Bánhidán

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 83/1968

1968-ban az újpesti CHINOIN Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyárában helyezkedett el. Diplomamunkáját a BME Vegyipari Műveletek Tanszékén készítette el, így kézenfekvő volt, hogy belépésekor a Gépkísérleti Üzembe került. Feladatai közé tartozott a szilárd gyógyszer alapanyagok szűrésének és szárításának vizsgálata, majd az eljárások üzemi alkalmazásba vétele. Az 1971 és 1974 között szülési szabadságon, illetve Gyes-en volt. Visszatérésekor a CHINOIN a kihívásoknak megfelelően növényvédőszereket is gyártott. Ekkor a munkaköre részben laboratóriumi jellegű volt; növényvédőszer alapanyagok „formázása”, azaz a hatóanyagok megfelelő késztermékké kifejlesztése, minősítési eljárások kidolgozása, majd sikeres félüzemi kísérletek után a gyártási folyamatok üzemeltetése. Ez idő alatt két szolgálati találmány sikeres megvalósításában vett részt. 1981-ben a BME Vegyésmérnöki Karának Növényvédőszer kémiai szakmérnöki képzésén kitüntetéses oklevelet szerzett. A technikai fejlesztések során előtérbe került finomőrlés megkívánta a szemcseméret eloszlás mérésének egyre fejlettebb módszerének alkalmazását, így laborvezetőként szoros kapcsolatba került a Minőségellenőrzéssel, és részt vett a legmodernebb műszerek kiválasztásában/beszerzésében. 1988-ban a CHINOIN Műveleti Kísérleti Üzem laborvezetője lett. Legfontosabb feladata a gyógyszer alapanyagok kristályosításának kidolgozása volt. A benzol és más, pl. klórozott szénhidrogének lecserélése fontos fordulópontra vált az eljárások egészségvédelmi és környezetszennyezési problémáinak megoldásában. Sokat dolgoztak a megfelelő szemcseméreteloszlás és morfológia kialakításában, és jó eredményeket értek el a hatástalan polimorf módosulatok elkerülésében. 2001-től nyugdíjba vonulásáig a Kémiai Termelés és Fejlesztési Támogatás osztályvezetője volt. Hatáskörébe tartozott még a hidrogénező üzemág, a frakcionált desztillációs részleg, a Minőségbiztosítás részére az analitikai standardok előállításának felügyelete is. Számos új Sanofi projekt adaptációjában vett részt.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Prépostffy Ernő

*1944-ben született Zalaegerszegen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 114/1968*

Diplomája megszerzése után 1968-tól 2007. évi nyugdíjazásáig a BME Alkalmazott Kémia, a Fizikai Kémia majd a Kémiai Technológia Tanszékeken dolgozott tanársegédként, majd adjunktusi beosztásban. Eleinte főleg idegen-karos, majd vegyész karos hallgatók gyakorlati oktatásában vett részt. Több egyetemi jegyzet társszerzője. Klasszikus analitikával, IR- és UV-spektroszkópiával, majd elektrokémiával (kémiai áramforrásokkal, korrózióval, korrózióvédelemmel) foglalkozott. Felületkikészítés és korrózióvédelem szakterületen műszaki szakértői tevékenységet folytatott. Műszaki doktori értekezését sóolvadék-elektrolitú kémiai áramforrások témakörében írta és védte meg 1980-ban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pulay Ágnes

*1943-ban született Budapesten
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 115/1968*

Pályafutása kezdetén analitikai módszereket dolgozott ki, ill. alkalmazta a Fővárosi KÖJÁL laboratóriumában az ivóvíz és az ipari szennyvizek vizsgálatára, és a fővárosi Duna szakasz vizének ellenőrzésére. Később az egészségügyben a kórházi laboratóriumi vizsgálatok fejlesztésében vett részt. A kezdeti /1973/ időkben alkalmazott, nagy mennyiségű vizsgálati anyagokat /vér, vizelet/ igénylő, és kevésbé pontos módszerektől a fejlett automatizálásig sok fontos lépésen keresztül nagy ívű fejlődésnek lehetett résztvevője. Munka mellett elvégezte a „Mérnök-biológus” szakmérnöki egyetemet is, megtanulta és rendszeresen végzett a kórházi laborban megkívánt mikroszkópos vizsgálatokat, a kenetek leolvasását, ill. a kapott adatok értékelését. A vizsgálatok minőségbiztosítása, a pontosság kontrollálása, a standardizálás és a klinikai osztályokkal való kapcsolattartás szintén a tevékenysége része volt. Tudományos munkássága bemutatására a nemzetközi, ill. a hazai Laboratóriumi diagnosztikai kongresszusokon került sor, előadással és posztterekkel: Nizza, síófok, Veszprém, Miskolc, Debrecen, Budapest, Pécs. Kiemelt témája volt a fogamzásgátlót szedő nők laboratóriumi vizsgálatainak értékelése, és gyorsteszt kidolgozásának elindítása. Részt vett a szakvizsgára készülő orvosok kötelező laboratóriumi tanulmányainak elvégzésében, és a laboratóriumi szakasszisztensek képzésében, ill. a vizsgáztatásukban.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ráth Gertrúd Földházi Pálné

*1941-ben született Mosonmagyaróváron
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 116/1968*

A vegyéssz mérnöki diploma megszerzésével párhuzamosan 1968-ban vegyész mérnök-tanári diplomáját is megkapja. Első munkahelye a Békéscsabai Hűtőház volt, ahol gyártásvezető helyettesként gyorsfagyasztott termékek gyártásában és a termelésirányításban vett részt. 1972-től a Szegedi Élelmiszeripari Főiskola Technológia Tanszékén főiskolai adjunktus. Feladata sütő és édesipari technológia oktatása, gyakorlatvezetések, liszt analitikai kutatások. Utóbbi témában 1978-ban műszaki doktori címet szerzett a BME Vegyéssz mérnöki Karán. 1978-tól a Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Minisztérium Kutatási és Szakoktatási Főosztályán az élelmiszeripari kutatások referense. 1980-tól a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Élelmiszerkémia és Táplálkozástudományi Tanszékén egyetemi adjunktusként Élelmezési iparok technológiája és Kolloid kémia tárgyak előadása, laborgyakorlatok irányítása, élelmiszeranalitikai vizsgálatok végzése volt a feladata. Méz analitikai vizsgálatairól több magyarországi szaklapban is beszámolt. Az egyetemen 10 éven keresztül az Élelmiszeripari Kari TDK vezetője, tudományos diákkörösök, szakdolgozatok, diplomamunkák témavezetője. 1996-os nyugdíjba menetelétől 2007-ig a Szenzor Gazdaságmérnöki Kft. vezető tanácsadójaként minőségbiztosítási és minőségirányítási, valamint élelmiszerbiztonsági irányítási rendszerek kiépítésében és bevezetésében vett részt élelmiszeripari, egészségügyi és mezőgazdasági vállalkozásoknál. 2000-2001 között a PHARE HU 9806-04-03 „Minőségbiztosítási rendszerek és eszközök alkalmazása a mezőgazdaságban és élelmiszeriparban” című projekt projektfelelőse. 1999-től 2014-ig a Det Norske Magyarország Kft. képviselőjeként külsőként minőségirányítási és élelmiszerbiztonsági irányítási rendszerek auditálását végezte vezető auditorként. A tanácsadói és auditori tevékenységek mellett HACCP tanfolyamokon (Magyarországon kívül Görögországban és Chillében is) és belső auditor képzéseken oktató, illetve 2010-2012 között oktatóként részt vett a Corvinus Egyetem Budapesti Élelmiszeripari Karának BSC III. évfolyamán a minőségügyi képzésben.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Réthy Xénia

1944-ben született Kóspallagon

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 41/1968

1968 – től a Csepelautógyárban fejlesztőmérnökként dolgozott. Ezt követően 1970 – től az OKGT Kőolajipari Gépgyárban ismét fejlesztőmérnöki beosztásban helyezkedett el. 1973-ban a BME Vegyésmérnöki Karán Korróziós szakmérnöki oklevelet szerzett. 1976 – től az ÁGTI generáltervezési osztályán irányítótervező pozícióban dolgozott, majd 1981-ben elhagyta a vegyésmérnöki pályát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rezessyné Dr. Szabó Judit

*1943-ban született Budapesten
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 121/1968*

Diplomájának megszerzését követően a CHINOIN Mikrobiológiai Kutató Laboratóriumában kezdett dolgozni fejlesztő mérnökként, majd a Fermentációs Kísérleti Üzem vezetője lett. 1979-től 1983-ig az MTA Mikrobiológiai Kutató Csoport munkatársa volt. 1983-1991 között a KÉKI tudományos munkatársként a Biotechnológiai Laboratóriumában, majd a Biomérnöki Osztály tudományos osztályvezetőjeként tevékenykedett. 1991-ben meghívást kapott a Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem Sör- és Szeszipari Tanszékére és a nyugdíjazásáig itt dolgozott egyetemi adjunktus, egyetemi docens, 2004-től 2008-ig tanszékvezető beosztásban. Folyamatosan fejlesztette szakmai tudását biotechnológus szakmérnök képesítést, egyetemi doktori címet és PhD fokozatot szerzett. Számos kutatási projekt kidolgozásában, vezetésében és megvalósításában vett részt. Külföldi tanulmányútjai során vendégkutatói, illetve előadói feladatokat látott el. Jelentős hazai és nemzetközi kapcsolati rendszerrel rendelkezik. Fontosnak tartotta a mérnökképzésben a kutatómunka és az oktatás egységének megteremtését. Meghatározó résztvevője és szervezője a Kari TDK munkának. A tanítványai sikeresen szerepeltek különböző kari és országos konferenciákon. Aktív szerepet vállalt az oktatás korszerűsítési feladatokban. Továbbá az Élelmiszertudományi Karon a Biomérnök BSc alapszak kidolgozója és bevezetője volt. Egyetemi magántanárként jelenleg is részt vesz a Karon folyó kutatási és oktatási munkában. Több mint 50 publikáció és 3 szabadalom társszerzője, valamint 100-nál is több orális és poszter előadás közreműködője.

Munkásságáért a Szent István Egyetem Babérkoszorú Arany fokozata, a Budapesti Corvinus Egyetem Aranyérem kitüntetésben részesült. Oktató munkáját a Magyar Felsőoktatásáért Emlékplakett és a Pedagógus Szolgálati Emlékérem adományozásával ismerték el. Tehetséggondozásban elért eredményeiért Mestertanár Aranyéremmel tüntették ki.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Róka Mihály

*1944-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 59/1968*

A diploma megszerzését követően egy műanyag feldolgozó szövetkezetnél helyezkedett el, majd 1971 -től a Romhányi Építési Kerámiagyárban dolgozott. Több középvezetői beosztást követően hamarosan a gyár Műszaki Igazgatóhelyettese lett. Ezen időszak alatt a gyár három beruházás eredményeképpen Magyarország legnagyobb mázas fal- és padlólap gyártóbázisává vált. 1982-ben a Gránit Csiszolószerszám és Kőedénygyártó Vállalatnál kapott vezetői beosztást. A Kőedény Gyáregység Igazgatójaként Közép Európában egyedülállóan megvalósították az egyszer égetett mázas kőedény gyártást, az akkoriban nagyon fontos tőkés exportot a korábbi többszörösére, egy millió USD fölé növelték. 1994-től egyéni vállalkozóként dolgozik. Szakterületei: Műszaki és vezetési tanácsadás, számviteli és könyvvizsgálói szolgáltatás. A mérlegképes könyvelői oklevél megszerzését követően 1997-ben könyvvizsgálói képesítést szerzett, azóta több vállalkozás független könyvvizsgálójaként auditálja éves beszámolóikat. Jelenleg a nyugdíjas státusza mellett is folytatja a könyvvizsgálói tevékenységet. Több újítás és szabadalom megvalósításában vett részt. Hazai és külföldi szaklapokban publikált az egyszer égetés technológiai és technikai kérdéseiről. Szervezeti tagság: Magyar Könyvvizsgálói Kamara, Varjú Vilmos Olimpiai Baráti Kör. Harminc éven keresztül versenyszerűen röplabdázott, nyolc évet a MAFC NBI -es csapatának volt a játékosa.

Kitüntetései: Vállalati Kiváló Dogozó (1972; 1974; 1989); Sportérem ezüst fokozat (1979; adományozó: Minisztertanács); Közbiztonsági Érem arany fokozat. (1988; adományozó: BM)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schmidt Pál

*1943-ban született Csíkszeredán
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 26/1968*

Az Egyetem elvégzése után a Budapesti Vegyiművek Kutató Laboratóriumában kezdett dolgozni. Feladata volt új növényvédőszer előállításának kidolgozása laboratóriumban és az eljárás félüzemben történő megvalósítása. Munkacsoportjuk legjobb eredménye egy napraforgó gyomirtó szer előállításának szabadalmaztatása volt, amely szert közel harminc évig nagy mennyiségben gyártotta a Budapesti Vegyiművek belföldi felhasználásra és exportra. 1971-ben ajánlatot kapott a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium Növényvédelmi Főosztályától a termelésben felhasznált növényvédő szerek vizsgálatára mezőgazdasági terményekben, valamint az országba beérkező élelmiszer alapanyagok növényvédő szer maradékának ellenőrzésére. Munkája során növényvédő szer hatóanyagok és azok metabolitjainak szintézisét is el kellett végeznie. Az Egyetem Vegyészmérnöki Karán 1978-1981 között növényvédőszer kémiai Szakmérnöki Oklevelet szerzett. 1981-1989 között az - import és hazai növényvédő szereket és műtrágyákat forgalmazó - Agrotek vállalat minőségellenőrző laboratórium vezetőjeként dolgozott. Feladatuk az összes forgalomban lévő növényvédő szer és műtrágya minőségellenőrzése volt, kiemelten az import termékek esetében. Reklamáció esetén bizonyítani kellett a minőséghibát és a szállító felé azt érvényesíteni. 1989-től a növényvédő szer és műtrágya belföldi kereskedelmében dolgozott egy magyar, majd egy amerikai és utána egy német tulajdonú cégnél. Az első években az igényeket importból és hazai gyártásból vásárolták meg és szállították főleg belföldi kereskedőknek és termelőknek. Az amerikai, majd német cégnél a piaci igények miatt termékpalletájukat vetőmagokkal, gépekkel, alkatrészekkel és minden a mezőgazdasági termeléshez szükséges anyaggal bővítették ki, amelyeket már közvetlenül a termelőknek adtak el. 2001-2003 között a Bayer Hungaria Kft. kis kiszerezésű növényvédőszer üzletágát vezette. Utolsó munkahelye – 2004-2012 között - a Kleffmann piackutató cég, ahol az ország műtrágya, növényvédőszer és vetőmag felhasználást mérték a termelők közvetlen lekérdezésével.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schreckné Pintér Magdolna

*1943-ban született Újpesten
Vegyésszérméni oklevelének száma: 84/1968*

Diplomája megszerzésétől a Pécsi Víz és Csatornaművek üszögpusztai ivóvíz laboratóriumában dolgozott, néhány hónap után laborvezetőként. Feladata volt a városi hálózat folyamatos kémiai és biológiai kontrolja, valamint a Mohácsról odaérkező víz tisztításának ellenőrzése. Mivel, főleg téli időben a víztisztítás minősége elégtelen volt, egy hatékonyabb módszer kialakítása vált szükségsszerűvé. A kidolgozott új módszer 3 hetes félüzemi méretű, napi 20000 m³ vízkezelésével ugyanennyi kezeletlennel összehasonlítva látványos javulást hozott a vízminőségben, azonban a bevezetését bizonytalan időre elhalasztották. 1971 őszétől az iregszemcsei Takarmánytermesztő Kutatóintézet, Bicsérdén induló Kutatóállomására hívták laborvezetőnek, ahol tudományos munkatársként tevékenykedett. Feladata volt a nemesítés munkáját támogató, fehérjetartalom alapján végzett szelekciós módszer kialakítása, ill. a külföldi gyártóval együttműködve egy nitrogén tartalom meghatározó nullszériás készülékkel szerzett tapasztalatok alapján javaslatot adni, ill. közreműködni, segíteni a berendezés olyan módosítását, ami lehetővé teszi a sorozatgyártást. 1973. októberétől a Mecseki Ércbányászati Vállalat Kísérleti, Kutatási és Automatizálási Üzemének Analitikai Laboratóriumában dolgozott, kutatóként. Feladatköre volt a geológiai kutatások kiszolgálását segítő víz és különböző kőzetanalitikai módszerek kidolgozása. Legutolsó feladata a kiégett fűtőelemek reprocesszálása témakörben a fotometriai módszerekhez használható, automatikus analizátor kialakítása a készüléket gyártó Radelkisz céggel együttműködve. Egészségi állapota miatt 1984 nyarán pályamódosításra kényszerült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Seder Julianna

*1942-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 139/1968*

Érettségi után 1960-1965-ig a Fővárosi Villamos Vasútnál dolgozott, mint ételtechnikus. 1962-ben felvételt nyert a BME Vegyésmérnöki Karának esti tagozatára, ahol 1968-ban védte meg a diplomáját a Műanyag- és Gumiipari Tanszéken. 1965-68-ig az Általános Géptervező Irodánál, mint vegyésztechnikus tevékenykedett. A vegyésmérnöki oklevele megszerzése után 1968-1970-ig a Finommechanikai Vállalathoz került, ahol egy fröccs- és sajtolóüzem műanyag-technológusa volt, majd 1970-1978-ig a Villamosszigetelő és Műanyaggyárban, mint fejlesztőmérnök, illetve, mint műszaki fejlesztési előadó dolgozott. A Gyár szakmai képviselőjeként tanulmány utakon vett részt a német Bayer cégnél, illetve az olaszok által előállított műanyag cégeknél, valamint a Párizsi Műanyag Világkiállításán. 1971-1973 között elvégezte a BME Vegyésmérnöki Karán a Műanyagfeldolgozó tagozatot. A sikeres államvizsga alapján „műanyag-feldolgozó oklevelet kapott, majd 1976-ban „summa cum laude” minősítéssel védte meg doktori oklevelét. 1979-1980-ig a BME Közlekedési Kar Gépelemek Tanszékén, mint tudományos munkatárs tevékenykedett. További munkahelyei voltak még a Sasad MGTSZ, a Taurus-Flexico Mérnökiroda, ahol műszaki szakértőként projekt ügyintézői feladatokat látott el. 1987-től szabad szellemi foglalkozású műanyagszakértő tevékenykedett nyugdíjba vonulásáig. Tudományos és oktatói tevékenysége során több tudományos cikkben volt szerző, illetve társszerző, illetve tudományos előadásokban vett részt. Gyakorlattan egybekötött előadásokat, illetve tanfolyamokat tartott a GTE és BME Mérnök-továbbképző rendezésében. Három mérnök-továbbképző jegyzetben társszerző, 2 szabadalom és 4 újítás kivitelezésében vett részt, mint résztulajdonos. A BME Vegyésmérnöki Kar Műanyag Tanszék, valamint a Kecskeméti Műszaki Főiskola Műanyag Tanszék felkérései alapján több ízben volt üzemi konzulens a hallgatók diplomamunkájuk készítése során, valamint több diplomamunka bírálatára is felkérték. Több évtizedekig volt tagja, illetve műanyag-szakértője a Gépipari Tudományos Egyesületnek. 1976-ban „Igazgatói elismerésben” részesült a Villamosszigetelő- és Műanyaggyárban. 1978-ban a GTE Műszaki Irodalmi díj I. fokozatát nyerte el, mint társszerző. Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon András

*1944-ben született Budapesten
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 25/1968*

1968-ban végzett a BME Vegyésmérnöki Karának Szerves Szintetikus szakán, majd itt, ugyanebben az évben megszerezte a mérnök-tanári diplomát is. Tanulmányai befejeztével a Finomvegyszer Szövetkezethél kezdett el dolgozni, ahol a rövidesen fejlesztési vezető lett. Szakterületének megfelelően elsődlegesen szilikonkémiaiával foglalkozott, főként a szilikonok (olajok, gyanták, gumik) alkalmazástechnikájával. Minthogy a gyógyszervegyészet/kutatás mindig is érdekelte, a szilikonkémia mellett preparatív kémiával, állatgyógyászati szerek – pl. a májmétely ellen általunk kifejlesztett DERTIL – előállításával és diazotip fotovegyszerek gyártásával, fejlesztésével is foglalkozott. A Szövetkezethél eltöltött 12 éve alatt fejlesztéseiből több elismert szabadalom is született. 1980-ban új vizekre evezett – a MERTCONTROL Zrt. (akkor még MERT Minőségellenőrző Rt) Vegyi Főosztályának és laboratóriumának vezetője lett. Hivatásától, a vegyészettől ott sem szakadt el, de megismerhetett egy más szakterületet, a külkereskedelmet is. Mindig is teljesítmény-orientált volt, ezért hogy a munkáját a legjobban végezhesse, elvégezte a Külkereskedelmi Főiskola (ma BGE) 2 éves posztgraduális képzését, ahol külkereskedelmi üzemgazda képesítést szerzett. Irányítása alatt sikeresen auditálták a laboratóriumot az MSZH, a GOSZT valamint a BVQI rendszerben ISO 9002 szerint. Több évig a Vállalati Tanács tagja is volt. A 90-es évek közepén saját céget alapított fiával, melyben hasznosítani tudta mind a Finomvegyszernél, mind a Mercontrolnál szerzett tapasztalatait. Itt formaelválasztó anyagok gyártásával és kereskedelmével valamint hőszigetelési-, építőanyagipari- és formaelválasztási technológiák kidolgozásával foglalkoztak. Konzulensként több környezetvédelmi projektben is részt vett. Nyugdíjazása óta már csak tanácsadói tevékenységet végez. Két gyermeke és négy unokája van. Gyermekei mindketten a BME Vegyész Karán végeztek, és legnagyobb öröme legidősebb unokája is követi a családi hagyományokat – ő most első éves hallgató Vegyész Karon.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Simon Mária Dr. Sütő Gyuláné

1942-ben született Kenderesen

Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 119/1968

Egyetemi tanulmányait a Kőbányai Sörgyár ösztöndíjasaként végezte, mérnöki pályáját ennek megfelelően itt kezdte el. Kezdetben a technológiai osztályon a gyártási folyamatok ellenőrzése volt a feladata. Később a műszaki fejlesztési osztályon többek között új technológiák üzemi kísérleteinek levezetésével és üzemi szintű bevezetésével foglalkozott. Az egyik legjelentősebb technológiai fejlesztési munkája a nagyteljesítményű kovaföldes szűrőberendezések üzembe állítása volt. A gyártási technológiához kapcsolódó sok kilométeres sörvezeték és az ammóniás-sóleves hűtőrendszer üzemeltetése során nagyon sok korróziós probléma merült fel, az ezek kezelésére kidolgozott módszerért elnyerte az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elismerését. 1977-79. év között a BME Vegyésszmérnöki Karán Környezetvédelmi Szakmérnöki oklevelet szerzett. Szakmai pályáját a Fővárosi Csatornázási Művek környezetvédelmi osztályán folytatta. Az osztály feladata többek között jogszabályi előírás alapján az ipari üzemek szennyvízkibocsátásának ellenőrzése, a helyszínen vett minták mérési eredményei alapján az előírt határértékek túllépőivel szemben a jogi eljárás lefolytatása. Feladatai közé tartozott még az üzemi szennyvíz előtisztító berendezések beépítése illetve telepítése előtt szakmai egyeztetés, a berendezések üzembe helyezése után azok működésének és üzemeltetésének ellenőrzése. Havária események, rendkívüli csatornaszennyezések esetén a szennyező forrás felderítésével, a szennyezés lokalizálásával, a szennyvíztisztító telepek zavartalan működését és közvetve az élővizek védelmét biztosították. A rendkívüli szennyezések azonnali kivizsgálását folyamatos ügyeleti rendszerben látták el, ebben hosszú éveken át tevékenyen részt vett. Tagja volt a Magyar Élelmiszeripari Tudományos Egyesületnek és a Magyar Hidrológiai Társaságnak. A Tudományos Egyesület, ill. Társaság szakfolyóirataiban több publikációja jelent meg. 2012-ben, 70 éves korában ment nyugaljába.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Simonidesz Vilmos

*1943-ban született Dunavecscén
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 85/1968*

Diplomája megszerzésétől 1972-ig Chinoin státuszban a BME Kémiai Szerves Kémia Tanszékén dolgozott Dr. Novák Lajos, később Dr. Kalas György irányítása alatt. Itt szerzett műszaki doktori címet 1972-ben a vinkamin analogonok szintézise témában. 1972-től 1991-ig a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyárában dolgozott kutatóként, majd kutatási osztályvezető, Prostaglandin üzemvezető, Biotechnológiai Főosztályvezető beosztásban. 1981-ben a proszttaglandinok szintézise területén végzett kutatásaival a kémiai tudomány kandidátusa lett. 1978-81 között előadásokat tartott a BME Mérnök Továbbképző Intézetében „Természetes anyagok szintézise, új módszerek a szerves kémiában” címmel. Társszerzővel írt „Rovarhormonok és feromonok kémiája” c. könyve 1982-ben jelent meg a Kémia újabb eredményei sorozatban. 1991-1993 között a jordániai Hikma gyógyszergyárban dolgozott műszaki igazgató beosztásban. 1994-től 1999-ig termelési igazgató a Sanofi-Phylaxia állatgyógyászati vakcinákat előállító gyárában. 1999-2001 között az Alpharma Gyógyszergyár minőségbiztosítási vezetője, majd 2001-től 2013-ig az ExtractumPharma gyógyszergyár minőségirányítási igazgatója. 2006-tól kezdődően megbízásos alapon csaknem 100 külföldi, elsősorban indiai, kínai valamint európai gyógyszergyárak auditját végezte. 2013-tól a Kéri Pharma csoport minőségbiztosítási szakértője és gyógyszerkészítmények felszabadítására jogosult Meghatalmazott személye (Qualified Person). Több, külföldi folyóiratokban megjelent közlemény szerzője, ill. társszerzője, valamint szabadalom tulajdonosa, ill. társtulajdonosa.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somfalviné Jámbor Emese

1945-ben született Debrecenben

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 48/1968

A diploma megszerzése után 1968-tól 1994-ig a TAURUS Gumiipari Rt. különböző szervezeteinél dolgozott, kezdetben mint tudományos munkatárs, később mint osztályvezető. 1968-1982: A Gumiipari Kutató Intézetben különböző vizsgálati módszerek kifejlesztése, továbbfejlesztése volt a feladata. Részt vett gumiabroncsok kísérleti gyártásában. 1982-1985: A Fejlesztési Központban a fejlesztési témák koordinálása, műszaki-gazdasági döntések előkészítése, hazai és nemzetközi kapcsolattartás, tárgyalások előkészítése és vezetése volt a feladata. 1985-1990: A Fejlesztési Központ osztályvezetőjeként technológiai kísérleteket, gumiipari receptúrákban új nyersanyagok kipróbálását, bevezetését irányította, továbbá a hulladékhasznosítás lehetőségeit elemezték. 1990-1994: A Taurus Rt. privatizációja idején az EMERGÉ Gumiipari Kft.-ben szakmai tanácsadó volt, ahol olajipari tömlők fejlesztésében vett részt, műszaki dokumentációk összeállítását végezte. 1994-1995: GEA EG I Energiagazdálkodási Rt.: gazdasági vezérigazgató mellett asszisztens volt. 1995-ben helyezkedett el a PARMA-REGIST Kft. (jogutód az ASTELLAS PHARMA) gyógyszerészeti cégnél, ahol 2007-ig dolgozott. Feladata új gyógyszerek bevezetésének és alkalmazásának előkészítése volt. 2007-ben kérte a nyugdíjazását.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szentiványi Zsolt

*1944-ben született Balatonszemesen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 62/1968*

A diploma megszerzése után a Műanyagkutató Intézetben dolgozott. 1972-ben disszidált Németországba. A Mainzi egyetemen doktorált. 1976-ban a Bayer cég műgumi kutatási osztályán kezdett dolgozni. Itt főleg a nitrilkaucsuk fejlesztésével és módosításával foglalkozott. 1979-ben átkerült az alkalmazástechnikai részlegbe. Mind korábbi mind itteni állásában lényeges szerepet játszott a hidrogénezett nitrilkaucsuk előállítására és feldolgozhatóságára. Több mint 20 nemzetközi szabadalom volt tevékenysége eredménye. A hidrogénezett nitrilkaucsuk (Therban) ma egy több mint 10000/t meghaladó új műgumi. Egyik fő alkalmazása a robbanómotorok szelepszabályozáshoz használt fogas heveder. 1988 -1994 között a Bayer Japán képviselőjén a műgumi osztályt vezette. Ennek kapcsán felépített egy gumiiipari alkalmaztatási laboratóriumot Toyohasiban. Itt a kelet ázsiai piac számára használható receptúrákat fejlesztették. 1994-ban visszatért Németországba és átvette az alkalmazástechnikai osztály vezetését. Ezek kapcsán felelős volt a világ különböző részein fekvő alkalmazástechnika laboratóriumokért. 1998-ban az a világ különböző részein fekvő alkalmazástechnika és a kutatási részlegek egyesített vezetésével bízták meg . 2003-ban a műgumi részleg levált a Bayertól és egy különálló cég keretében folytatta tevékenységét. Az új cég neve Lanxess. 2004-ben nyugdíjaztatta magát.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentpéteri Ádám

*1944-ben született Bécsben
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 122/1968*

Diplomája megszerzését követően az Országos Gyógyszerkutató Intézetben dolgozott mikrobiológus kutató munkatársként. 1972-ben lépett be az SBGK Szabadalmi Ügyvivői Iroda elődjébe, és mind a mai napig az iroda munkatársa és tulajdonosa. 1995-től az Iroda vezetője, 2017-től főtanácsadója. 1973-ban letette a Szabadalmi ügyvivői vizsgát, mely képesítette a Magyar Szabadalmi Hivatal előtt magyar és külföldi ügyfelek képviselőjére. Számos magyar és nemzetközi szabadalmi szakmai szervezet tagja és többnek vezetőségi tagja volt, és nemzetközi konferenciákon tartott előadást. A Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara 1996-os megalakulásakor annak alelnöke, majd 1999-től kisebb megszakításokkal 2013-ig elnöke. 2003-tól Európai szabadalmi ügyvivő, 2003 és 2015 között Magyarország képviselője az Európai Szabadalmi Ügyvivői Kamara Tanácsában, 2003 és 2013 között a szervezet vezetőségének magyar tagja.

2005-ben a magyar szabadalmi ügyvivői szakmának az Európai szabadalmi szervezetbe történő integrációjában végzett munkája elismeréseként Jedlik Ányos-díjban részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sztojanovics Mária

*1944-ben született Marosvásárhelyen
Vegyésmérnöki oklevelének száma: 124/1968*

Érettségi után egy évig a BME Kémia Technológia Tanszékén dolgozott laboránsként. Közben elvégezte a Laboránsképző Tanfolyamot. Az egyetem befejezése után a Nagynyomású Kísérleti Intézet százhalombattai laboratóriumában kutató mérnökként elsősorban olajipari kenőanyagok és átmeneti védőanyagok termékfejlesztésével, új termékek kidolgozásával foglalkozott. Ezek közül három termék szabadalmi oltalmat kapott. 1973-ban Kenéstechnikai Szakmérnöki Oklevelet szerzett. 1979-től az Olajtervben tervező mérnökként az OKGT üzeleinek technológiai fejlesztésében vett részt, elsősorban a kenőanyaggyártás területén. 1987-től nyugdíjazásáig az OKGT, későbbiekben MOL Rt. Stratégiai Igazgatóságán az Rt finomítók- elsősorban a Komáromi és a Zalai Finomítók –stratégiai terveinek előkészítésében vett részt, az ehhez szükséges tanulmányokat készítette.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tardyné Lengyel Márta

*1943-ban született Nagyváradon
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 80/1968*

Népköztársasági ösztöndíjasként 1968-ban szerzett vegyéssz mérnöki diplomát. A Chinoin Gyógyszergyár státságában a Budapesti Orvostudományi Egyetem Gyógyszertani Intézetében bekapcsolódott a természetes eredetű, biológiailag aktív anyagok izolálásával foglalkozó kutatócsoport munkájába. 1973-74- ben Welcome Trust ösztöndíjjal tizenöt hónapot tartózkodott Londonban a Bernhard Baron Memorial Research Laboratories munkatársaként. Biogén aminokból in vivo képződő morfin vázas vegyületek keletkezését vizsgálta GC-MS technikával. Hazatérve folytatta a biológiailag aktív cellulinok izolálási kísérleteit. 1979-től a Chinoin Biokémiai Kutatólaboratóriumában vitaminok és növényvédőszer ciklodextrin komplexeinek előállításával foglalkozott. Az eredményekből több szabadalmaztatott eljárás született. A továbbiakban kutatásszervezési feladatokat látott el. Az MTA Központi Élelmiszeripari Kutatóintézetben, a Nemzetközi Osztály vezetőjeként nemzetközi kutatási együttműködésekkel foglalkozott. Bekapcsolódott az Acta Alimentaria szerkesztési munkáiba. 1992-től az Egészségügyi Minisztérium Nemzetközi és Európai Integrációs Főosztályán a nyugat-európai országok és az Amerikai Egyesült Államok relációjában társalgó együttműködések koordinált. Aminisztérium vezető szakfőtanácsosaként vonult nyugdíjba.

Munkásságáért miniszteri elismerésben részesült.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tasi Magdolna Dr. Kardos Györgyné

1944-ben született Jászberényben

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 42/1968

A mérnöki és mérnök-tanári oklevelek megszerzését követően a Bóripari Vállalat simontornyai Gyárában gyakorló mérnökként, majd 1969-től 1976-ig a Tiszamenti Vegyiművek Műszaki Fejlesztési Főosztályán kutatómérnökként dolgozott. Részt vett az akkor piacra kerülő korszerű hazai mosószeres kifejlesztésében és bevezetésében. 1976-tól a szolnoki Vegyipari, Finommechanikai és Műszeripari Szakközépiskola vegyész műhelyfőnökeként a vegyészképzés gyakorlati irányítását végezte. 1981-től a szakközépiskola műszaki igazgatóhelyettese, majd 1989-től nyugdíjazásáig az iskola igazgatója. Iskolavezetői tevékenységének jelentős momentumai voltak a papíripari vegyészképzés megvalósítása és az 1985-től újraszervezett technikusképzés beindítása. Tagja volt a világbanki támogatással megvalósuló új képzési modell kidolgozásáért felelős országos szakmai teamnek. Ebben a minőségében alkalma volt több európai ország szakképzési rendszerének részletes tanulmányozására. Tapasztalatait új szakmai tantervek kidolgozásában, tankönyvek írásában illetve lektorálásában kamatoztatta. Vezetése alatt iskolája, a szolnoki Pálfy János Műszeripari és Vegyipari Szakközépiskola országosan elismert középfokú oktatási intézményként működött, amelynek egykori tanítványai közül jó néhányan az ipar és oktatás elismert szakemberei. Nyugdíjazását követően több évig oktatási szakértőként dolgozott. Az oktatásban eltöltött 30 éve során igyekezett az iskolát olyan műhelyként tekinteni és működtetni, ahol a tanár alkotó értelmiségiként dolgozhat, a diákok pedig gondolkodni tanítják és a szakmája szeretetére nevelik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Miklós

1940-ben született Keszthelyen
Vegyésszmérnöki oklevelének száma: 160/1968

BME Vegyésszmérnöki Karának elvégzése után a BME Villamosmérnöki Karán irányítás-technikai szakmérnöki oklevelet szerzett. A tanulmányaival párhuzamosan a Könnyűipari Tervező Vállalat papírosztályán dolgozott, mint technológus tervező, majd később létesítmény főmérnökként irányította a magyar papíripar legnagyobb fejlesztései tervezési munkáit. A Dunaújvárosi Hullámvertikum monoszulfitos félcellulóz üzem, hullámpapírgyár és hullámtermék üzem létesítésén belül olyan feladatokat kellett megoldani, amit idehaza addig még nem alkalmaztak, mint a monoszulfitos fafélcellulóz és szulfátos szalmacellulóz együttes vegyszer-regenerálását. A monoszulfitos fafélcellulóz és szulfátos szalmacellulóz gyártás szennyvizeinek együttes, eleveniszapos biológiai tisztítását addig még a világon sehol nem oldották meg. Ezekről a fejlesztésekről a magyar szakmai Papíripar folyóiratban több cikkben számolt be. Irányította a Szolnoki Papírgyár új író-nyomópapír gyára tervezési munkáit. A tervezési munkák irányítója volt a magyar nyomdaipari fejlesztéseknek is, így többek között Szikra Lapnyomda új üzemének is. Közel harminc éves gyártervezés után a Dunapack Rt. csepeli Papírgyára beruházási osztályát vezette. Itt a gyári fejlesztések lebonyolítása mellett, összefogta a Dunapack Rt. külföldi terjeszkedése révén megvalósuló romániai Rambox és a lengyelországi Eurobox zöldmezős hullámtermék gyárak tervezési munkáit. Oktatott BME Vegyésszmérnöki Kar Szerves Kémia és Technológia Tanszéken és KMF-en óraadó tanárként. Papíripar folyóirat szerkesztő bizottság tagja 1978-1986 között. Műszaki Könyvkiadónál jelent meg a Papíripari Kémiai Technológia I. című tankönyve.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Törley József

1944-ben született Fótton

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 27/1968

A BME Vegyéssz mérnöki Karán (Szerves szintetikus ágazat) szerzett diplomát 1968-ban. 1968-tól 2011-ig a Kőbányai Gyógyszerárugyár, a későbbiekben Richter Gedeon Vegyészeti Gyár alkalmazottjaként, mint kutató dolgozott. A kőbányai gyáregységben 1999-ig, majd 2011-ig a dorogi gyáregységben kutató-fejlesztő mérnök. Kőbányán (Szintetikus II majd III Laboratórium) elsősorban az originális kutatásban vett részt (Zixoryn, Temofel, demencia ellenes gyógyszerek kutatása) illetve reprognerikus kutatásban (Danazol). A Dorogon töltött évek során a Technológiai Fejlesztő Laboratórium III-ban feladata generikumok szintetizálása, a gyártások kidolgozása és a gyártó üzemek segítése volt. Számos termék megvalósításában vett részt, pl.: Bicalutamid, Tamsulosin , Alendronát, Risedronát, Ibandronát, Lamotrigin, Donepezil. A Richternél töltött 43 év során több publikáció és 35 találmány társszerzője. 2011-es nyugdíjazása után 2014-ig az Első Vegyi Industria Zrt-nél fejlesztési munkát végzett.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Török Zoltán

1944-ben született Budapesten

Vegyésmérnöki oklevelének száma: 87/1968

A diploma megszerzése után a Chinoin Gyógyszer és Vegyészeti Termékek Gyára kutató laboratóriumába került, ahol bekapcsolódott az ott folyó öregedési betegségeket befolyásoló vegyületek (Jumex és követői) fejlesztésébe. Hasonlóan részt vállalt az arilszulfonil-karbamid típusú vércukorszint-csökkentők új, szabadalmilag független úton haloform reakcióval történő előállítását, a reakciómechanizmus felderítését célzó kutatásokban. Műszaki doktori oklevelét 1992-ben szerezte meg e tevékenysége eredményeként. E két fő témakörön kívül számos felmerülő probléma megoldásában vett részt. Mindezekről 15 magyar szabadalomban, 10 cikkben és 6 konferencián adott számot. 1982-ben gyógyszervegyész szakmérnöki diplomát szerzett. 1992-től a Sanofi-Synthelabo-Chinoin integrált R&D szervezetében a klinikai mintaanyag gyártását safety managerként segítette elő.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vadnai Szabolcs Attila

*1944-ben született Budapesten
Vegyészmérnöki oklevelének száma: 64/1968*

Szakmai pályafutása három nagy korszakra osztható: I. 1968-74: A BME Vegyészmérnöki Karán diplomázott. Diplomamunka témája a "Vegyipari műveletek számítógépes modellezése" volt. Ezt folytatta első munkahelyén, az MTA SzTAKI Folytonos Folyamatok Osztályán, ahol a százhalombattai olajfinomító számítógépes modellezésén és optimalizációján dolgoztak. Eredményeikből számos (7 általa is jegyzett) hazai és nemzetközi publikáció és előadás született. II. 1974-ben az INFELOR-ba hívták, IBM nagyszámítógépek üzemeltetésére. 1975-ben már az üzemeltetés vezetésével bízták meg. A Commodore-gépcsaládról szerzett ismereteit 1975-ben 3 "Programozói Zsebkönyv"-ben foglalta össze, amelyek több kiadásban is megjelentek (NOVOTRADE kiadó). 1976-90: Az ÁSZSZ Rendszerszoftver Osztályának vezetője. Szakmai irányításával folyó rendszerfejlesztő tevékenységük nemzetközi figyelmet keltett. 1981-88 között több nemzetközi kooperációban projektvezetőként (Oslo-Zürich-Párizs) illetve exportmunkában (München, Moszul, Gdansk) projekt-tagként vett részt. 1990-ben rendszerszervezői diplomát szerzett. III. 1990-2009: A PM SZTI-ében feladatai megoldása során saját szellemi termékként egy PC alapú fejlesztői környezetet (IPDS) fejlesztett ki. 1993 nyarától az MHB Bank-nál kapott tanácsadói állást. Sokrétű munkaköre mellett, a Bank nagygépes főkönyvi rendszerét kiegészítő PC-s utófeldolgozó rendszert készített a fenti eszközzel, amely majd egy évtizedig könnyítette meg látványosan a Könyvelés munkáját. 1995 októberétől nyugdíjazásáig osztályvezetői beosztásban a Bank különböző területein látta el osztályvezetői, vezető rendszergazdai és tanácsadói feladatokat. Középfokú nyelvvizsgálója van angolból és olasz nyelvből. Publikációi: 5 belső publikáció (MHB Bank, 3 könyv (Novotrade), 7 cikk és előadás (MTA SZTAKI)

Kitüntetések: 1984: Kiváló Dolgozó (ÁSzSz), 1988: Kiváló Munkáért Érdemrend (KSH)

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Valyon László

1944-ben született Zsámbékon

Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 65/1968

Vegyéssz mérnöki diplomájának megszerzése után 1970-ben VEGYÉSSZMÉRŐK-TANÁRI diplomát, 1978-ban MŰANYAGFELDOLGOZÓ és ALKALMAZÁSTECHNIKAI SZAKMÉRŐKI diplomát szerzett. Vegyéssz mérnöki pályafutását az Írószer Szövetkezet (ICO) pomázi gyárában kezdte, mint a műanyagüzem technológusa. Az új műanyag- fröccsöntő szerszámok beüzemelésével, prototípusok, bemutató minták gyártásával, műanyag- hulladékok regenerálásával, színezésével, újrahasznosításával foglalkozik. 1970-ben a szövetkezet bakelit-présüzemének üzemvezetője. 1971-ben a Bőr-, Cipő-, Szőrmeipari Kutatóintézet tudományos munkatársa. Gumi-és PVC-receptúrákat dolgoz ki cipőtálpak gyártásához, nehezen ragasztható anyagok nagyszilárdságú és flexibilis ragasztását oldja meg. Az Intézet által szabadalmaztatott mikroporozus gumiformatálp-gyártás üzemelését végzi a martfői Tisza Cipőgyárban. Az akkor újdonságnak számító TR-anyagok tulajdonságait, cipőipari alkalmazási lehetőségeit vizsgálja. 1971-ben a Zsámbéki Műanyagipari Vállalat, majd 1972-től ennek jogutódja, a Pest Megyei Műanyagipari Vállalat Zsámbéki Gyáregységének (PEMŰ) termelési osztályvezetője. 1985-ig a PEMŰ alkalmazottja különböző műszaki vezetői beosztásokban, végül a zsámbéki gyár főmérnöke. Ezen időszak alatt Zsámbékon zöldmezős beruházásban, több lépcsőben, új gyár épül, a termelés sokszorosára bővül. 1982-ben felkérést kap gyermekgyári Petőfi MGTSZ-től egy műanyag-feldolgozó melléküzemág létesítésére, megszervezésére, majd vezetésére. 1985-1990-ig szellemi szabadfoglalkozású. Műanyagipari gyártás-és gyártmányfejlesztéssel, fröccsöntő szerszámok tervezésével, gyártásával foglalkozik, kisvállalkozások műszaki vezetői teendőit látja el. 1990-ben saját tulajdonú KFT-t alapít ezekre a tevékenységekre, továbbá műanyag-fröccsöntési tevékenységre és mezőgazdasági öntözőrendszerek gyártására, telepítésére. Vállalkozásában több gyártmányt, szolgálati szabadalmat fejleszt ki, gyárt és forgalmaz. 2010-ben vállalkozását végelszámolja, és nyugdíjba vonul.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vass Attila

*1944-ben született Fábánházán
Vegyéssz mérnöki oklevelének száma: 125/1968*

A diploma megszerzését követően, Budapesten a Telefongyárban vegyéssz mérnökként helyezkedett el. A gyár Galvanizáló Üzemében kapott beosztást. Tevékenysége a termeléshez kötődő analitikai és gyártmányfejlesztési munkák (pl. szabványok korszerűsítése) végzésében való részvétel volt. A hetvenes évek elejétől a Magyar Tejgazdasági Kísérleti Intézet pécsi részlegén helyezkedett el, majd tudományos munkatársként dolgozott. Az Intézet kutatási programjába bekapcsolódva analitikai, majd az új termékek kifejlesztése kapcsán táplálkozástudományi kérdések, szabadalmak (pl. vajkrém család) munkáiban vett részt. A hetvenes évek közepén a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen Tejgazdasági és Tejipari szakmérnök diplomát szerzett. A kilencvenes években a Kutató Intézet pécsi részlegén kialakított akkreditált Nyerstej Minősítő Laboratórium munkáiban, mint helyettes laboratórium vezető vett részt nyugdíjazásáig. 2004-től öregségi nyugdíjasként él.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vigh László Endre

1945-ben született Budapesten

Vegyészmérnöki oklevelének száma: 28/1968

A BME Vegyészmérnöki Karán okleveles vegyészmérnöki diplomát szerzett 1968-ban. Még ebben az évben a Kozmetikai és Háztartásvegyipari Vállalat Fejlesztési Osztályára került, ahol labormérnökként kozmetikai és háztartási aeroszokok fejlesztését végezte. 1971-től az új zalaegerszegi Gyáregységben fődiszpécserként az új üzem indítása, termelésirányítása volt a feladata. 1973-tól Dunántúli Kőolaj és Földgáztermelő Vállalat Gellénházi központjában a Műszaki Fejlesztési osztályon folytatta a munkát. Fejlesztő mérnökként másodlagos- és harmadlagos kőolajkinyerés felszíni létesítményeinek tervezése volt a feladata. 1976-ban az Olajterv Olajipari Fővállalkozó és Tervező Vállalat Kőolajfeldolgozási Főosztályára került. Irányító tervezőként a magyar finomítók kenőolajblokk üzeleinek és kiszolgáló rendszereinek tervezését és földgáz előkészítő üzem tervezését és indítását bízták rá. 1986-tól a Vegyterv Vegyiműveket Tervező Vállalatnál Technológiai főmérnökként, Levegő oldószer-tartalmát eltávolító berendezés tervezését végezte. Feladata volt a tervezések támogatása vegyipari folyamatok szimulációja Hysim és Chemcad II programok felhasználásával. Abszorpció-deszorpció cikluson alapuló új eljárást dolgozott ki a Vegytervben alacsony oldószer-tartalmú levegő tisztítására. 1995-től a Tecnimont Budapest Rt.-ben folytatta munkáját technológiai főmérnökként. Nagyobb munkája a növényi extrakciós üzem és szerves peroxid üzem tervezése volt a Pörner Kft.-től, ami a Tecnimont Budapest Rt. jogutódja volt. 2006-ban ment nyugdíjba. Azóta szabadfoglalkozású mérnökként szakértői és tervezői munkákat vállal. A Magyar Mérnök Kamara tagjaként kőolaj- és gázipari tervezői, környezetvédelmi felülvizsgálati és vegyészmérnöki tervezői jogosultságokkal rendelkezik.

Az Egyetem Szenátusa **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga József Alapítvány
Pro Progressio Alapítvány

Varga József Alapítvány

Az Alapítvány tartós közérdekű célja, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vegyészmérnöki és Biomérnöki Karán folyó mérnökképzéshez, továbbképzéshez és kutatásokhoz, a karon folyó oktatás és kutatás magas színvonalú végzéséhez, a hallgatók, oktatók és kutatók számára pályázat útján támogatásokat nyújtson.

Az Alapítvány tartós közérdekű célját az azzal összhangban lévő, alábbi tevékenységek végzésével és támogatásával valósítja meg:

I. Nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés

Az oktatási intézményben folytatott tanulmányok keretében:

- nappali tagozatos hallgatók számára ösztöndíjak biztosítása a kuratórium vállalati felkérésre kiírt pályázatai alapján,
- nappali tagozatos hallgatók számára idegennyelv oktatás szervezése nyelvvizsga megszerzése céljából,
- az oktatás eszkháttérének fejlesztése,
- hallgatók művelődésével kapcsolatos feladatok finanszírozása.

II. Tudományos tevékenység, kutatás

Tudományos kutatások, kutatásra felkészítés:

- nappali doktoráns / szakmérnök képzésben résztvevők számára ösztöndíjjuttatás,
- speciális posztgraduális képzéshez ösztöndíj biztosítása
- a kutatások eszkháttérének bővítése, támogatása,
- kari szakmai díjak kiírása, anyagi támogatás,
- Tudományos Diákköri pályadíjak kiírása, anyagi támogatás.

III. Külföldi tanulmányutak keretében

- hallgatók és fiatal diplomások számára külföldi szakmai utak költségeinek biztosítása,
- külföldön megtartott képzésben való részvétel, termelési gyakorlatok csere rendszerben történő megszervezése, az ehhez szükséges költségek biztosítása.

IV. Kollégiumi férőhelyek bővítése a posztgraduális képzésben résztvevők számára

Amennyiben céljainkkal egyetért szívesen fogadjuk nagylelkű támogatását! Az alapítvány nyitott, amelyhez csatlakozhat bármely belföldi vagy külföldi természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező társaság, ha az alapítvány céljával egyetért, és azt támogatni kívánja.

Tájékoztatjuk, hogy Alapítványunk közhasznú szervezet, így adományozóinkat a mindenkori törvényes adókedvezmény illeti meg, melyre vonatkozó igazolást az alapítvány jogosult kiállítani. Amennyiben Önnek módja van az alapítványt segíteni, pénzübeli támogatását kérjük ERSTE Bank Hungary Zrt.-nél vezetett bankszámlára átutalni.

Bankszámla számunk: 11670009-09027300-70000008

Alapítványunk elérhetősége: 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. K épület 1 emelet 22. ajtó;

Telefon: 1-463-3571

e-mail: vargaj.alapitvany@mail.bme.hu

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes hátterét nyújtó egyetemi kapcsolatszervezés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyionrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u.18. VI. épület

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@mail.bme.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

A Műegyetemi Kiadó gondozásában megjelent reprezentatív kiadványok

Németh József: A Műegyetemtől a világhírig

E könyv olvasója bizonyosságot talál arra, hogy a Műegyetem tanárai és tanítványai hogyan vettek részt a magyar gazdaság fejlesztésében, hogyan járultak hozzá a világ műszaki fejlődéséhez. Könyvünk a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem közel 225 éves történetét, nemzetközi hírű mérnök-tanárait, több, ma már világhírű egykori tanítványát – akik közül hárman Nobel-díjat kaptak – és a mai Műegyetemen folyó oktató, kutató munkát mutatja be – magyar és angol nyelven – több mint 350 képpel. Elődeinktől kapott örökségünk arra kötelez bennünket, hogy a Műegyetem továbbra is hazánk vezető felsőoktatási intézménye, valamint Európa aktív, jelentős műszaki -, természet- és gazdaságtudományi oktató-kutató központja maradjon. Könyvünk emlékeztessen a régiekre, bátorítson az új keresésére.

Hencsei Pál: A Műegyetemtől a sport élvonaláig

A könyvben mindazokat a műegyetemi sportolókat kívánjuk bemutatni, akik résztvettek az olimpiai játékokon, illetve sikeresen szerepeltek más világversenyeken: világbajnokságokon, Európa-bajnokságokon, főiskolai világbajnokságokon. Műegyetemi sportolóknak tekintjük mindazokat, akik egyetemünkön mérnöki diplomát szereztek, egyetemi hallgatók vagy dolgozók voltak, vagy a MAFC egyesületben sportoltak. A sporteredmények ismertetése mellett kitérünk arra is, hogy a civil életben, a mérnöki pályán milyen sikereket értek el, hogyan állták meg a helyüket. Ezzel igazolni szeretnénk, hogy a sport és a tanulás összeegyeztethető, mindkét területen el lehet érni kiemelkedő eredményeket, meg lehet felelni az elvárásoknak. A mai egyetemi hallgatók a leírtakat követendő példaként használhatják fel, hogy sportbeli és szakmai sikereikkel a Műegyetem hírnevét a jövőben is öregbíthessék.

Palasik Mária: A műegyetemisták odüsszeiája 1944–1946

1944 decemberében a nyilas magyar kormány SAS-behívóval arra kényszerítette az orvosi egyetemeket, a József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem két végzős és szigorló évfolyama mérnöki karainak hallgatóit, valamint állatorvostan-hallgatóit, hogy Németországba telepítve (csaknem toloncolva) ott folytassák és fejezzék be tanulmányukat. Azok előtt, akik megtagadták tanulmányaik Németországban történő folytatását, két választás volt: vagy katonai szolgálatra jelentkeznek, vagy bujkálnak. Az előbbi a harcba vetés, az utóbbi a pusztulás veszélyét jelentette. Ez sem hordozott kevesebb kockázatot, mint a németországi kitelepítés.

Az egykori hallgatók kezdeményezését felkarolva a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Egyetemtörténelmi és Hagyományőrző Bizottsága védnöksége alatt, a BME támogatásával, a Műegyetemi Kiadó gondozásában monográfiában tárja az utókor elé ennek a generációnak a hányattatásait.

A kiadványok megrendelhetők:

BME Printer Nonprofit Kft. (Műegyetemi Kiadó)

1111 Budapest, Goldmann tér 3.

Telefon: 463-3864

Megjelent: Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00- 17:00

Egyetemünk emlékei

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem egykori hallgatói, akik arany-, gyémánt-, vas-, rubin- és platinadiplomát vehettek át az ünnepség alkalmával, emlékezhetnek az egyetem egykoron volt épületeire, azóta sem látott tárgyaira, hangulatára és miliójére. Egyetemünk patinás, múltjára büszke intézmény, de mára egyre kevesebb emlékünk maradt meg.

Éppen ezért szeretnénk megszólítani az Egyetem múltját őrzőket, akik a régi épületek és tereik fényképeivel, a korabeli egyetemi élettel kapcsolatos tárgyakkal rendelkeznek vagy hollétükről tudomásuk van, hogy másolatkészítés céljából vegyék fel a kapcsolatot az Egyetem BME Omikkal. Természetesen az eredeti emlékektől nem kell megválniuk, csupán fényképmásolatot szeretnénk készíteni egyetemi archívumunk számára.

Bízunk benne, sok érdekességgel fogunk találkozni, s mihamarabb megteremtjük a lehetőségét annak, hogy a mai hallgatók is megismerkedjenek eme relikviákkal. Ötven év múlva a mai fiatalok fognak mesélni és emlékezni erre a korra, de szeretnénk, hogy ez folyamatos legyen emlékezetünkben, s legfőképpen hiteles.

www.omikk.bme.hu

Visszaemlékezés-gyűjtemény

Egyetemünk több mint 236 évre visszanyúló, egyedülálló szellemi örökségének megőrzése szép feladat, kötelesség. Fontos része a mindenkori egyetemi polgárok identitásának és közösségtudatának formálása, erősítése, valamint az egyetemi hagyományok ápolásának gazdagítása és színesebbé tétele. Ennek egyik módja az egyetem múltjának újfajta módon, hétköznapi mélységében való feltárása és bemutatása, a személyes történetek, emlékek rögzítése, megőrzése és közreadása. Az egyetem levéltára ennek szellemében visszaemlékezés-gyűjtemény létrehozását tervezi írásos, hangzó és képi dokumentumok begyűjtésével.

Kérjük az egyetem volt és jelenlegi oktatóit, dolgozóit és volt hallgatóit, akik az 1940-60-as években tanultak, oktattak, dolgoztak a Műegyetemen, hogy közreműködésükkel segítség vállalásunkat (természetesen az 1970-90-es évek történetére vonatkozó anyagokat is szívesen fogadunk, hiszen a közelmúlt története iránt egyre nagyobb az érdeklődés). Olyan írásos, hangzó és képi dokumentumokat várunk, amelyek a visszaemlékező egyetemi életére, tevékenységére és az egyetem történetének valamely szegmensére vonatkoznak.

A visszaemlékezést megkönnyítő, annak támpontokat adó összeállítás letölthető a levéltár honlapjáról (www.omikk.bme.hu).

A felhívásban foglaltakkal kapcsolatos információkért kérjük az alábbi munkatársunkat keressék:

Batalka Krisztina levéltáros (telefon: 463 1703, e-mail: kbatalka@omikk.bme.hu)

Megértő együttműködésüket előre is köszönjük.

Tisztelt Kitüntetett!

Tisztelettel köszöntjük Önt jubileumi diplomája átvétele alkalmából. Az ünnepélyes átadáson minden kitüntetetről fénykép készül, amint átveszi diplomáját. A felvételek az átadást követő második héttől megtekinthetők a **www.foto.bme.hu** internetcímen.